

Δοτυνομική Επιδεώρηση

ΜΑΪΟΣ 1988

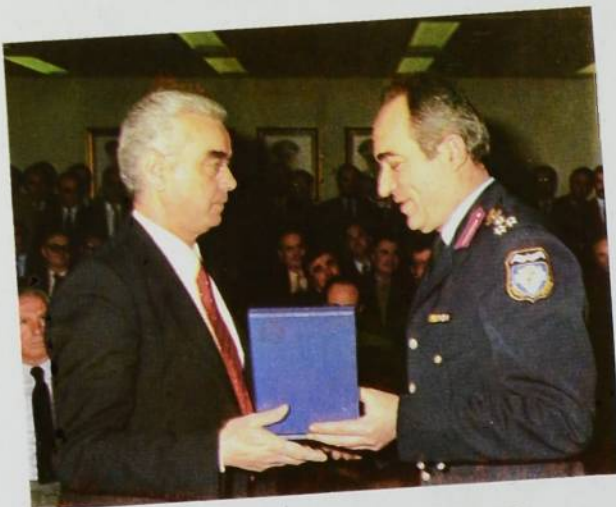




ΝΕΑ ΗΓΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Σε ειδική τελετή
που έγινε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης,
παρουσία του κ. Υπουργού
και του κ. Γενικού Γραμματέα,
ανέλαβε τα καθήκοντά της
η νέα ηγεσία του Σώματος.

Στη συνέχεια,
ο Υπουργός κ. Αντώνης Δροσογιάννης
και ο νέος αρχηγός
Αντιστράτηγος κ. Ανδρέας Καλογεράς
επέδωσαν αναμνηστικές πλακέτες
για την προσφορά και το έργο της
στην απερχόμενη ηγεσία.





Αστυνομική Επιδεώρση

ΜΑΪΟΣ 1988

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΤΟΥ ΥΠ. ΔΗΜ. ΤΑΞΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Υπαστ/μος Α' Νικόλαος Πολύμερος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ

Ανθ/μος Κων. Καραγιάννης

Π.Υ. Κάτια Σαββίδου

ΣΥΝΤΑΞΗ - ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Π.Υ. Αντώνιος Γαλανόπουλος

Π.Υ. Φώτης Μακροζαχόπουλος

Π.Υ. Αγγέλα Ρήγα

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

Αρχ/κας Ελευθέριος Μουτσώκος

Π.Υ. Αναστασία Καραμεσίνη

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Π.Υ. Κων/νος Πλευριτάκης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Φωτογρ. Συνεργείο ΥΔΤ

ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Β. Οικονόμου

Δημαράκη 20 - Ρουφ

Τηλ. 64.30.903, 34.59.878

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Α.Θ.Θ.Π. 86.55.505 - Επιμέλεια ύλης - Σύν-

ταξη 86.54.654, 86.74.230, 86.71.360 - Διαχεί-

ριση 86.77.074 και 86.22.411

(εσπτ. 200)

ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Αριστοτέλους 175

112 51 Αθήνα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- | | |
|-----|----------------------------------|
| 324 | Τα αισθήματα μειονεξίας |
| 328 | Η ελευθερία του τύπου |
| 332 | Η ασφάλεια των όπλων |
| 337 | Το δίκυκλο και τα προβλήματά του |
| 339 | Τρομοκρατία και αντιμετώπιση |
| 341 | Βία στα γήπεδα |
| 347 | Πρωτομαγιά |
| 349 | Υπνωτισμός στην ανάκριση |
| 350 | Σχολική εκπαίδευση στον Κ.Ο.Κ. |
| 353 | Νομολογίες |
| 354 | Αλλαγή ηγεσίας |
| 356 | Επισημάνσεις |
| 361 | Πρωτότυπος οδηγός διακοπών |
| 366 | Αστυνομία στον κόσμο |
| 367 | Κωνσταντίνος Παλαιολόγος |
| 369 | Γεγονότα και συμβάντα |
| 372 | Νέα απ' όλη την Ελλάδα |
| 376 | Πορτραίτα συναδέλφων |
| 377 | Υπηρεσιακά νέα |
| 379 | Μισθολόγιο |
| 384 | Σταυρόλεξο |
| 385 | Αλληλογραφία |

Αστυνομική
Επιδεώρση



Το εξώφυλλό μας:

Λουλούδια της άνοιξης

Τα αισθήματα μειονεξίας και οι επιπτώσεις τους στην αντικοινωνική συμπεριφορά

της Αγγλαίας Τρωιάνου - Λουλά,
Δρ. Νομικής – Εγκληματολογίας

Με τις πρώτες του πνευματικές ανησυχίες ο άνθρωπος αντιμετώπισε το πρόβλημα που αποτέλεσε αργότερα και το βασικό ερώτημα κάθε ψυχολογικής παρατήρησης: **Ποιές δυνάμεις ενεργούν στις πράξεις του, ποιές κυριαρχούν στις ενέργειές του, στα πνευματικά και ψυχικά του κίνητρα.** Γύρω από το ερώτημα αυτό έγιναν πολλές έρευνες, διατυπώθηκαν θεωρίες και δόθηκαν πολλές απαντήσεις. Καθένας πάντως που έχει να κάνει, επαγγελματικά ή μη, με τον άνθρωπο, που θα χρειασθεί να τον κατανοήσει και να τον ερμηνεύσει για να τον βοηθήσει, πρέπει να σχηματίσει μια εικόνα για το τι πιστεύει σχετικά με την ανθρώπινη φύση.

Οι παράγοντες και οι επιδράσεις τους που συνήθως αναφέρονται, και αντιπροσωπεύουν η κάθε μία και διαφορετική σχολή, είναι: Η βιολογική καταβολή, η κληρονομικότητα, το περιβάλλον, η οικογενειακή παράδοση κλπ. Εκείνο όμως που αποτελεί ιδιαίτερη προσφορά μιας σύγχρονης ψυχολογικής θεώρησης είναι η αντίληψη ότι **στη διαμόρφωση της ανθρώπινης προσωπικότητας επιδρά όχι μόνο το κοινωνικό σύνολο, αλλά η ιδιαίτερη δομή της κοινωνίας υπό μορφή αυταρχική ή δημοκρατική.** Κι αυτό όχι μόνο ως πολιτικό σχήμα αλλά ως ιδιαίτερη «ατμόσφαιρα» μέσα στην οικογένεια και γενικά στις ανθρώπινες σχέσεις.

Έτσι μπορούμε να εξηγήσουμε, πως σε μία «αυταρχική» κοινωνία ως βάση της ερμηνείας της προσωπικότητας, έπαιξε κύριο λόγο η κληρονομικότητα. Μόνο απ' αυτή την άποψη και με αυτή την εξήγηση μπορούσε κανείς να παραδεχθεί ότι οι ικανότητές του ανθρώπου ήταν προκαθορισμένες από τη γέννησή του, σχεδόν μοιρολατρικά. Αν π.χ. κανείς γεννιόταν φτωχός ή προερχόταν από χαμηλή κοινωνική τάξη ή είχε σωματικά ελαττώματα, ήταν καταδικασμένος ήδη από τη μοίρα του. Έφτασαν μάλιστα στο σημείο να ξεχωρίσουν σε μία κατηγορία αυτούς που θα γίνονταν οπωσδήποτε εγκληματίες (εγκληματική φύση, «στίγματα» κλπ.). Πράγμα που σήμερα φαίνεται απαράδεκτο.

Αυτό όμως μεταβλήθηκε με τον εκδημοκρατισμό των κοινωνικών δομών, δηλαδή ο καθένας μπορεί πλέον να ανέβει τόσο ψηλά ή να πέσει τόσο χαμηλά ανάλογα με τις δυνατότητες ή «αδυναμίες» που διαθέτει. Θα μπορούσαμε σαφώς να δούμε πως οι θεωρίες που επεκράτησαν εξαρτώνται από πολιτιστικές αναγκαιότητες και εξελίξεις. Και έτσι έχουμε διάφορες θεωρίες της προσωπικότητας που καθεμία απηχεί τις αντιλήψεις μιας ορισμένης εποχής.

Σύμφωνα με την ατομική ψυχολογία του Άντλερ για να καταλάβουμε την εξέλιξη του χαρακτήρα και τα κίνητρα της ανθρώπινης συμπεριφοράς, ιδιαίτερη επίδραση έχει το κοινωνικό σύνολο και η απαίτηση του ανθρώπου να ανήκει σ' αυτό με τρόπο θετικό. Έτσι τίθεται, κατά την άποψη αυτή, η βάση της αναγκαιότητας του κοινωνικού συναισθήματος.

Ο άνθρωπος είναι ένα κοινωνικό πλάσμα. Έχει ανάγκη να ζει στην κοινωνική ομάδα και να συμβιώνει μέσα σ' αυτή με τους ομοίους του. Επισημαίνεται ότι **το χαρακτηριστικό του είναι η συμβίωση δηλαδή η νοηματική επικοινωνία, ενώ στα ζώα υπάρχει απλώς κοινή διαβίωση.** Δεν μπορεί να σταθεί μόνος. Η φύση δεν τον έχει εφοδιάσει έτσι ώστε να παλεύει μόνος του και στον αγώνα για την ύπαρξή του δεν είναι εξοπλισμένος αρκετά. Δεν έχει ούτε όπλα επίθεσης σε σχήμα π.χ. μίας δυνατής οδοντοστοιχίας ή δυνατά νύχια, ούτε τη δυνατότητα να προστατευθεί φεύγοντας με ιδιαίτερη ταχύτητα. Ο σύνδεσμος του ανθρώπου με μορφή ομάδας ήταν μία ανάγκη αυτοσυντήρησης για τους ανθρώπους όπως και για άλλα έμφυχα όντα. Τα πουλιά είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τον αγώνα της ζωής καλύτερα όταν ζευγαρώνονται και ενώνουν τις δυνάμεις τους για να βοηθήσουν τα μικρά τους όταν χρειασθεί ανάγκη. Αδύνατα απροστάτευτα ζώα που έχουν μία ιδιαίτερη τάση για φυγή, σχηματίζουν κοπάδι σαν μέσο προστασίας.

Πόσο και ο άνθρωπος είναι προορισμένος στη συνεργασία του με τους άλλους ανθρώπους το βλέπουμε καθημερινά. Για την τροφή μας, για τα ρούχα μας και γενικά για όλες τις ανάγκες της ζωής μας χρειάζεται η συνεργασία πολλών ανθρώπων. Ιδιαίτερα το παιδί του ανθρώπου ανήκει στα πιο απροστάτευτα πλάσματα που υπάρχουν στη γη. Είναι φανερό λοιπόν ότι ο άνθρωπος είναι προετοιμασμένος και προορισμένος στη συνεργασία και στη συνύπαρξη με τους ομοίους του.

Αυτή η ανάγκη του τον υποχρεώνει να προσπαθήσει να βρει τη θέση του μέσα στην ομάδα. Απαραίτητη προϋπόθεση όμως είναι η σχέση του με την ομάδα, η στάση του προς τους άλλους, δηλαδή το «κοινωνικό συναίσθημα». Αυτό καθορίζει και την ψυχική ισορροπία του ατόμου. **Υπάρχει σε κάθε άνθρωπο η έμφυτη προδιάθεση για κοινωνικό συναίσθημα που πρέπει να καλλιεργηθεί και να αναπτυχθεί από το περιβάλλον για να μπορέσει ως άτομο να ανταποκριθεί στις περίπλοκες απαιτήσεις της σύγχρονης ανθρώπινης κοινωνότητας.**

Σύμφωνα με τον Άντλερ, από την ανάπτυξη του κοινωνικού (συναισθήματος) ενδιαφέροντος του καθενός εξαρτάται και η επιτυχία του, η ωρίμανσή του, η ικανότητά του για «ευτυχία» και για απόδοση. Ο άνθρωπος που το κοινωνικό του συναίσθημα έχει αναπτυχθεί κανονικά, αισθάνεται ότι έχει κάτι κοινό με τους άλλους ανθρώπους γύρω του, ότι ανήκει στην ομάδα και ότι αποτελεί μέρος της κοινωνίας. Και αυτό το αντικειμενικό αίσθημα της κοινότητας με τους άλλους το εκφράζει αντικειμενικά με διάθεση συνεργασίας και με την ικανότητά του να προσαρμόζεται με τους άλλους και να αντιμετωπίζει τις ανάγκες της πραγματικότη-

τας. Ενώ αντίθετα όταν το κοινωνικό συναίσθημα δεν έχει αναπτυχθεί κανονικά, δηλαδή υπάρχει λανθασμένη στάση προς τους άλλους, διαταραχή στις σχέσεις του μ' αυτούς (υπάρχει εσωτερική σύγκρουση), ο άνθρωπος στρέφει όλη την προσοχή του προς τον εαυτό του, στο πώς θα κρατήσει τη δική του περιопή (έχοντας ανάγκη μια διαρκή αναγνώριση και παραδοχή) για το ρόλο που αποφάσισε να παίξει.

Αν ένας άνθρωπος αντί να αισθάνεται ένα με τους άλλους μέσα στην ίδια ομάδα αισθάνεται πως κάτι τον ξεχωρίζει, αυτή η απομόνωση του δημιουργεί ένα αίσθημα αδυναμίας (είμαι μόνος άρα και αδύναμος) και συγχρόνως εντείνει σε υπερβολικό βαθμό την ανάγκη για δύναμη (είμαι μόνος, πρέπει να είμαι πολύ δυνατός). Από την αντίθεση αυτή πηγάζει η προσήλωση στον εαυτό του που είναι το μόνο στήριγμά του στη ζωή και αυτή η εσωτερική σύγκρουσή του αντάμεσα στο υπερβολικό αίσθημα αδυναμίας και την υπερβολική ανάγκη για δύναμη, που του προκαλεί η απομόνωση. Τι είναι όμως αυτό που εμποδίζει την κανονική ανάπτυξη του φυσικού και έμφυτου στον άνθρωπο κοινωνικού συναισθήματος;

Για τον Άντλερ, αυτό που ανακόπτει τη φυσική εξέλιξη του κοινωνικού συναισθήματος είναι τα «αισθήματα μειονεξίας». Το κάθε ανθρώπινο πλάσμα έρχεται στον κόσμο με ορισμένα αισθήματα μειονεξίας που είναι κοινά για όλους και ως ένα βαθμό η ύπαρξή τους είναι κάτι το φυσικό και αναγκαίο. Τα αισθήματα αυτά μπορεί κανείς να τα διακρίνει σε βιολογικά, κοινωνικά και «κοσμικά» (με τη μεταφυσική έννοια του σύμπαντος, πνευματικά). Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν εκείνα που δημιουργούνται αμέσως μετά τη γέννηση του ανθρώπου, λόγω της φυσικής του αδυναμίας (το νήπιο δεν μπορεί να φάει μόνο του, δεν μπορεί να περπατήσει κλπ.).

Τα κοινωνικά δημιουργούνται αφότου αρχίζει να αντιλαμβάνεται το γύρω κόσμο. Μπαίνει στην οικογένειά του, όπου ήδη υπάρχουν κατειλημμένες θέσεις και ρόλοι και όπου χρειάζεται, με την προσφορά του να γίνει δεκτός και αγαπητός. Την προσπάθειά του να καταλάβει μία θέση τη συνεχίζει και μέσα στις ευρύτερες κοινωνικές ομάδες (σχολείο, επάγγελμα κλπ.) εξελισσόμενος πνευματικά έρχεται αντιμέτωπος με τα μεταφυσικά προβλήματα και προσπαθεί να τα ξεπεράσει, ερευνώντας τα και αναπτύσσοντας την τεχνολογία (πύραυλοι, ταξίδια στο διάστημα κλπ.). Γι' αυτό μπορούμε να πούμε ότι ο άνθρωπος αποκτά μία δύναμη που οδεύει από ένα μείον προς ένα συν, δηλαδή από μία κατάσταση βιολογικής και κοινωνικής αδυναμίας, προς μία κατάσταση ωρίμανσης και ολοκλήρωσης, τόσο του βιολογικού του οργανισμού όσο και της ηθικής και πνευματικής του προσωπικότητας. Έχουμε προσέξει ότι όταν δεν δώσουμε στο παιδί την ευκαιρία να ξεπεράσει τα αισθήματα μειονεξίας, παρακινώντας και ενθαρρύνοντάς το στην αυτενέργεια, την ανεξαρτησία και την εμπειρία της προσωπικής του δυνατότητας να πράξει και να σκεφθεί, πολύ γρήγορα το παιδί, που δεν μπορεί να νοιώσει ότι προσφέρει θετικά, θα προσπαθήσει να μας απασχολήσει αρνητικά.

Εκεί λοιπόν που δεν δίνεται στον άνθρωπο η δυνατότητα να ξεπεράσει τα αισθήματα μειονεξίας, ανακόπτεται και η φυσική εξέλιξη και ανάπτυξη του κοινωνικού συναισθήματος. Γιατί πώς μπορεί κανείς να αναπτύξει το αίσθημα ότι ανήκει σε μία ομάδα όταν αισθάνεται σε κατώτερη μοίρα από τους άλλους και ζει με την εντύπωση ότι οι άλλοι τον κοιτάζουν από διαφορετικό ύψος. Τα αισθήματα μειονεξίας είναι κοινά για όλους, όπως ήδη ειπώθηκε, και ως άνθρωποι, όλοι βρισκόμαστε σε κατάσταση αδυναμίας θέλοντας να καλυτερεύσουμε τη θέση μας. Και εφόσον διατηρούμε το θάρρος

μας, θα κάνουμε τις κατάλληλες ρεαλιστικές προσπάθειες βασισμένες και στη δημιουργική δύναμη της ψυχής (που τελικά μπορεί να διαμορφώσει τον ανθρώπινο χαρακτήρα) για να το πετύχουμε. Έτσι τα αισθήματα μειονεξίας όταν συνδυάζονται με το θάρρος για τη ρεαλιστική αντιμετώπισή τους, γίνονται αιτία προόδου.

Τι γίνεται όμως στην περίπτωση που το άτομο έχει πάψει να πιστεύει πως μπορεί με την κατάλληλη ρεαλιστική προσπάθεια να διορθώσει την κατάσταση που του δημιουργούν τα αισθήματα μειονεξίας. Στην περίπτωση αυτή θα αποφύγει βέβαια να την αντιμετωπίσει ρεαλιστικά και θα προσπαθήσει να απαλλαγεί από αυτά με κινήσεις που εκ πρώτης όψεως μας φαίνονται άσκοπες και παράλογες, αφού δεν έχουν καμία σχέση με το πρόβλημά του. Αν όμως εξετάσουμε βαθύτερα θα δούμε πως το άτομο αγωνίζεται να δώσει στον εαυτό του ένα συναίσθημα επάρκειας, έχοντας συγχρόνως εγκαταλείψει κάθε ελπίδα ότι θα αλλάξει την αντικειμενική κατάσταση. Δεν προσπαθεί να γίνει πραγματικά πιο δυνατός, πιο επαρκής, αφού έχει πεισθεί ότι αυτό οπωσδήποτε δεν θα το καταφέρει. Προσπαθεί να φαίνεται πιο δυνατός στα ίδια του τα μάτια. Κάνει λοιπόν κινήσεις που δεν αντιμετωπίζουν αντικειμενικά την κατάσταση, αλλά του δίνουν σαν αντιστάθμισμα μία ψευδαίσθηση δύναμης, ένος αίσθημα ανωτερότητας. Βλέπουμε λοιπόν ότι ο άνθρωπος βρίσκει ατομικές αναπληρώσεις.

Η αναπλήρωση μπορεί να γίνει είτε με ωφέλιμους τρόπους, οπότε έχουμε σωστή αντιμετώπιση που οδηγεί στην πρόοδο, είτε με μεθόδους που ονομάστηκαν «μέθοδοι στραμμένες στην ανώφελη πλευρά της ζωής». Αυτές μπορεί να γίνουν και σοβαρά επιζημίες. Άλλος τρόπος αντίδρασης είναι η παραίτηση από κάθε συμμετοχή, δηλαδή όταν το άτομο δει ότι δεν μπορεί να αναπληρώσει τα αισθήματα κατωτερότητας αποσύρεται τελειωτικά. Αυτό είναι τέλεια αποθάρρυνση.

Πάντως όλα τα λάθη στη συμπεριφορά τόσο των παιδιών όσο και των μεγάλων οφείλονται σε τέτοιες αποτυχημένες προσπάθειες για την υπερνίκηση αισθημάτων κατωτερότητας. Όλες οι αταξίες των παιδιών, όπως και αρνητικές εκδηλώσεις των μεγάλων, τα προβλήματα και οι δυσκολίες, η αντίθεσή τους με τους νόμους (τους νόμους της πολιτείας, της κοινωνικής τάξης, της πειθαρχίας κλπ.) προέρχονται από αυτόν τον καθόλου ρεαλιστικό αγώνα τους για να δώσουν στον εαυτό τους ένα αίσθημα αξίας και δύναμης, τον αγώνα προς ανάδειξη.

Και η σύγχρονη εγκληματολογία υποστηρίζει ότι κάθε άνθρωπος μπορεί να εκδηλώσει μία αντικοινωνική συμπεριφορά, όταν του το υπαγορεύουν οι λανθασμένοι σκοποί ανωτερότητας. Στην περίπτωση αυτή ο άνθρωπος μπορεί να καταλήξει στην αντικοινωνικότητα ή τη νεύρωση. Αυτά τα δύο ξεκινούν από τα ίδια κίνητρα που χαρακτηρίζουν την αντίθεσή τους προς την ανθρώπινη κοινωνία. Αλλά πόσο διαφορετική φαίνεται η εχθρικότητα του εγκληματία από εκείνη του νευρωτικού. Εξωτερικά ο νευρωτικός παραμένει πάντοτε μία «ηθική» προσωπικότητα γιατί αποδέχεται τους κανόνες επιδίωξης της ανθρώπινης κοινωνίας και έχει επομένως κοινωνική συνείδηση. Ο εγκληματίας αντίθετα τους γνωρίζει, αλλά σκόπιμα έρχεται σε αντίθεση με αυτούς. Δεν έχει ανάγκη να εξαπατά τον εαυτό του ως προς τις τάσεις του για να εξασφαλίσει μία καθαρή συνείδηση. Εν τούτοις και ο εγκληματίας προσπαθεί να επιρρίψει στους άλλους την ευθύνη για την μεταχείρισή του από την κοινωνία, γιατί κι αυτός θέλει να κρατήσει, κατά το δυνατόν, την ανθρώπινη αξία του. Έτσι εξηγείται πώς μερικοί εγκληματίες θεω-

ρούν και αντιμετωπίζουν τον εαυτό τους σαν καλύτερο από τους άλλους που φαινομενικά είναι άτομα καλά προσαρμοσμένα.

Πολλοί νεαροί εγκληματίες παραδέχονται την κακή τους συμπεριφορά, την «κακία τους», αλλά στους άλλους παρουσιάζουν την κοινωνία ως υπεύθυνη γι' αυτήν. Ο εγκληματίας δεν έχει να υπερνικήσει καμιά εσωτερική σύγκρουση, δεν δείχνει εκείνη την χαρακτηριστική για το νευρωτικό άνθρωπο, αμφιταλαντευόμενη διστακτική στάση. **Ακολουθεί την γραμμή της ενεργητικής πρόκλησης.** Είναι ενεργητικός, επιθετικός και προχωρεί στο σκοπό του δείχνοντας ότι έχει περισσότερο θάρρος από το νευρωτικό. Αλλά αυτό το θάρρος είναι τελείως διαφορετικού είδους, αφού δεν είναι το θάρρος του επιτεύγματος, το θάρρος που συνεισφέρει στην κοινωνία. Είναι η παρατολμία ενός δειλού που με την σωματική του δύναμη θέλει να καλύψει την εσωτερική του (ψυχική) αδυναμία και που δεν θέλει να παραδεχθεί ότι αυτή η αδυναμία του προέρχεται από φόβο.

Ο εγκληματίας παραδέχεται τον αγώνα του με την κοινωνία αλλά δεν αναγνωρίζει την τάξη και τους νόμους της. Η έλλειψη αναστολών προέρχεται από την πίστη του ότι δεν πρέπει να προστατεύεται από τη συνείδησή του. Ενώ αντίθετα ο νευρωτικός χάνει τον καιρό του με το να απασχολείται με τον αγώνα κατά του εαυτού του. Μία άλλη παρατήρηση που μπορεί να γίνει είναι ότι και ο εγκληματίας δεν στερείται πάντα ενός κοινωνικού συναισθήματος (έστω ιδιόρρυθμου) με την έννοια ότι μπορεί να έχει πολύ δυνατές κοινωνικές σχέσεις και ένα βαθύ συναίσθημα συνυπαρξίας με τους συντρόφους της τύχης του (τους όμοιούς του). Συνάπτει στενές σχέσεις με τους δικούς του και είναι έτοιμος και να θυσιασθεί γι' αυτούς. Αλλά όλοι μαζί έχουν αποκοπεί από το κοινωνικό σύνολο και τους συγκρατεί ενωμένους η εχθρότητα για την κοινωνία στο σύνολό της. Αν η ίδια η κοινωνία τους πείσει ότι δεν τους απέδωσε, όπως πιστεύουν, μπορεί να τους ξανακερδίσει. Επομένως και όταν ακόμη έχει υιοθετηθεί αντικοινωνική στάση, η αγάπη, η ενθάρρυνση, η εμπιστοσύνη, μπορούν να ξυπνήσουν το πνεύμα της συνεργασίας. **Η συμπεριφορά του αντικοινωνικού ατόμου υπηρετεί τελικά τον αγώνα υπεροχής του και την ανάγκη αναπλήρωσης του αισθήματος μειονεξίας. Μοναδικός σκοπός της πάλης είναι να αναδειχθεί έστω με αρνητικό τρόπο.**

Στο σημείο αυτό θεωρείται χρήσιμο να αναφερθούν δύο περιπτώσεις από αυτές που απασχόλησαν τα Δικαστήρια Ανηλίκων και τις Υπηρεσίες των Επιμελητών τους. Πρόκειται για δύο εφήβους, ένα αγόρι και ένα κορίτσι:

1) Το αγόρι απασχόλησε την υπηρεσία επιμελητών για πρώτη φορά σε ηλικία περίπου 13 χρόνων στο λεγόμενο τομέα «πρόληψης εγκληματικότητας ανηλίκων» (δηλαδή μετά από αίτηση του πατέρα του, χωρίς να έχει διαπράξει αδίκημα). Πρώτο παιδί των γονιών του με διαφορά περίπου δύο ετών από το δεύτερο αδελφό του που περιγράφηκε σαν καλύτερος μολονότι διατυπώθηκαν παράπονα και γι' αυτόν. Ο πατέρας όμως ισχυριζόταν ότι στις αταξίες, σοβαρές ή όχι, τον παρέσυρε ο μεγαλύτερος αδελφός του που θεωρείτο και ο «κακός δαίμονας» της οικογένειας και τον κατηγορούσε ως δύστροπο, «ανώμαλο», κουτό, ανεπίδεκτο μάθησης στα γράμματα κλπ. Μετά το θάνατο της φυσικής μητέρας του οι ήδη διαταραγμένες σχέσεις με τον πατέρα επιδεινώθηκαν. Επισημαίνεται ότι ο πατέρας ήταν πάντα πειστικός, αυταρχικός και βίαιος (συγκεκριμένα έδερνε τη γυναίκα του, που όπως φάνηκε, ήταν ψηλότερου νοητικού και μορφωτικού επιπέδου). Ο νεαρός τη φαινομενική του νοητική αδυναμία (που αναμφισβήτητα την καλλιέργησε ο πατέρας) την αναπλήρωσε με μία αξιολογή σωματική ρώμη που

την απέκτησε με συνεχή ενασχόλησή του με τον αθλητισμό, την εκγύμναση κ.ά. Δυστυχώς όμως η κατεύθυνση που της έδωσε δεν ήταν η σωστή. Έκανε επίδειξη «δύναμης», έγινε ο «νταής» της γειτονιάς, έδερνε και τραυμάτιζε. Ο πατέρας συνέχιζε την άστοχη μεταχείριση και ο έφηβος την αντιδραστική συμπεριφορά. Στον αγώνα (υπεροχής) με τον πατέρα προστέθηκαν αργότερα και ο μικρότερος αδελφός και η μητριά (που απέκτησε με το νέο γάμο του πατέρα του). Τελικά για απειλή ανθρωποκτονίας κατά του πατέρα του (με μήνυση του ίδιου) πέρασε από το Δικαστήριο Ανηλικω και τον έθεσαν υπό την επιμέλεια της Υπηρεσίας Επιμελητών. Κατά την άσκηση του αναμορφωτικού αυτού μέτρου γίνθηκαν προσπάθειες με κύριο στόχο την ενθάρρυνσή του. Φάνηκε πράγματι να κατάλαβε, σε κάποια στιγμή, το λανθασμένο «σκοπό» που είχε θέσει, κατευθύνοντας τελικά τις «αναπληρώσεις» του θετικά, και μετατρέποντας τους «σκοπούς» του. Αργότερα ναυτολογήθηκε και προσαρμόστηκε με επιτυχία στη ναυτική ζωή. Γενικότερα είχε μία πολύ καλή εξέλιξη.

2) Το κορίτσι απασχόλησε την υπηρεσία επιμελητών σε ηλικία 12 χρόνων στο τομέα πρόληψης. Πρωτότοκο παιδί γονέων που επιθυμούσαν αγόρι το οποίο τελικά και απέκτησαν. (Ενδιαφέρον στην περίπτωση αποκτά ο τρόπος με τον οποίο θέλησαν και προσπάθησαν οι οικείοι – πρωτοστάτησε μία δεισδαίμων γιαγιά – να εξουδετερώσουν το λεγόμενο «αδελφοδιδώκτη». Συγκεκριμένα στην ηλικία των 2 - 3 χρόνων που ήταν τότε η ανήλικος την έβαλαν μπροστά σ' ένα φούρνο... για να τρομάξει και να μην ξαναδώξει τους ερχόμενους αδελφούς...). Ψυχικά τραύματα, οικογενειακά και ψυχολογικά προβλήματα και κυρίως ένα έντονο συναίσθημα μειονεξίας λόγω του γυναικείου φύλου της (εκδηλώνεται και με αρνητικά αισθήματα προς το μικρότερο αδελφό της που τον βασανίζει) φαίνονται ως οι καθοριστικοί παράγοντες για την αντικοινωνική συμπεριφορά της και τις ιδιαίτερα διαταραγμένες οικογενειακές σχέσεις. Κατηγορεί τον πατέρα της απροκάλυπτα για ασελγείς πράξεις σε βάρος της, αλλά δεν αναφέρει κάτι το συγκεκριμένο που να αποδεικνύει αυτούς τους ισχυρισμούς, τους οποίους ο πατέρας αντικρούει και χαρακτηρίζει φοβερές ψευδολογίες. Παρουσίασε αντικοινωνικότητα με εκδηλώσεις κλοπών, τάσεις φυγής και πολυήμερες εξαφανίσεις, έντονο ερωτισμό με σύναψη σοβαρών και προχωρημένων σχέσεων με διαφορετικούς (και συχνά άγνωστους) άντρες, απόπειρες αυτοκτονίας και άλλες μορφές νεύρωσης. Επισημαίνεται ότι εκτός της συναισθηματικής ανωριμότητας της, έδειξε και μια παθομορφική συμπεριφορά (θέλει να την ταΐζουν, να την πλένουν, να την ντύνουν κλπ.). Αφού απέτυχαν όλες οι προσπάθειες εξωιδρυματικής μεταχείρισής της και η εξέλιξή της δεν ήταν καλή φάνηκε αναγκαία η εισαγωγή της στο Αναμορφωτικό Κατάστημα (Ίδρυμα Αγωγής) όπου παρέμεινε για μικρό χρονικό διάστημα. Μετά την έξοδό της την παρακολούθησε ο ψυχίατρος του ιδρύματος.

Το γεγονός ότι οι νέοι μας επαναστατούν ως επί το πλείονος κατά της κοινωνίας των ενηλίκων, μας δείχνει ότι δεν είναι σωστή η αντιμετώπισή τους από αυτή. Και ο τρόπος συχνά αντιμετώπισής τους δίνει την εντύπωση ότι τα «παραστρατημένα» στοιχεία στην ομάδα της νεότητας απολαμβάνουν μία ιδιαίτερη μεταχείριση και ηρωποιούνται. Αυτό όμως μπορεί να ξεγελάσει τους καλά προσαρμοσμένους νέους, που είναι δυνατόν να τους μισηθούν για να πάρουν κι αυτοί μια ιδιαίτερη θέση. Δίνεται η εντύπωση ότι είναι ευκολότερο να πάρει κανείς μία ξεχωριστή θέση στην κοινωνία όταν περιφρονεί τους νόμους της παρά όταν τους ακολουθεί και τους σέβεται. Έτσι μπορούμε εύκολα να πούμε ότι

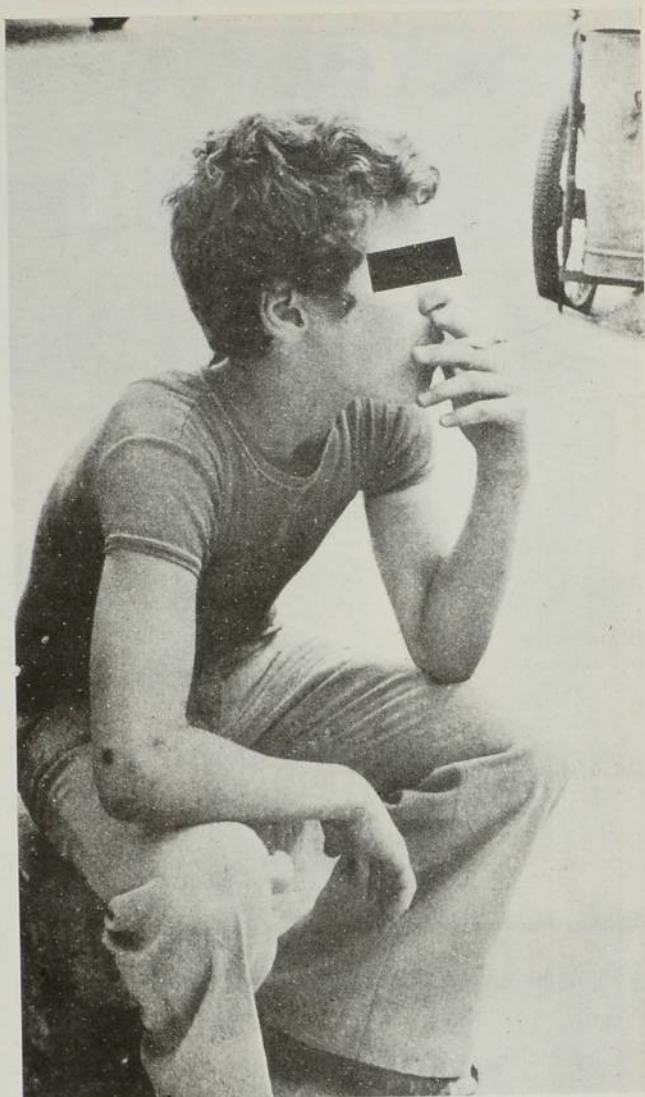
στην εποχή μας καμιά οικογένεια και καμιά κοινωνία δεν μπορεί να εγγυηθεί για την εξέλιξη της νεανικής αντικοινωνικότητας.

Αυτοί οι νέοι προσπαθούν, και συχνά κατορθώνουν με επιτυχία, να δείξουν στους γύρω την υπεροχή τους. Είναι περήφανοι για τα κατορθώματά τους. Ο κίνδυνος να συλληφθούν μεγαλώνει τη γοητεία του επικίνδυνου παιχνιδιού. Όταν το παιδί δεν κρατά μυστική την εχθρότητά του απέναντι της κοινωνίας, γίνεται σκληρός, μισεί τη βελτίωση, αρχίζει να λέει ψέματα και ίσως να κλέβει, γιατί νομίζει ότι με αυτόν τον τρόπο θριαμβεύει επί των «παιδαγωγών» του. Εν τούτοις, οι άνθρωποι θα έπρεπε να πεισθούν, ότι στην πράξη όλα τα παιδιά κάνουν μικρά πειράματα παράβασης - παρέκκλισης, π.χ. ψευδολογίας ή κλοπής, που παρέχουν ειδικές ευκαιρίες για να διδαχθούν τους κανόνες της κοινωνικής τάξης. Γι' αυτό η εσφαλμένη μεταχείριση των γονιών που αποκαρδιώνουν το παιδί για παρόμοια σφάλματα και αρνούνται ότι το παιδί είχε οπωσδήποτε καλές προθέσεις και αισθήματα, τα ωθεί στο δρόμο της μόνιμης αντίκοινωνικής συμπεριφοράς. Επειδή το αντικοινωνικό άτομο (ή ο εγκληματίας) διακηρύσσει ανοικτά τον αγώνα του κατά της κοινωνίας είναι φυσικό να προβάλλει τα όπλα του και συνήθως εμφανίζει τις προθέσεις του.

Όσο η κοινωνία δεν βρίσκει καλύτερες μεθόδους να επαναφέρει στο σωστό δρόμο τους παραβάτες δικαιολογεί την αποτυχία της με το άλλοθι της ματαιοπονίας για την αλλαγή της αληθινής «φύσης» του εγκληματία. Στο πνεύμα της ατομικής ψυχολογίας ο Άντλερ εξέφρασε τη γνώμη ότι μπορεί να βοηθηθεί κάθε εγκληματίας να μπορέσει κανείς να κερδίσει την εμπιστοσύνη του. Αυτό δεν υιοθετείται σήμερα στην κοινωνία μας. Προς το παρόν οι φυλακές και τα σωφρονιστικά μας ιδρύματα είναι σχολές διδασκαλίας εγκληματικότητας και πανεπιστήμια που τα χρησιμοποιεί η κοινωνία για να καθιστά δυνατή την τελειοποίηση των εγκληματιών στον κύκλο τους.

Επειδή έχουμε να κάνουμε λοιπόν με ένα ελλιπή ή καλύτερα με ένα λανθασμένο κοινωνικό τρόπο για την επαναφορά στην ομαλότητα, χρήσιμη και ίσως αποτελεσματική θα ήταν τόσο στους αντικοινωνικούς ανηλίκους όσο και στους εγκληματίες ενηλίκους ή ειδική μεταχείρισή τους μέσα στην ομάδα. Με την ομάδα μπορούν να αντικατασταθούν οι παλαιοί τρόποι αντιμετώπισης και μεταχείρισης των παραβατών με συμπλήρωση θέβαια της μεθόδου και ειδικής, για την εργασία αυτή, τεχνικής.

Στην ομάδα είναι δυνατόν να επηρεάσουμε καθένα χωριστά, επιδρώντας στις αξίες που διέπουν την ομαδική ζωή, πράγμα που είναι δύσκολο στην ατομική μεταχείριση. Βέβαια με συμπλήρωση της μεθόδου και ειδική για την εργασία αυτή τεχνική από τη στιγμή που ένας φωτισμένος συντονιστής (κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής, ψυχολόγος, δάσκαλος, σωφρονιστικός υπάλληλος κλπ.) μπορέσει να κερδίσει τον φυσικό αρχηγό μιας τέτοιας ομάδας με αντικοινωνικά στοιχεία, έχει ήδη κερδίσει ολόκληρη την ομάδα. Η ταύτιση με τον αρχηγό από τα υπόλοιπα μέλη που συνήθως παίζουν το ρόλο του ακολούθου, τους επιτρέπει να εγκαταλείψουν την προηγούμενη συμπεριφορά τους, χωρίς να θιγεί το γόητρό τους. Με αυτό τον τρόπο μπορεί να υπάρξει περιθώριο βελτίωσης.



Πάντως, αν δεν μάθουμε να ενθαρρύνουμε από νωρίς τον άνθρωπο και συγκεκριμένα τα παιδιά μας, ως γονείς, ως δάσκαλοι, ως «αναμορφωτές», αν δεν αλλάξουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα που είναι στραμμένο προς την ανεύρεση της αδυναμίας, κι αν δεν χτίσουμε πάνω στη «δύναμη» που υπάρχει στον άνθρωπο, με κύριο στόχο την «θετικότητα», αν το κοινωνικό σύνολο δεν θεωρήσει ως υποχρέωσή του να βοηθήσει σωστά τα παιδιά που κινδυνεύουν ηθικά ή που έχουν υποπέσει σε παραπτώματα ή παραβάσεις και εκδηλώθηκαν αντικοινωνικά, η κοινωνία μας θα πληρώνει πολύ ακριβότερα μία «θεραπεία» αμφίβολης αποτελεσματικότητας, από ότι θα πλήρωνε για την πρόληψη της ψυχικής υγείας και της αντικοινωνικής εκδήλωσης των παιδιών μας.

Οι βασικές σκέψεις που αναπτύσσονται στο κείμενο προέρχονται από το βιβλίο του Rudolf Dreikurs, Grundbegriffe der Individualpsychologie, Στουτγάρδη 1969.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΥΠΟΥ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

**«Ο Τύπος είναι ελεύθερος.
Η λογοκρισία
και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο
απαγορεύονται»**

Σ. 14 § 2 1975/1986

Ατομικές ελευθερίες, ανθρώπινα δικαιώματα, δικαιώματα του πολίτη: έννοιες συνδεδεμένες με την ίδια τη Δημοκρατία, αφού μόνο με μακρούς κοινωνικούς αγώνες έγινε εφικτή η κατάκτησή τους. Ελευθερίες, που η παραβίασή τους και μόνον, πόσο μάλλον η κατάργησή τους, είναι η απαρχή για κάθε μορφής απολυταρχική διακυβέρνηση μιας χώρας.

Ελευθερία σκέψης, δράσης, θρησκείας, ιδιοκτησίας, λόγου και Τύπου: οι βασικότερες έννοιες της «νόμω κρατούσης πολιτείας». Η ελευθερία της πνευματικής κίνησης, και ειδικότερα η ελευθερία του Τύπου και της Πληροφόρησης αποτελεί τη βασικότερη ίσως απ' όλες, αφού επιτρέπει την ελεύθερη μετάδοση γνώσεων και ιδεών, στοχασμών, σκέψεων και κρίσεων, με τη βοήθεια όλων των μέσων επικοινωνίας – προφορικά, γραπτά ή και μέσω των ηλεκτρονικών συσκευών. Η νομική τους και συνταγματική κατοχύρωση θεωρείται κάτι το δεδομένο σήμερα, κάτι το αυτονόητο, κάτι που κανένας δεν έχει το δικαίωμα να θίξει.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Μέχρι τη Γαλλική Επανάσταση, ελευθερία του Τύπου δεν υπάρχει στην Ευρώπη, αν εξαιρέσουμε την Αγγλία. Είναι αλήθεια ότι η γέννηση της λογοκρισίας ανάγεται στους πρώτους χρόνους της τυπογραφίας. Μόλις, με την εφαρμογή της τυπογραφικής τέχνης, άρχισαν οι σκέψεις να βρίσκουν διάδοση, άγνωστη μέχρι τότε (15ος αιώνας), άρχισε να αναφαίνεται και η «ανάγκη» της λογοκρισίας, που έγινε κύρια αισθητή μέσα στην Εκκλησία, που δεν ήταν βέβαια δυνατό να ανεχθεί μια τέτοια ελευθερία εκδήλωσης των σκέψεων και των ιδεών, που θα μπορούσε να κριτικάρει τις καταχρήσεις της και να κλονίσει την υπόστασή της με τις θρησκευτικές μεταρρυθμίσεις που πρότειναν οι πρωτοαναγεννησιακοί φιλόσοφοι. Με το πρόσχημα, λοιπόν, της προστασίας της ηθικής και της κοινωνίας μηχανεύθηκε τον περιορισμό της ελευθεροτυπίας με τη

λογοκρισία. Πατέρας της θεωρείται ο Πάπας Αλέξανδρος ΣΤ', που στην εποχή του εφαρμόστηκε η προληπτική λογοκρισία των βιβλίων (1461).

Από την Εκκλησία ο θεσμός της λογοκρισίας μεταφυτεύτηκε στην Πολιτεία, που επιδίωκε να παρεμποδίσει την εξάπλωση των φιλελευθέρων πολιτικών ιδεών της εποχής εκείνης. Τυπογραφία καταστρέφονταν, βιβλία καίγονταν και οι εκδότες τιμωρούνταν με εξορία, φυλάκιση ή και θάνατο ακόμα. Ενώντια σ' αυτόν τον αφόρητο περιορισμό της ελευθερίας της σκέψης αγωνίσθηκαν σθεναρά οι φιλόσοφοι του 18ου αιώνα. «Ποτέ οι σκέψεις, αυτές καθεαυτές», έλεγε ο Μοντεσκιέ, «δεν αποτελούν αδικημα. Η ελευθερία του λόγου πρέπει να είναι σεβαστή, γιατί αλλιώς αναιρείται και το τελευταίο ίχνος ελευθερίας. Η ελευθερία του λόγου και του τύπου, παρ' όλα τα εν-

δεχόμενα άτοπα, είναι αναγκαία για τη θελίωση της νομοθεσίας και της διοίκησης». Δίπλα στον Μοντεσκιέ αγωνίσθηκαν για την ελευθερία του τύπου ο Βολταίρος, ο Μίλτον, ο Ελθέτιος, και λίγο πριν την έκρηξη της Γαλλικής Επανάστασης ο Μιραμπώ, που έκδοσε και ειδικό φυλλάδιο «περί ελευθερίας του τύπου». Σ' αυτό, απευθύνοντας το λόγο στους μελλοντικούς αντιπρόσωπους της Γαλλίας στη Συνέλευση, έλεγε: «Ο πρώτος νόμος σας καθιερώσει για πάντα την ελευθερία του τύπου, την πιο απαραίτητη ελευθερία, την πιο απεριόριστη ελευθερία, που χωρίς αυτήν δεν πρόκειται να αποκτηθούν οι άλλες. Γιατί μόνο μ' αυτήν είναι δυνατό οι μεν λαοί να γνωρίσουν το δικαίωμα που έχουν να την αποκτήσουν, οι δε βασιλείς το συμφέρον που έχουν να την παραχωρήσουν». Η μεγάλη Γαλλική Επανάσταση, που έγινε μετά από λίγα



«... Αρκεί να κάνει κανείς μια βόλτα στην Ομόνοια – κι όχι μόνο εκεί – για να απολαύσει όλα τα περιοδικά «πορνό», κακοσχεδιασμένα κόμικς, βιβλία τσέπης με κάθε είδους χυδαιότητα, κρεμασμένα στα περιπτέρια...».

χρόνια, έδωσε τέρμα στα περιοριστικά μέτρα της ελευθερίας του Τύπου και με τη «Διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη» (άρθρ. 11) διακήρυξε ότι: «Η μετάδοση των σκέψεων και των φρονημάτων είναι από τα πολυτιμότερα δικαιώματα του ανθρώπου. Συνεπώς, κάθε πολίτης μπορεί να μιλάει, να γράφει και να δημοσιεύει ελεύθερα, είναι όμως υπεύθυνος σε περίπτωση κατάχρησης αυτής της ελευθερίας, σε ορισμένες περιπτώσεις που προβλέπει ο νόμος».

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η κατοχύρωση της ελευθερίας

του Τύπου ειδικότερα στη χώρα μας, θεωρήθηκε αυτονόητη αμέσως μετά την επανάσταση του 1821. Το Σύνταγμα της Επιδαύρου, που ψήφισε η Β' Εθνοσυνέλευση το 1823, αναγνωρίζει το δικαίωμα στους Έλληνες «να κοινοποιώσιν άλλως τε και δια των τύπων τας δοξασίας των». Έκτοτε, όλα τα Συντάγματα – με εξαίρεση τις «σκοτεινές» περιόδους του ελληνικού Κράτους – κατοχύρωναν το δικαίωμα αυτό. Σήμερα, το ισχύον Σύνταγμα του 1975/1986 στο άρθρο 14 αναφέρει: «Καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και δια του τύπου τους στοχασμούς του, τηρώντας τους νόμους του Κράτους. Ο τύπος

είναι ελεύθερος. Η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο απαγορεύονται...» Αυτή η διαφύλαξη και αυτή η ευχέρεια έκφρασης του ελεύθερου στοχασμού, δεν αποτελεί μόνο συνταγματική αξιολόγηση, ρύθμιση και διαφύλαξη ενός δικαιώματος που πηγάζει από τα ατομικά δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη· αποτελεί ταυτόχρονα την ηθική, ιδεολογική και νομική βάση της διαδικασίας διαμόρφωσης και σχηματισμού της κοινής γνώμης και, κατ' επέκταση, της πολιτικής θέλησης του συνόλου.

Δεν υπάρχουν, λοιπόν, περιορισμοί ούτε έλεγχος, μέχρι όμως την έκδοση του εντύπου.¹ Επιτρέπεται

η κατάσχεσή του μετά την κυκλοφορία, με εντολή του εισαγγελέα, βάσει του άρθρου 14 του Συντάγματος, το οποίο αναφέρει περιοριστικά τις περιπτώσεις κατάσχεσης, που είναι: όταν προσβάλλεται η χριστιανική πίστη ή κάθε άλλη γνωστή θρησκεία, όταν προσβάλλεται ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, όταν αποκαλύπτονται πληροφορίες γύρω από την άμυνα της χώρας, όταν αποσκοπείται η βίαιη ανατροπή του Πολιτεύματος και, τέλος, όταν πρόκειται για άσεμνα δημοσιεύματα, «που προσβάλλουν καταφανώς τη δημόσια αιδώ».

Λογοκρισία, λοιπόν, στον Τύπο, με το ακριβές περιεχόμενο του όρου [η λογοκρισία συνίσταται στο δικαίωμα της διοίκησης να ελέγχει πριν από τη δημοσίευση τα χειρόγραφα που πρόκειται να εκτυπωθούν, ώστε είτε να απαγορεύει τη δημοσίευση πραγμάτων που δεν της είναι αρεστά (διαγραφές), είτε να την επιτρέπει μετά από ουσιώδεις τροποποιήσεις (μεταβολές), είτε να επιβάλλει τη δημοσίευση ευνοϊκών πραγμάτων (προσθήκες)], δεν υπάρχει στην Ελλάδα.²

Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε, ίσως για μια μορφή «έμμεσης» λογοκρισίας, αναφέροντας μια σειρά νομικών διατάξεων που ισχύουν και προβλέπουν κυρώσεις, καθώς και τη διαδικασία δίωξης των εντύπων, για περιπτώσεις όπως οι παραπάνω, καθώς και για κάποιες άλλες όπως: η παρεμπόδιση του έργου της Δικαιοσύνης, η εξύβριση και η συκοφαντία, η προβολή εγκληματικών πράξεων κ.ά. Οι διατάξεις αυτές, που μπορεί όμως να ειπωθεί ότι συνιστούν περισσότερο κοινωνικό έλεγχο παρά λογοκρισία, στηρίζονται σε διατάξεις του 1920, του '30, του '40 και του '50. Απ' αυτές εφαρμόζεται συνήθως σήμερα αυτή που προβλέπει την άρση της ατέλειας του δημοσιογραφικού χαρτιού για υβριστικά και, πιο σπάνια, άσεμνα δημοσιεύματα.³

ΑΣΕΜΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Η έννοια «άσεμνα» εξηγείται από το άρθρο 30 του Νόμου 5060/31: «Άσεμνα θεωρούνται τα

χειρόγραφα, έντυπα, εικόνες και λοιπά αντικείμενα, όταν, σύμφωνα με το κοινό αίσθημα, προσβάλλουν την αιδώ». Διευκρινίζεται επίσης η εξαίρεση των έργων τέχνης και επιστήμης, εκτός αν προσφέρονται για πώληση ή για «σκοπούς άλλους εκτός της σπουδής, σε άτομα κάτω των 18 ετών».

Το άσεμνο, λοιπόν, συνδέεται με τη δημόσια αιδώ, έννοια, που όταν το 1931 ψηφίστηκε ο σχετικός νόμος, είχε άλλη διάσταση απ' ό,τι σήμερα. Όλα αυτά τα χρόνια, η έννοια αυτή ακρλουθώντας τις επιταγές της «σεξουαλικής επανάστασης» αμβλυνόταν σταδιακά και γρήγορα, με αποτέλεσμα οι διάφορες κατηγορίες του πληθυσμού να μην έχουν την ίδια αντίληψη – και είναι φυσικό – για το τί αποτελεί και τί όχι προσβολή της δημόσιας αιδούς. Έτσι, ελάχιστες είναι σήμερα οι περιπτώσεις που ασκήθηκε δίωξη για κάποιο άσεμνο ή προσβλητικό δημοσίευμα. Αρκεί να κάνει κανένας μια βόλτα στην Ομόνοια – και όχι μόνο εκεί – για να απολαύσει όλα τα περιοδικά «πορνό» κρεμασμένα στα περίπτερα: κακοσχεδιασμένα κόμικς με σκηνές σεξ και βίας, βιβλία τσέπης με κάθε είδους χυδαιότητα περιοδικά με – τουλάχιστον – κακόγουστες «τολμηρές» φωτογραφίες, κυκλοφορούν ελεύθερα για μικρούς και μεγάλους, ή με την ένδειξη «για ενήλικους μόνο», που τελικά προκαλεί ακόμα περισσότερο το ενδιαφέρον των εφήβων. Γιατί εδώ βρίσκεται και το παράδοξο της λογοκρισίας: περιορίζοντας ή – πολύ περισσότερο – απαγορεύοντας τη διάθεση, τη διαφήμιση ή και την πώληση γενικά ενός βιβλίου, αυτό κατορθώνει να γίνει επιτυχία και θρύλος, αφού η απαγόρευση λειτουργεί σαν ακούσια διαφήμιση που εξωθεί στην ανάγνωση του βιβλίου το κοινό, που υποτίθεται πως θέλει να προστατεύσει.

Ανάλογη είναι η κατάσταση στο χώρο του θεάματος και του ακροάματος. Για τις ταινίες του κινηματογράφου ένας νέος νόμος, ο 1597 του 1986, προβλέπει ουσιαστικά τα ίδια σχεδόν που ισχυαν μέχρι σήμερα: απαγορεύει τη λογοκρισία

στις κινηματογραφικές ταινίες και συστήνει μια επιτροπή, που χαρακτηρίζει την κάθε ταινία σαν «κατάλληλη» ή «περιορισμένης καταλληλότητας» ή «ακατάλληλη για ανήλικους» ή «αυστηρά ακατάλληλη». Τις ακατάλληλες ταινίες δεν μπορούν, σύμφωνα με το νόμο αυτό, να τις παρακολουθήσουν νέοι κάτω των 17 ετών, ενώ σε νέους πάνω από τα 13 επιτρέπεται η παρακολούθηση ταινιών «περιορισμένης καταλληλότητας». Τα ίδια περίπου ισχύουν και για το τραγούδι, όπου τυπικά δεν υπάρχει λογοκρισία, αλλά λειτουργεί κάποια επιτροπή ελέγχου, που όμως τα εγκρίνει σχεδόν όλα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Η ελευθερία αυτή στο χώρο του Τύπου και του θεάματος βρίσκει ένθερμους υποστηρικτές, αλλά και κατηγορηματικούς επικριτές. Οι πρώτοι επικαλούνται τις ατομικές ελευθερίες και το φιλελευθερισμό, την πλατεία και σχετική έννοια της Τέχνης και την ελαστική έννοια της ηθικής. Οι δεύτεροι προβάλλουν το δικαίωμά τους να προστατευτούν από την «ασυδοσία» και επισημαίνουν τους κινδύνους από την έλλειψη ευαισθησίας, τη διαφθορά της νεολαίας και την καλλιέργεια της βίας και του πανσεξουαλισμού.

Εκφράζοντας αυτή τη δεύτερη άποψη, ο κ. Γεώργιος Καθθαδίας, καθηγητής της Κοινωνιολογίας στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, είχε πει σε συνέντευξή του σε καθημερινή εφημερίδα:

«Διαφέρει η λογοκρισία από τον έλεγχο που αποβλέπει στο κοινωνικό όφελος. Αυτό που γίνεται στην Ελλάδα είναι ασυδοσία. Τα περίπτερα είναι γεμάτα με χυδαία και βλακώδη έντυπα. Ένα σωρό «κατάλληλες» ταινίες, είτε από τον κινηματογράφο είτε από την τηλεόραση, βομβαρδίζουν καθημερινά τα παιδιά με σκηνές βίας, διαφημίζουν τα ναρκωτικά, καλλιεργούν τον μύθο του ήρωα - εγκληματία.

«Αυτή η κατάσταση έχει καταστροφικές συνέπειες για τους νέους. Διαμορ-

φώνουν περίεργες αντιλήψεις γύρω από το σεξ, διαστρέφεται η σεξουαλικότητά τους, μ' όλα αυτά τα χυδαία έντυπα.

»Οι ταινίες του κινηματογράφου και η τηλεόραση, είναι ακόμη πιο επικίνδυνα. Γιατί, σ' αυτές τις περιπτώσεις, η πρόσκρουση του μηνύματος στην ψυχικότητα του ανθρώπου είναι πολύ μεγαλύτερη, καθώς το μήνυμα φτάνει μέσω πολλών αισθήσεων και με ποικίλα μέσα (όραση, ακοή, χρώμα, υποβολή μουσικής).

»Δεν μπορούν να περνούν όλες οι χυδαιότητες και θαρβαρότητες στον κόσμο, εν ονόματι της ελευθερίας. Εδώ έχουμε να κάνουμε με το οξύμωρο σχήμα να καταστρατηγείται το δικαίωμα του ατόμου να μη δέχεται αυτού του είδους τα ερεθίσματα, για να επικρατήσει η ελευθερία του εκδόστη ενός περιοδικού να γράφει ό,τι θέλει!

»Μια πολιτεία έχει απόλυτη ευθύνη για την παιδεία που παρέχει στους νέους. Δε μπορεί η τηλεόραση, το σινεμά ή το έντυπο να είναι σχολείο βίας ή διάδοσης των ναρκωτικών, για λόγους δεκαρολογίας. Γιατί να μην έχει κάποιος δικαίωμα άμυνας; Γιατί να μην έχει δικαίωμα το κράτος να τον προστατεύει;...»

Αξίζει εδώ να θυμηθούμε το τεράστιο ηθικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε πέρυσι το καλοκαίρι, μετά τη δημοσίευση σε εφημερίδα της φρικιαστικής φωτογραφίας της τεμαχισμένης από το σύζυγό της γυναίκας. Η δημοσίευση εκείνη είχε προκαλέσει, όπως ήταν φυσικό, ποικίλες αντιδράσεις. Από εκείνες εκείνων που σπεύδουν να αγοράσουν κάθε τι το αξιοπερίεργο, έως εκείνες των άλλων που νομίζουν πως η θεραπεία βρίσκεται στην επιβολή λογοκρισίας, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Δεν υπάρχει, βέβαια, αμφιβολία ότι ο τύπος πρέπει να είναι ελεύθερος. Η υπερβολή είναι προτιμότερη από τη φήμωση. Είναι, όμως, άλλο πράγμα η ελευθερία της έκφρασης και άλλο εντελώς θέμα η δημοσίευση κειμένων ή εικόνων που μπορούν να προκαλέσουν αναπαραγωγή εγκλημάτων. Είναι γνωστό, για παράδειγμα, ότι ο νόμος απαγορεύει τη δημοσίευση

πληροφοριών για τον τρόπο με τον οποίο κάποιος αυτοκτονεί: η απαγόρευση αυτή είναι η πρόνοια της Πολιτείας να μη δίνονται πληροφορίες που μπορούν να γίνουν κακά παραδείγματα. Με την έννοια αυτή, η δημοσίευση ενός κατατεμαχισμένου σε αεροπορικό ατύχημα ανθρώπινου σώματος προκαλεί μεν τη φρίκη, αλλά δεν έχει, δεν μπορεί να έχει, άλλες πιθανές συνέπειες. Ενώ, αντίθετα, η δημοσίευση πληροφοριών και εικόνων για τον τρόπο με τον οποίο κάποιος βιάζει και σκοτώνει κάποια, ή σκοτώνει και μετά καίει ή τεμαχίζει το πτώμα κάποιου για να το εξαφανίσει, αυτή η δημοσίευση καταφανώς ενέχει τον κίνδυνο άλλα άτομα, είτε ανώριμα είτε με εγκληματική προδιάθεση, να ερεθιστούν μιμητικά.

Αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά. Και κάθε ελεύθερη κοινωνία μπορεί και πρέπει να αυτοπροστατεύεται από τέτοιες καταχρήσεις του δικαίωματος της ελευθεροτυπίας, που δημιουργούν ορατούς κινδύνους για την κοινωνία. Η γαλλική τηλεόραση, για παράδειγμα, αρνείται τη διαφήμιση ισχυρών αλκοολούχων ποτών, η τηλεόραση της Αυστραλίας έχει απαγορεύσει την προβολή ταινιών βίας και σεξ, η βρετανική νομοθεσία απαγορεύει την κυκλοφορία εντύπων που προκαλούν σε μίμηση πράξεων σεξουαλικής βίας και εγκληματικότητας σε θάρος παιδιών και γυναικών. Ακόμα και η ελληνική τηλεόραση απαγορεύει τη διαφήμιση των τσιγάρων.

Αυτή την αντίληψη φαίνεται να έχει και η επίκουρος καθηγήτρια της Κοινωνιολογίας κ. Σήλια Νικολαΐδου, που την επομένη της δημοσίευσης της περιλάλητης φωτογραφίας δήλωσε:

«Ο φόβος είναι ψεύτικος στον σημερινό άνθρωπο. Δεν το φοβόμαστε το τρομακτικό και καρφώνουμε το μάτι μας στη φωτογραφία αισθανόμενοι ότι έτσι εξισορροπούμε την ανασφάλειά μας. Γιατί δεν είμαστε στη θέση του θύματος. Η σημερινή κοινωνία έχει βλέπετε, ψευδή

ένταξη για όλα τα άτομα. Μέσα από τις ανταγωνιστικές σχέσεις είμαστε ξένοι προς τον εαυτό μας, τον διπλανό μας, το σύνολο. Προχωράμε ανεξάρτητα από το τι κάνουν οι άλλοι. Βλέπουμε τη φωτογραφία, λέμε «τι φριχτό», αλλά στο βάθος δε μας συγκινεί. Ούτε εκπαιδευτικό ούτε ανασταλτικό σκοπό είχε η δημοσίευσή της. Ο ισχυρισμός τυχόν, ότι η επανάληψη της πράξης, «προλαμβάνεται» και η κοινή γνώμη καλείται σε εγρήγορση, είναι πρόχειρος και δεν ευσταθεί. Είμαστε μπροστά σε μια ηθική και πνευματική αναλγησία, λοιπόν. Και ίσως, μια πιθανή εξώθηση σε μιμητισμό. Προσέξτε, δεν λέω ότι αύριο θ' αρχίσουν οι υγιείς άνθρωποι να κάνουν παρόμοια εγκλήματα. Αλλά τα όποια άρρωστα κύτταρα, μπορεί να μιμηθούν το δράστη κάποτε, γνωρίζοντας τον τρόπο, τις μεθόδους του, βλέποντας το αποτέλεσμα της πράξης του και παίρνοντας «ιδέες»...

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Πρόκειται, λοιπόν, για κατασταλτικό σύστημα ρύθμισης της ελευθερίας του τύπου, κατά το οποίο η κρατική επέμβαση πραγματοποιείται εκ των υστέρων, μετά τη δημοσίευση, για την επιβολή κυρώσεων για τις τυχόν παραβάσεις.

2. Η λογοκρισία, καθώς και η προηγούμενη άδεια της διοίκησης για την έκδοση κάποιου εντύπου ή η εγγυοδοσία για την έκδοση εφημερίδας ή περιοδικού, είναι περιπτώσεις προληπτικού συστήματος ρύθμισης της ελευθερίας του τύπου, που ρητά αποκλείεται από το άρθρο 14 § 2 του Συντάγματος.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 14 § 5 του Συντάγματος «τα αδικήματα του τύπου είναι αυτόφωρα και εκδικάζονται όπως ορίζει ο νόμος». Αξίζει να σημειωθεί ότι εκτός από τις ποινικές κυρώσεις υπάρχουν και αστικές γι' αυτά τα αδικήματα. Ενώ, άσχετα με την ποινική ή αστική ευθύνη που υπέχει ο διευθυντής, εκδότης, ή ιδιοκτήτης εφημερίδας ή περιοδικού για την ύλη που δημοσιεύεται σ' αυτά, το άρθρο 14 § 5 του Συντάγματος ορίζει την υποχρέωση πλήρους επανόρθωσης ανακριβών δημοσιευμάτων.

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ



Ένα όπλο πρέπει να αντιμετωπίζεται πάντοτε σα μια οποιαδήποτε μηχανή, που παράγει έργο ανάλογο των κατασκευαστικών της δυνατοτήτων.

Αν ο χειριστής μιας οποιασδήποτε μηχανής δεν είναι σε θέση, λόγω διανοητικών παραδρομών ή περιορισμένων γνώσεων, να την χειριστεί σωστά, το πιθανότερο είναι να προκαλέσει ατύχημα.

Του Αθανασίου Περδίκη

Αρχιφύλακα

Εκπαιδευτή Αστυν. Σχολών

Έχει παρατηρηθεί ότι, πολύ συχνά η ασφάλεια γύρω από την χρήση των όπλων, αναφέρεται σαν ένα μηχανικό σύνολο διαδικασιών. Ένας κατάλογος, του κάνε – μην κάνεις, θέλουμε να πιστεύουμε, ότι από μόνος του μπορεί να εξασφαλίσει κάθε πιθανότητα ενδεχόμενων ατυχημάτων. Αυτό το σύνολο των κανόνων, οπωσδήποτε απαραίτητο, δεν δίνει αυτή καθ' εαυτή τη λύση, επειδή η ασφάλεια, όσον αφορά τη χρήση των όπλων, έχει άμεση σχέση με την ατομική κατάσταση του μυαλού.

Εάν οι χειριστές όπλων μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν, πόσο κακή είναι η άσχημη συμπεριφορά με το όπλο, πόσο εξευτελιστικά υποβαθμίζει την προσωπικότητά τους, θα μπορούσαμε να πούμε με βεβαιότητα, ότι θα εξέλιπε ένας από τους βασικότερους παράγοντες ατυχη-

μάτων.

Μ' αυτή τη λογική η «ασφάλεια όπλων» μπορεί να είναι δείκτης ωριμότητας για ένα άτομο. Η ασφαλής χρήση του όπλου επίσης, είναι ένα αναπόσπαστο χαρακτηριστικό της ικανότητας για σκοποβολή, που αντανakλά ευνοϊκά στην γενικότερη ωριμότητα του ατόμου. Οι άνθρωποι που έχουν ασχοληθεί με την άσκηση στη Σκοποβολή και καταβάλλουν προσπάθειες να φθάσουν στην κορυφή, που έχουν αποκτήσει προσωπική ανάπτυξη μέσω του σκοπευτικού συναγωνισμού, είναι πιά απίθανο να έχουν ατυχήματα ή να χρησιμοποιήσουν ένα όπλο απερίσκεπτα ή σε στιγμές θυμού κλπ. Η

εμπιστοσύνη στο χειρισμό του όπλου, από τον εκπαιδευόμενο σκοπευτή, εξαλείφει την ανάγκη να δείξει την ικανότητά του φανερά ή παράλογα.

Ο εκπαιδευόμενος αστυνομικός σε υψηλά επίπεδα, είναι πολύ λιγότερο πιθανό να ξεπεράσει το μέτρο της υπερβολικής καταχρήσεως αμύνης. Όταν πλέον εκ των πραγμάτων είναι απαραίτητη η χρήση του όπλου, η θανάσιμη δύναμη μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά με λιγότερο κίνδυνο για τον αστυνομικό και τους αθώους πολίτες.

Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις, η «ασφάλεια όπλων», θα πρέπει να εξετάζεται μέσα από το πρίσμα τριών βασικών παραγόντων:

α) Ότι αφορά τους μηχανισμούς ασφαλείας.

β) Ασφάλεια που παρέχουν τα όπλα

στο χειριστή του λόγω κατασκευής.

γ) Η σχέση του ανθρώπου με την μηχανή που λέγεται όπλο.

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:

Αναφερόμενοι στα ατομικά όπλα, είτε αυτά είναι επαναληπτικά (τα όπλα μιάς βολής έχουν πλέον αποσυρθεί), είτε ημιαυτόματα ή αυτόματα, διαθέτουν εκ κατασκευής τους απαραίτητους μηχανισμούς ασφαλείας, ώστε να μεταφέρονται με ασφάλεια γι' αυτούς τους ίδιους τους κατόχους των, αλλά και για τους τρίτους.

Οι μηχανισμοί ασφαλείας είναι απλές μηχανικές επινοήσεις που αποκλείουν την ακούσια πυροδότηση του όπλου, θέτοντας εκτός λειτουργίας το κλείστρο (όταν πρόκειται για όπλα ανοικτού κλείστρου) ή τη σφύρα.

Στα επαναληπτικά όπλα (τυφέκια – περιστρόφα) οι μηχανισμοί ασφαλείας είναι πιο απλοί απ' ό,τι σ' ένα αυτόματο ή ημιαυτόματο. Οι μηχανισμοί ασφαλείας στα ημιαυτόματα ή αυτόματα όπλα είναι πιο πολύπλοκοι, αλλά και συνήθως περισσότεροι του ενός.

Οι πρόσθετοι μηχανισμοί ασφαλείας υπαγορεύονται από την ανάγκη να μεταφέρεται το όπλο οπλισμένο με φυσίγγιο στη θαλάμη, χωρίς κίνδυνο να εκπυρσοκροτήσει τυχαία, έστω και από την πτώση στο έδαφος. Η μεταφορά του όπλου με φυσίγγιο στη θαλάμη, σε κάποιες κρίσιμες περιπτώσεις, θα πρέπει να θεωρείται αναγκαιότητα, δεδομένου ότι, το όπλο για να φανεί χρήσιμο στον αστυνομικό, όταν φυσικά παραστεί ανάγκη, πρέπει μέσα σ' ελάχιστα δευτερόλεπτα να είναι σε θέση να πυροβολήσει. Σ' αντίθετη περίπτωση το όπλο μπορεί να είναι άχρηστο, αφού δεν εξασφαλίζει τον αμυνόμενο σε παρόμοιες καταστάσεις.

Το οπλοστάσιο της Ελληνικής Αστυνομίας διαθέτει ένα σημαντικό αριθμό ατομικών όπλων. Αυτός ο ατομικός οπλισμός μπορεί να ταξινομηθεί σε τρεις βασικές κατηγορίες:

α) Επαναληπτικά όπλα: Σ' αυτή την κατηγορία συμπεριλαμβάνονται τα περιστρόφα, οποιασδήποτε μάρκας και διαμετρήματος και τα τυφέκια ΕΝΦΙΑΝΤ Νο1, Νο3 και Νο4.

Για να θάλουμε τα πράγματα σε κάποια τάξη, θ' αναφερθούμε κατ' αρχήν στο μηχανισμό ασφαλείας του περιστρόφου:

Τα περιστρόφα, ανεξάρτητα από μάρκα διαμέτρημα ή τύπο, δεν έχουν κάποιον ιδιαίτερο μηχανισμό ασφαλείας, όπως συμβαίνει με τα ημιαυτόματα ή αυτόματα όπλα. Η ασφάλισή τους εξασφαλίζεται αποκλειστικά και μόνο από τη θέση της σφύρας. Όταν η σφύρα του περιστρόφου βρίσκεται εκτός λειτουργίας (κατεβασμένη) το όπλο δεν είναι σε θέση να εκπυρσοκροτήσει τυχαία. Επίσης το θάρος και η σημαντική διαδρομή του ωστηρίου της σκανδάλης, συνδρά-

μουν στην ασφάλεια του περιστρόφου, έστω και από τυχαία πτώση στο έδαφος. Αν κάποιο περιστρόφο εκπυρσοκροτήσει κατά την πτώση του στο έδαφος, είναι βέβαιο, ότι η σφύρα από αθλεψία ήταν οπλισμένη. Επομένως, η αφαίρεση ενός φυσιγγίου από την θαλάμη του θυκίου, που βρίσκεται στη θέση επικρούσεως, είναι μια κακή παρανόηση, αφού δεν εξυπηρετεί κανένα σκοπό ασφαλείας, αντιθέτως μειώνει την ισχύ πυρός του περιστρόφου χωρίς λόγο.

Έχει διαπιστωθεί ότι, για να συμβεί ένα ατύχημα, πρέπει να συγκλίνουν ταυτόχρονα ορισμένοι παράγοντες. Οι πιο επικίνδυνες καταστάσεις που θα μπορούσαν να θεωρηθούν παράγοντες αμέσου κινδύνου για ένα περιστρόφο είναι:

– Η τοποθέτηση του περιστρόφου με οπλισμένη τη σφύρα στη θήκη.

– Η τοποθέτηση του περιστρόφου

αστεϊσμοί με τα όπλα οδηγούν συνήθως το άτομο σε υπερβολές ή παραδρομές που έχουν σαν επακόλουθο θανατηφόρους τραυματισμούς).

– Όταν το περιστρόφο αφήνεται εκτεθειμένο σε άσχετα χέρια ή σε μέρη όπου μπορούν να το περιεργασθούν άπειρα άτομα.

Για ν' αποφύγουμε τους πιο πάνω κινδύνους που εγκυμονεί η όπλιση του περιστρόφου, ειδικότερα κάτω από καταστάσεις STRESS, επινοήθηκε η τεχνική πυροβολισμού με «διπλή ενέργεια» σκανδάλης. Η τεχνική αυτή συνίσταται σε μια συνειδητή σταθερή πίεση του ωστηρίου της σκανδάλης από τον δείκτη, μέχρι που να οπλισθεί και ελευθερωθεί η σφύρα. Έτσι η όπλιση και η πτώση της σφύρας επιτυγχάνεται μέσω της πίεσεως του ωστηρίου της, χωρίς να οπλίζεται προκαταβολικά με τον αντί-



(1) Μοχλός ασφαλείας (2) Ωστήριο απελευθέρωσης γεμιστήρα (3) Μοχλός συγκράτησης του κλείστρου στην ανοικτή θέση.

«γυμνού» (εκτός θήκης) σε κάποιο σημείο περιφερικά της ζώνης.

– Όταν δεν μεταφέρεται σε μια σωστή θήκη, που να εξασφαλίζει περιπτώσεις αποπλισμού και δυνατότητες αμέσου αντιδράσεως, σε περιπτώσεις παρανόμων και αιφνιδίων επιθέσεων.

– Όταν, από κακό υπολογισμό ή από λανθασμένες αντιδράσεις που βιώθηκαν κάτω από ελλιπή εκπαίδευση, οπλίζεται η σφύρα του περιστρόφου, πριν η κάννη του ευθυγραμμισθεί με το στόχο.

– Όταν επιχειρείται κατάδιωξη με το περιστρόφο ανά χείρας και με οπλισμένη τη σφύρα (σε παρόμοιες καταστάσεις, κάτω από το STRESS της στιγμής, το περιστρόφο είναι πολύ πιθανόν να εκπυρσοκροτήσει άκαιρα).

– Όταν χρησιμοποιείται το περιστρόφο σαν μέσον αστεϊσμού, (γενικά οι

χειρα. Αυτός ο τρόπος λειτουργίας του μηχανισμού της σκανδάλης προσφέρει ικανοποιητική ακρίβεια για αποστάσεις βολής μέχρι και 25 μέτρα.

Τα σημαντικότερα όμως πλεονεκτήματα της τεχνικής αυτής είναι η ταχύτητα για την πρώτη βολή και η ασφαλής χρήση του όπλου, απαιτήσεις ουσιώδεις όταν πρόκειται για την άμυνα του αστυνομικού.

Στα σύγχρονα επαναληπτικά τυφέκια οι κατασκευαστές έχουν προβλέψει παρόμοιες περιπτώσεις, τοποθετώντας ένα είδος φρένου στο ωστήριο ασφαλίσεως, ώστε ν' αποκλείεται η πιθανότητα απεμπλοκής του, αν δεν επενεργήσει συνειδητά πάνω σ' αυτό ο χειριστής του όπλου. Παρ' όλα αυτά όμως, το πρόβλημα παραμένει, αφού αυτού του είδους οι μηχανισμοί ασφαλείας επενερ-

γούν πάνω στην σχαστήρια. έτσι μια ακούσια πυροδότηση είναι δυνατή μετά από βίαιο κτύπημα, λόγω αδράνειας, δεδομένου ότι η εμπλοκή σχαστηρίας – σφύρας – επικρουστήρα δεν είναι ανώτερη του ενός ή δυο χιλιοστών.

Ουσιαστική ασφάλεια στα επαναληπτικά τυφέκια ενυπάρχει μόνο όταν ο μηχανισμός ασφαλίσεως είναι προσαρμοσμένος πάνω στο κινητό ουραίο. Αυτή η τεχνική ασφαλίσεως, αποκλείει ακούσια πυροδότηση του τυφεκίου, έστω και από βίαιο κτύπημα, δεδομένου ότι, ενεργοποιούμενος ο μηχανισμός αποπλίζει τον επικρουστήρα.

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΗΜΙΑΥΤΟΜΑΤΩΝ ΟΠΛΩΝ:

Στα ημιαυτόματα όπλα συμπεριλαμβάνονται τα πιστόλια, ανεξάρτητα από μάρκα ή διαμέτρημα.

Όλα τα ημιαυτόματα όπλα είναι σχεδιασμένα, έτσι ώστε να λειτουργούν με κλειστό κλείστρο. Ο επικρουστήρας σ' αυτόν τον τύπο κλειστών, κινείται ανεξάρτητα μέσα σε κατάλληλη, υποδοχή που βρίσκεται μέσα στο σώμα τους και ενεργοποιείται με τη βοήθεια της σφύρας.

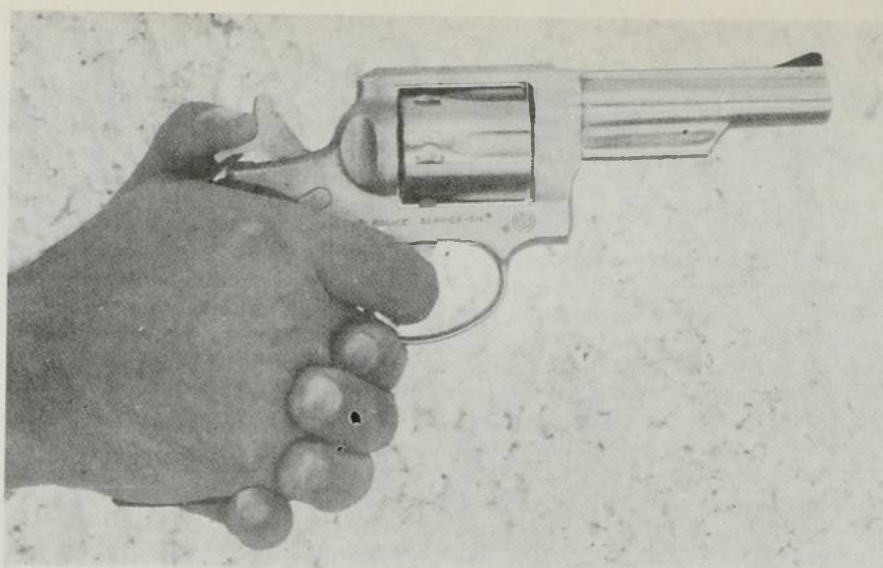
Ο τρόπος λειτουργίας των ημιαυτόματων όπλων τα καθιστά σχετικά πιό δύσκολα στον έλεγχο από άποψη ασφαλούς χρήσεως. Είτε επειδή η τροφοδότηση της θαλάμης με φυσίγγιο γίνεται αυτόματα και όχι συνειδητά από το χειριστή, είτε επειδή η σφύρα παραμένει οπλισμένη, είτε επειδή το κλείστρο μπορεί να παραμείνει κλειστό, έστω και αν δεν υπάρχει φυσίγγιο στη θαλάμη. Αλλά και η ανάγκη να μεταφέρεται το όπλο με φυσίγγιο στη θαλάμη, πράγμα που συντελεί στην ταχύτητα χειρισμού του, οδήγησε τους κατασκευαστές στην εφαρμογή συστημάτων πολλαπλών ή σύνθετων ασφαλιστικών μηχανισμών.

Το σύστημα πολλαπλής ασφαλίσεως εφαρμόζεται κατά κύριο λόγο στα ημιαυτόματα πιστόλια και όχι στα τυφέκια. Η πολλαπλή ασφάλιση γενικά των πιστολίων προέκυψε κάτω από την ανάγκη της μεταφοράς του όπλου με φυσίγγιο στην θαλάμη και οπλισμένη τη σφύρα, προκειμένου να ξεπερασθούν προβλήματα, που αφορούν την ταχύτητα προετοιμασίας του πιστολίου για την πρώτη βολή.

Τα διπλής ενεργείας πιστόλια συνήθως διαθέτουν δυο συστήματα μηχανισμών ασφαλείας, τα οποία λειτουργούν μεταξύ του.

Κάποια άλλα σχέδια πιστολίων διπλής λειτουργίας διαθέτουν ένα μηχανισμό ασφαλείας προσαρμοσμένο στο πίσω μέρος του κλείστρου, έτσι ώστε ν' απομονώνεται ο επικρουστήρας από τη σφύρα, όταν ο μηχανισμός ασφαλείας ενεργοποιείται.

Στα πιστόλια, όπως το διπλής λειτουργίας CZ – 75, ο ένας εκ των δυο μηχανι-



Η σφύρα οπλίζεται πάντοτε με τον αριστερό αντίχειρα.

σμών ασφαλείας, ο οποίος θεωρείται σαν βασικός, είναι προσαρμοσμένος στο σκελετό του όπλου και επενεργεί στην σχαστήρια του μηχανισμού της σκανδάλης. Ενεργοποιείται με τον αντίχειρα μέσω ενός κατάλληλα διαμορφωμένου ωστηρίου. Σε μερικά σύγχρονα μοντέλα ο μοχλός ασφαλείας παρέχει την δυνατότητα αμφιδέξιου χειρισμού. Δηλαδή, υπάρχει το ίδιο ωστήριο και στην δεξιά πλευρά του όπλου, ώστε να εξυπηρετεί και τους αριστερούς σκοπευτές.

Ο δεύτερος μηχανισμός ασφαλείας λειτουργεί μέσω της σφύρας. Όταν η σφύρα βρίσκεται στην θέση ημιοπλίσεως το όπλο δεν είναι σε θέση να πυροδοτήσει ακούσια, έστω και αν υπάρχει φυσίγγιο στη θαλάμη, εφόσον δεν επενεργήσει ο δείκτης του σκοπευτού συνειδητά πάνω στο ωστήριο της σκανδάλης. Εδώ χρειάζεται κάποια προσοχή, ώστε να κατανοηθεί μια λεπτομέρεια. Στα πιστόλια, που έχουν σχεδιασθεί έτσι ώστε να λειτουργούν με το σύστημα μονής ενεργείας σκανδάλης, δεν είναι σε θέση να πυροδοτήσουν όταν η σφύρα βρίσκεται σε θέση ημιοπλίσεως, έστω και αν πιεσθεί η σκανδάλη. Για να πυροδοτήσει το πιστόλι σ' αυτή τη φάση, είναι απαραίτητο να οπλισθεί συνειδητά η σφύρα, είτε με τον αντίχειρα είτε με το τράβηγμα του κλείστρου προς τα πίσω. Έτσι μπορούμε να πούμε, ότι στα μονής ενεργείας πιστόλια η ημιόπλιση της σφύρας αποτελεί ουσιαστικό ασφαλιστικό μηχανισμό.

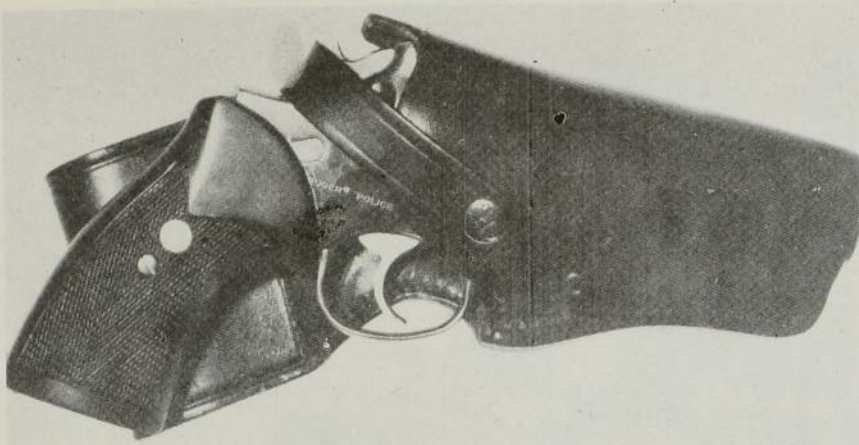
Τα πιστόλια όμως που έχουν σχεδιασθεί να λειτουργούν με διπλή ενέργεια σκανδάλης, όσον αφορά την πρώτη βολή, δεν παρέχουν ουσιαστική ασφαλεία, αφού θα πυροδοτήσουν εάν πιεσθεί η σκανδάλη τους. Φυσικά, αυτό δεν είναι μειονεκτημα που έχει προκύψει από κατασκευαστικό σφάλμα, επειδή οι μηχανισμοί ασφαλείας αυτού του τύπου πιστολίων έχουν σχεδιασθεί έτσι, ώστε να παρέχουν ταχύτητα για την πρώτη βολή, όταν οι περιστάσεις απαιτούν

άμεση χρήση του όπλου. Έχοντας επίγνωση, οι σχεδιαστές των διπλής λειτουργίας πιστολίων, αυτού του προβλήματος επινόησαν την παράλληλη λειτουργία του βασικού μηχανισμού ασφαλείας μετά την ημιόπλιση της σφύρας. Δηλαδή, όταν η σφύρα βρίσκεται σε θέση ημιοπλίσεως, μπορεί να μπει σε λειτουργία και ο βασικός μηχανισμός ασφαλείας, πράγμα που δεν συμβαίνει στα πιστόλια μονής λειτουργίας, αυτά διαθέτουν άλλους πρόσθετους μηχανισμούς.

Για να ξεπερασθούν μερικά από τα προβλήματα των πολλαπλών μηχανισμών ασφαλείας της διπλής ενεργείας πιστολίων, οι κατασκευαστές επινόησαν την τοποθέτηση του μοχλού ασφαλείας πάνω στο κλείστρο. Έτσι ο επικρουστήρας απομονώνεται από τη σφύρα, όταν ο μηχανισμός ασφαλείας ενεργοποιείται προκαλώντας ταυτόχρονα την πτώση της, χωρίς κίνδυνο ακούσιας πυροδότησης.

Πιό αναλυτικά, ο μοχλός ασφαλείας έχει προσαρμοσθεί στο πίσω μέρος του κλείστρου εκεί όπου η σφύρα έρχεται σ' επαφή με τον επικρουστήρα. Έτσι ενώ το πιστόλι έχει φυσίγγιο στη θαλάμη, ενεργοποιούμενος ο μοχλός ασφαλείας μέσω του αντίχειρα του σκοπευτού, προκαλείται η πτώση της σφύρας, παράλληλα όμως, μεταξύ αυτής και του επικρουστήρα παρεμβάλλεται η παράκεντρη αξονική επιφάνεια του μοχλού ασφαλείας, έτσι η επαφή σφύρας – επικρουστήρα είναι αδύνατη. Αυτό το σύστημα μηχανισμού ασφαλείας παρέχει ουσιαστική ασφάλεια, ενώ ταυτόχρονα δεν χάνεται το πλεονέκτημα της μεταφοράς του όπλου με φυσίγγιο στη θαλάμη, αλλά και η ετοιμότητα του όπλου για άμεση χρήση είναι εξασφαλισμένη, αφού δεν απαιτείται, παρά μόνο η απασφάλισή του με τον αντίχειρα.

Αυτό το σχέδιο ασφαλιστικού μηχανισμού είχε πρωτοεφαρμοσθεί πριν 40 χρόνια περίπου, από την εταιρεία WALTHER, στα περίφημα για την εποχή τους



Υπηρεσιακή θήκη χαμηλής προσαρμογής.

πιστόλια P-38 του Γερμανικού στρατού. Σήμερα εφαρμόζεται σ' ευρεία κλίμακα σε πολλά σύγχρονα μοντέλα πιστολίων διπλής λειτουργίας και ο μοχλός ασφαλείας τους συνήθως σχεδιάζεται έτσι, ώστε να επιτρέπει αμφίδεξη χρήση.

Τα πιστόλια με μηχανισμό σκανδάλης μονής λειτουργίας, παρουσιάζουν κι' αυτά το δικό τους κόσμο προβλημάτων, όσον αφορά την ασφαλή τους χρήση. Η λειτουργική ετοιμότητα, των πιστολίων αυτού του τύπου, από άποψη ταχύτητας για άμεση χρήση, στηρίζεται ουσιαστικά στην μεταφορά του όπλου οπλισμένου και ασφαλισμένου. Αυτή όμως η κατάσταση είναι η πιο επικίνδυνη για οποιοδήποτε άλλο. Ακόμα και καλά εκπαιδευμένοι σκοπευτές, κάτω από παρόμοιες συνθήκες μεταφοράς, είναι δυνατόν να πυροβολήσουν άκαιρα, όταν ο συντονισμός τους έχει για οποιοδήποτε λόγο διαταραχθεί. Οι σχετικά πολύπλοκες διαδικασίες του χειρισμού των πιστολίων μονής ενεργείας δίνουν ευκαιρίες για λάθη. Αν και αυτά τα όπλα έχουν πολλαπλούς μηχανισμούς ασφαλείας, δεν θα πρέπει να θεωρείται αδύνατη μια τυχαία εκπυροκρότηση κατά την ώρα που γεμίζεται η θαλάμη με φυσίγγιο, λόγω κακού συντονισμού του δείκτη επί της σκανδάλης ή κάποιας άλλης μηχανικής βλάβης. Φαίνεται, ότι υπάρχει μια κατηγορία ανθρώπων που δεν αποκτά ποτέ εκείνο το λεπτό συντονισμό ασφαλούς χρήσεως που απαιτούν συνήθως τα ημιαυτόματα ή αυτόματα όπλα.

Η πιο ασφαλής κατάσταση για ένα πιστόλι ενυπάρχει όταν μεταφέρεται με αποπλισμένη τη σφύρα και άδεια τη θαλάμη, αλλά τότε το όπλο μπορεί να θεωρηθεί ανασφαλές, αφού δεν εξασφαλίζει τον κάτοχό του σε περιπτώσεις αιφνιδιασμού, όπου ο χρόνος, όσον αφορά την προετοιμασία του για δράση, είναι σημαντικά μεγάλος.

Η ανάγκη για εδραίωση βασικών πλεονεκτημάτων, σ' ότι αφορά την ασφαλή μεταφορά του όπλου και την ταχύτητα

χειρισμού του, οδήγησε τους κατασκευαστές στην εφαρμογή τριπλών συστημάτων ασφαλείας. Οι δυο μηχανισμοί είναι όμοιοι και λειτουργούν κατά τον ίδιο τρόπο, όπως και στα πιστόλια διπλής λειτουργίας. Ο τρίτος ασφαλιστικός μηχανισμός έχει τοποθετηθεί στη ράχη της λαβής ή στην εμπρόσθια επιφάνειά της και πίσω από τον υποφυλακτήρα της σκανδάλης. Συνίσταται σ' ένα είδος μοχλού που διατηρεί το όπλο μόνιμα ασφαλισμένο, εφόσον το χέρι του σκοπευτή δεν βρίσκεται σ' επαφή με τη λαβή του. Από τη στιγμή όμως που η παλάμη και τα δάκτυλα αγκαλιάσουν τη λαβή, ο μηχανισμός αυτόματα τίθεται, μέσω αυτού του μοχλού, εκτός λειτουργίας, κάτω από την πίεση που ασκεί το χέρι πάνω στη λαβή του όπλου.

Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩ- ΠΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΜΗΧΑΝΗ ΠΟΥ ΛΕΓΕΤΑΙ ΟΠΛΟ:

Ένα όπλο πρέπει ν' αντιμετωπίζεται πάντοτε σαν μια οποιαδήποτε μηχανή που παράγει έργο ανάλογο των κατασκευαστικών δυνατοτήτων της. Αν ο χειριστής μιας οποιασδήποτε μηχανής δεν είναι σε θέση, λόγω διανοητικών παραδρομών ή περιορισμένων γνώσεων, να την χειριστεί σωστά, το πιθανότερο είναι να συμβεί ατύχημα, ή στην πιο ήπια περίπτωση να μην αποδώσει τ' αναμενόμενα αποτελέσματα.

Μ' αυτή τη λογική γίνεται κατανοητό ότι ο ανθρώπινος παράγοντας είναι συνήθως η κύρια αιτία των ατυχημάτων. Πρέπει να γίνει αντιληπτό επίσης, ότι η ωριμότητα, ως προς την ασφαλή χρήση του όπλου, αποκτάται σταδιακά μέσα από την αλληλεπίδραση των διαφόρων

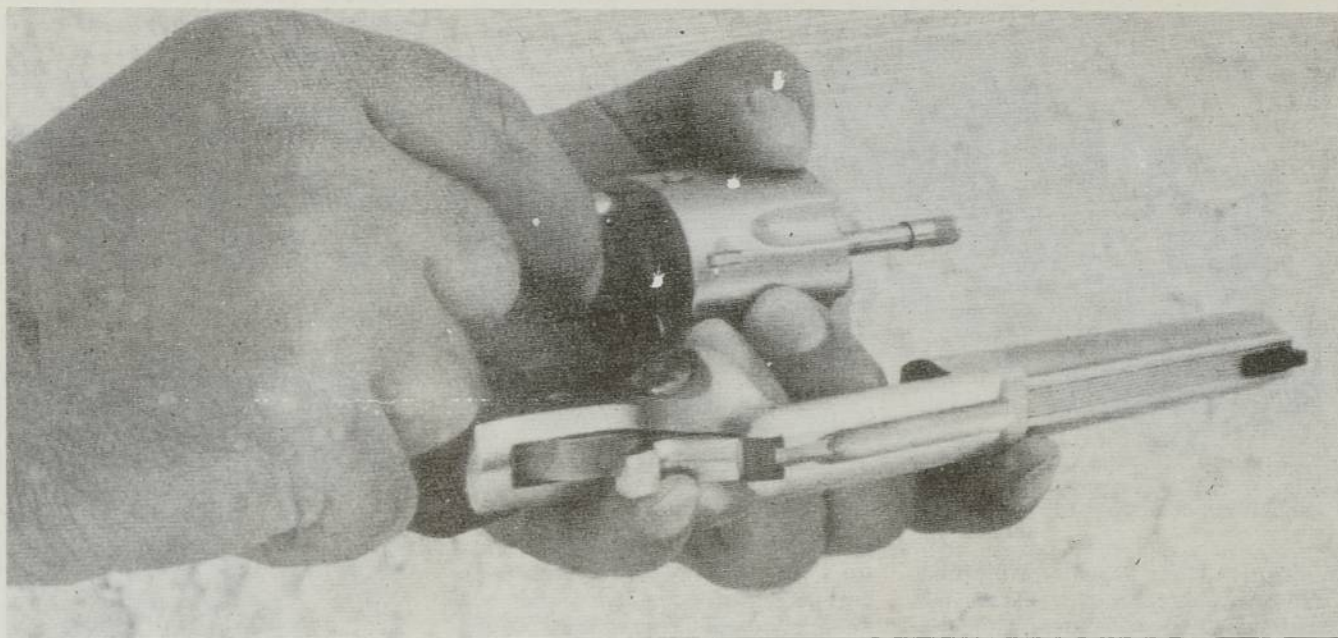
κανόνων συμπεριφοράς που αφορούν την ασφάλεια των τρίτων αλλά και του εαυτού μας.

Η τήρηση των κανόνων ασφαλείας είναι υποχρεωτική, αλλά δεν οφελεί σε τίποτα, αν ο χειριστής δεν καταβάλλει προσπάθεια ν' αναπτύξει μια ώριμη συμπεριφορά ως προς τον ασφαλή χειρισμό του όπλου, που θα βελτιώνεται μέσα από την αλληλεπίδραση της πρακτικής άσκησης και της ανακλαστικής εφαρμογής τους.



Το όπλο είναι ασφαλές όταν μεταφέρεται σε μια σωστή θήκη.

Για να υπάρξει ένα θετικό αποτέλεσμα, πρέπει να μάθει ο σκοπευτής να φέρνει σε πέρας αυτό το γύμνασμα ασφαλείας κάθε φορά που χειρίζεται ένα όπλο. Μια τυχαία πυροδότηση μπορεί να συμβεί στον καθένα εξ αιτίας μιας διανοητικής παραδρομής. Μόνο όμως μια μόνιμη ανακλαστική ικανότητα δεν υπόκειται σε διανοητικές παραδρομές, κι αυτό μπορεί να επιτευχθεί μαθαίνοντας βήμα προς βήμα τις μεθόδους ασφαλείας εξασκούμενοι σκληρά μ' αυτές. Αν κάποιος σας διορθώσει σε κάποιο σημείο, μην δυσανασχετείτε, ευχαριστείτε τον, ακόμα και αν η παρατήρηση αφορά τον πλέον ασήμαντο παράγοντα.



ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:

Μετά απ' αυτήν την εξειδίκευση του θέματος, την οποία θεωρήσαμε αναγκαία για να κατανοήσουν ορισμένοι, που απερίσκεπτα και αψυχολόγητα «φωνάζουν» μετά από κάποιο ατύχημα, περί απαγορεύσεως των όπλων κλπ., τι σημαίνει «ασφαλώς χειρισμός του κάθε όπλου», θα αναφερθούμε στους κανόνες ασφαλούς συμπεριφοράς.

Τελικά, πρέπει να γίνει αντιληπτό, ότι οι απαγορεύσεις δεν είναι λύση, γιατί μ' αυτή τη λογική πρέπει να απαγορευθούν και τα αυτοκίνητα που τόσους νεκρούς συσσωρεύουν κάθε χρόνο. Η μόνη λύση, που αρμόζει σ' ελεύθερους και πολιτισμένους ανθρώπους, είναι η Παιδεία, γιατί οι απαγορεύσεις έχουν τα δικά τους αξιοθρήνητα επακόλουθα εκτός αν υπάρχουν και σήμερα ακόμα άνθρωποι που πιστεύουν ότι δεν μπορούν ποτέ ν' αποκτήσουν την ωριμότητα εκκίνων που έστω πιστεύουν ότι μπορούν να χρησιμοποιήσουν μ' ασφάλεια ένα όπλο, είτε για επαγγελματικό σκοπό είτε για ψυχαγωγία!

1. Προσοχή στην κατεύθυνση της κάννης. Η κατεύθυνση της κάννης των μικρών όπλων (περιστρόφων - πιστολίων - υποβληθόλων) ελέγχεται πιο δύσκολα απ' ό,τι εκείνων με μακριά κάννη.

2. Μην στρέψετε την κάννη ενός όπλου πάνω σε ανθρώπους, έστω και αν είσθε βέβαιοι ότι είναι άδαιο. Γιατί αυτή η κακή συνήθεια γίνεται συνήθως αιτία ατυχημάτων.

3. Πάντα να δέχεστε την άποψη, ότι το όπλο είναι γεμάτο μέχρι ν' αποδει-

χθεί το αντίθετο. Ποτέ μην ακούτε την γνώμη των τρίτων, ότι ένα όπλο είναι άδαιο· βεβαιωθείτε μόνοι σας.

4. Έστω και αν είσθε βέβαιοι, ότι ένα όπλο είναι άδαιο, ο προσεκτικός οπτικός έλεγχος της θαλάμης είναι απαραίτητος.

5. Τα όπλα μεταφέρονται πάντοτε εντός της θήκης τους ή αποθηκεύονται σε ασφαλές μέρος, όταν δεν χρησιμοποιούνται.

6. Μην γεμίζετε ποτέ ένα όπλο, αν η κάννη του δεν είναι στραμμένη προς μια ασφαλή κατεύθυνση.

7. Μην πυροβολείτε ποτέ αν δεν είστε βέβαιοι για τον ασφαλή τερματισμό των βλημάτων.

8. Οι αστεϊσμοί με τα όπλα συνήθως γίνονται αιτίες μύριων κακών.

9. Ο αδαής και ο αδέξιος στον χειρισμό του όπλου είναι διαρκείς και θανάσιμοι κίνδυνοι.

10. Ο επιπόλαιος χειρισμός του όπλου είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσει ατύχημα.

11. Τα μικρά παιδιά και οι ανίδεοι δεν πρέπει ποτέ να πειράζουν τα όπλα των άλλων.

12. Το όπλο όταν χρησιμοποιείται για ψυχαγωγία καταξιώνει το άτομο, όταν όμως επιβουλεύεται την ζωή συνανθρώπων μας εξαθλιώνει συνειδήσεις.

13. Μην χρησιμοποιείτε ποτέ τα όπλα για διασκέδαση πυροβολώντας στον αέρα, γιατί δεν μπορείτε να γνωρίζετε πού θα φθάσει και τι ζημιές μπο-

ρεί να προκαλέσει το βλήμα κατά την πτώση του.

14. Πολλοί τραυματίστηκαν θανάσιμα στους γάμους και τα πανηγύρια από άσκοπους πυροβολισμούς.

15. Η αμάθεια σκοτώνει και όχι το «άδαιο» όπλο.

16. Καθαρίστε προσεκτικά την κάννη του όπλου σας πριν την βολή, τυχούσα θραύσης της από αντικείμενα που ενδεχομένως έχουν παραμείνει μέσα σ' αυτήν μπορεί να σας προκαλέσει θάνατο τραυματισμό.

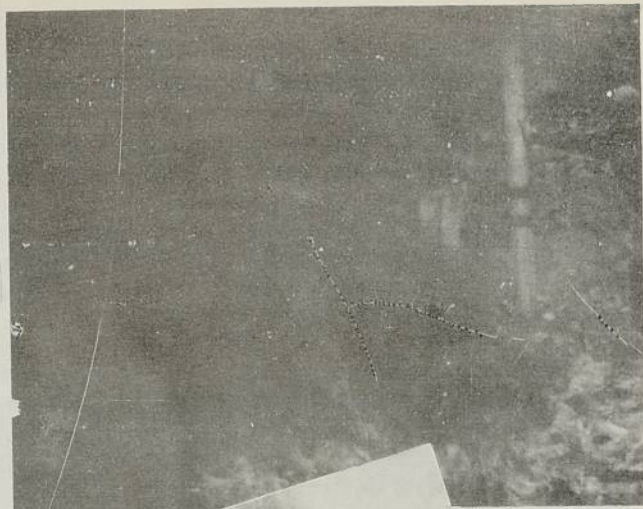
17. Ασφαλής έλεγχος του όπλου: Στρέψτε την κάννη προς μια ασφαλή κατεύθυνση. Τοποθετείστε την ασφαλεία. Αφαιρέστε τον γεμιστήρα. Ανοίξτε το κλείστρο. Ελέγξτε οπτικά και προσεκτικά την θαλάμη αν πράγματι είναι άδεια. Να είσθε συνειδητά παρόντες σε κάθε σας ενέργεια.

18. Ασφαλής έλεγχος περιστρόφου: Ελέγξτε και να θυμάσθε ότι η σφύρα του περιστρόφου πρέπει να είναι σε ουδέτερη θέση (κατεβασμένη). Ανοίξτε στην συνέχεια το θυκίο. Αφαιρέστε τα φυσίγγια. Διατηρείστε το θυκίο σ' ανοικτή θέση.

Η ασφάλεια του περιστρόφου εξαρτάται αποκλειστικά και μόνο από την θέση της σφύρας. Δεν διαθέτει άλλο μηχανισμό ασφαλείας. Μην επιχειρείτε ν' ανοίξετε το θυκίο, όταν η σφύρα είναι οπλισμένη· δεν ανοίγει. Το πιθανότερο είναι να εκπυρσοκροτήσει το όπλο ακούσια.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Άρθρο του Rich Adams
από το περιοδικό FIREHOUSE



Οι εικόνες είναι δραματικές και τρομακτικές: καπνός, φλόγες, άνθρωποι που τρέχουν πανικόβλητοι, ουρλιαχτά τρομαγμένων και πληγωμένων και διασώστες που ορμούν μέσα στα ερείπια. Οι τρομοκράτες έχουν χτυπήσει ξανά. Μέχρι σήμερα μπορεί να αισθανόμαστε κάποια άνεση αφού αυτές οι σκηνές διαδραματίζονται σχεδόν πάντοτε σε μια ξένη χώρα. Αλλά τι θα κάνουμε εάν η τρομοκρατία έλθει στη χώρα μας; Είναι οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες εκτάκτων αναγκών έτοιμες να την αντιμετωπίσουν;

Οι υπηρεσίες εκτάκτων αναγκών δεν μπορεί να είναι υπεύθυνες για τις πολιτικές και κοινωνικές αιτίες τις τρομοκρατίας, αλλά είναι σίγουρα υπεύθυνες για το χειρισμό των συνεπειών κάθε ενέργειας τρομοκρατίας που πιθανόν να συμβεί. Δεν χρειάζεται να περιμένουν άπρακτες.

Χρειάζεται, αντίθετα, ένας σχεδιασμός του τρόπου αντίδρασης που οι υπηρεσίες εκτάκτων αναγκών πρέπει να λάβουν υπόψη ώστε να είναι έτοιμες να φέρουν σε «αίσιο πέρας» την αποστολή τους.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Πρώτα – πρώτα, ας κυττάξουμε τη φύση της τρομοκρατίας σήμερα. Από το 1980 οι τρομοκράτες έχουν την τάση να στοχεύουν περισσότερο Αμερικανικές επιχειρήσεις και πολίτες εργαζόμενους στις αμερικανικές επιχειρήσεις, παρά στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Ακόμη



υπάρχουν μερικές φανερές διαφορές στη φύση της τρομοκρατίας, ανάλογα με την ταυτότητα των τρομοκρατών. Οι Δυτικοευρωπαίοι τρο-

μοκράτες έχουν την τάση να χτυπούν κτίρια και εγκαταστάσεις, ενώ η τρομοκρατία της Μέσης Ανατολής επιτίθεται κατά ανθρώπινων στό-

χων.

Από τη στιγμή που εκδηλωθεί μια τρομοκρατική επίθεση η άμεση ανταπόκριση των υπηρεσιών εκτάκτων αναγκών – πυροσβεστικές και διασωστικές δυνάμεις – και οι αρχικές τους ενέργειες, μπορεί να παίξουν κρίσιμο ρόλο για το επιτυχές αποτέλεσμα των διασωστικών προσπαθειών. Η κύρια προτεραιότητα των ανταποκρινομένων δυνάμεων πρέπει να είναι η ασφάλεια των ιδίων. Για παράδειγμα, σε περιπτώσεις εκρήξεως θόμβας δεν πρέπει να λαμβάνεται σαν δεδομένο ότι η πρώτη θόμβα είναι και η μόνη θόμβα. Μια γνωστή τακτική για τους τρομοκράτες είναι να χτυπούν μια εγκατάσταση και να «φυτεύουν» ένα δεύτερο μηχανισμό οπλισμένο να εκραγεί μια ώρα αργότερα, με συγκεκριμένο σκοπό να πλήξουν όσο το δυνατόν περισσότερους «διασώστες». Γιατί, ο διασώστης παίζει ένα εξαιρετικά πολύτιμο ρόλο, και εάν τεθεί εκτός μάχης η ασφάλεια της κοινότητάς του θα έχει μειωθεί σημαντικά. Οι γιατροί του στρατού για παράδειγμα είναι πρωτεύοντες «εχθρικοί» στόχοι. Και τα άτομα εφαρμογής του νόμου και διάσωσης των πολιτών είναι εξίσου κύριος στόχος των τρομοκρατών.

Πώς πρέπει να προφυλλάσσονται; Κατ' αρχάς, όταν πλησιάζουν τον τόπο του συμβάντος επιβάλλουν αυστηρή πειθαρχία φωτισμού και θορύβου. Φώτα, σειρήνες, και ηχούντες δυνατά ασύρματοι το μόνο που κάνουν είναι να φανερώνουν τη θέση τους και το τελευταίο πράγμα που θέλουν να συμβεί είναι η αναγνώρισή τους. Εδώ μιλάμε σοβαρά για ζωή και θάνατο και όχι για ανήστες ταινίες «δράσης» που βλέπουμε στην τηλεόραση. Ξεχνούν τα κομψά σύμβολα, τα γυαλιστερά κολάρα και όλη αυτή την επιφάνεια. Εκεί, πιθανώς να θρίσκει ένας ελεύθερος σκοπευτής κρατώντας όπλο με στόχαστρο μεγάλης εμβέλειας περιμένοντας να τουςβάλει στο στόχο του.

ΥΠΟΠΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΤΟ ΘΥΜΑ

Ένα άλλο πράγμα που πρέπει να έχουν κατά νου είναι ότι οφείλουν να υποψιάζονται το θύμα. Αυτό δεν είναι κάτι στο οποίο είμαστε συνηθισμένοι.

Μαθαίνουμε να μεταχειριζόμαστε τον τραυματισμένο με οίκτο. Αλλά στην περίπτωση του τρομοκρατικού γεγονότος ο πληγωμένος πρέπει να αντιμετωπισθεί με κάποια υποψία

επειδή πιθανόν να είναι ο ίδιος ο τρομοκράτης. Όλοι οι τρομοκράτες δεν είναι ειδικοί και συχνά τινάζονται στον αέρα από τους δικούς τους μηχανισμούς. Όσο ζουν κουβαλούν μαζί τους τη θέληση να κατορθώσουν τους σκοπούς τους. Το πρόσωπο του οποίου τη ζωή προσπαθεί ο διασώστης να σώσει πιθανόν να περιμένει τη στιγμή να αφαιρέσει τη δική του ζωή. Γι' αυτό πρέπει να κατοχυρώνει την προστασία του με το να ερευνά κάθε τραυματία από τη στιγμή που θα τον απομακρύνει από τη σκηνή του συμβάντος. Διοίκηση, συντονισμός και έλεγχος είναι ακόμη αναγκαία. Πρέπει να υπάρχει μια καλά εξελισσόμενη συνεργασία με τους ανθρώπους εφαρμογής του νόμου και αυτό δεν μπορεί να αρχίσει τη νύχτα που εμφανίζεται το πρόβλημα. Μια τρομοκρατική πράξη είναι – αναγκαία – ένα συμβάν εφαρμογής του νόμου και στο χώρο του συμβάντος θα πρέπει να ισορροπήσουν οι ανάγκες και τα ενδιαφέροντα της εφαρμογής του νόμου με τις προτεραιότητες της διάσωσης και περίθαλψης των θυμάτων. Πιθανόν να απαιτηθεί να αργοποιηθεί η φροντίδα των τραυματισμένων έως ότου ο χώρος του συμβάντος είναι ασφαλής. Κάτω από την ταρχή του τρομοκρατικού γεγονότος, η πρωτεύουσα ανάγκη πιθανόν να είναι η γρήγορη εξαγωγή των θυμάτων και η ταχεία μετακίνησή τους σε μια ασφαλέστερη τοποθεσία.

Η συνεργασία του διασώστη με τα άτομα εφαρμογής του νόμου σε ένα τρομοκρατικό συμβάν πιθανόν να επεκταθεί και πέραν του πεδίου διοίκησης και ελέγχου. Πιθανόν να παίξει ένα ρόλο κλειδί στην συλλογή αποδεικτικών στοιχείων.

Ένα από τα δυσκολότερα έργα στη διερεύνηση τρομοκρατικών γεγονότων είναι να μπουν σε σειρά όσα συνέβησαν. Κάθε θύμα μπορεί να είναι χρήσιμο στην έρευνα και είναι ουσιαστικό το ότι ο διασώστης καταγράφει ακριβώς τι είδε και κάνει οτιδήποτε μπορεί για να εμποδίσει την καταστροφή των αποδεικτικών στοιχείων.

Αυτό μπορεί να τονβάλει σε μια αναπόφευκτη σύγκρουση με τις αρχές του γύρω από την περίθαλψη. Το σκίσιμο των ρούχων για εκτίμηση του τραύματος και για προστασία από το θύμα – τρομοκράτη πιθανόν να καταστρέψει τις μαρτυρίες.

Το κόψιμο γύρω από τις σφαίρες ή βολιδοφόρες οπές πρέπει να απο-

φεύγεται. Ακόμη πρέπει να εντοπίζεται το ακριβές τραύμα καθώς και το σχήμα και μέγεθος κάθε τραύματος πριν από τη θεραπεία. Αυτό πιθανόν να βοηθήσει τους οπλοργούς και πυροτεχνουργούς να προσδιορίσουν τη φύση του τρομοκρατικού μηχανισμού. Διατήρησε σχολαστικά καταγραφή για ότι κά- νεις.

Μια άλλη συμβουλή από τους ειδικούς κατά της τρομοκρατίας είναι να μη χρησιμοποιούνται πλαστικές σακούλες για την αποθήκευση των ρούχων του θύματος. Όταν σφραγισθούν τελείως σε πλαστικές σακούλες δημιουργούνται ιδανικές συνθήκες για τη σήψη του αίματος καθιστώντας αδύνατη την εξέταση του αργότερα. Οι χάρτινες σακούλες είναι περισσότερο αποτελεσματικές.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Η ετοιμότητα για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας δεν επιθέτει βαρύ φορτίο στο σύστημα οργάνωσης των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης. Ο χειρισμός της τρομοκρατικής κρίσης οφείλει να είναι μια προέκταση της καθημερινότητας. Αποτελεσματικός χειρισμός ενός συμβάντος συνεπάγεται την ύπαρξη συστήματος υπηρεσιών εκτάκτου ανάγκης καλά οργανωμένου και καλά συνεργαζόμενου. Εάν το σύστημα, όσον αφορά τις υπηρεσίες εκτάκτου ανάγκης, αντιμετωπίζει προβλήματα σε καθημερινή βάση, θα ανακύψουν προβλήματα όταν συμβούν τρομοκρατικά γεγονότα ή οποιοδήποτε άλλο μεγάλο συμβάν. Όλοι ελπίζουμε και ευχόμαστε ότι ποτέ δεν θα συμβεί να εμπλακούμε στην τρομοκρατία αλλά θα ήταν ανοησία να εφησυχάζουμε ότι αυτό αποκλείεται να συμβεί. Κάθε σύστημα είναι υποχρεωμένο να κάνει διαρκώς τροποποιήσεις ώστε να ανταποκριθεί στην ποιοτική και ποσοτική αύξηση της τρομοκρατίας αλλά εάν διατηρείται συνεχής ετοιμότητα δεν θα χρειασθεί να κάνει πολύ μεγάλες αλλαγές.

Ο πιο αδύνατος κρίκος στην οργάνωση των περισσότερων υπηρεσιών εκτάκτου ανάγκης είναι οι τηλεπικοινωνίες, η διοίκηση, ο έλεγχος και η επί της σκηνής πειθαρχία. Κυττάξτε το δικό σας σύστημα τώρα πριν η τρομοκρατία χτυπήσει.

Απόδοση: Ανθ/γός
Βελέντζας Ιωάννης

Μια παρουσίαση των αποτελεσμάτων της έρευνας
που εκπόνησε ο Σύλλογος Ελλήνων Συγκοινωνιολόγων με θέμα

ΤΟ ΔΙΚΥΚΛΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ



Σε δημόσια συζήτηση που οργάνωσε ο Σύλλογος Ελλήνων Συγκοινωνιολόγων παρουσιάστηκε μια πολύ ενδιαφέρουσα μελέτη που αφορά τα δίκυκλα και τη συμμετοχή τους στην κυκλοφορία. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτής της έρευνας στην Ελλάδα κυκλοφορούν 350.000 δίκυκλα (που αντιπροσωπεύουν το 21,3% των κυκλοφορούντων οχημάτων) από τα οποία τα 180.000 στην Αττική. Το 60% των δίκυκλων έχουν κυβισμό μικρότερο από 50 κ.εκ. και το 92% μέχρι 250 κ.εκ. Τα τελευταία χρόνια η αγορά στα δίκυκλα με κυβισμό μεγαλύτερο από 50 κ.εκ. παρουσιάζει σημαντική κάμψη. Αντίθετα τα «πεννητάρια» εμφανίζουν σημαντικούς ρυθμούς αύξησης. Το φαινόμενο αυτό έχει τις ίδιες διαστάσεις στην Αθήνα και την υπόλοιπη Ελλάδα.

Ας δούμε τώρα ποια είναι η συμβολή των δίκυκλων

στην κυκλοφορία. Είναι προφανές ότι όσο πλησιάζουμε στο κέντρο, τόσο το ποσοστό των δίκυκλων αυξάνει. Από δειγματοληψίες που πραγματοποιήθηκαν σε διάφορες οδικές αρτηρίες εξάγονται τα εξής αποτελέσματα.

Στους μεγάλους υπεραστικούς άξονες και στα όρια της Αθήνας (όπως είναι η παραλιακή του Σουνίου) τα δίκυκλα αντιπροσωπεύουν το 4,4% της κυκλοφορίας. Πλησιάζοντας προς το κέντρο, στις ημικεντρικές λεωφόρους όπως είναι η Συγγρού, η Βουλιαγμένης, η Πειραιώς και η Κηφισίας, τα δίκυκλα φτάνουν το 9,5%. Στις κεντρικές λεωφόρους (Αλεξάνδρας, Πατησίων και Αμαλίας) το ποσοστό αυτό ανεβαίνει στο 22% για να φτάσει στο 40% για τους δρόμους του εμπορικού κέν-

τρου. (Οι μετρήσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν μεταξύ 12.00 και 13.00).

Η υψηλή συμμετοχή του δικύκλου στην κυκλοφορία δεν πρέπει να μας ξενίζει, αφού είναι πλέον αποδεκτό απ' όλους ότι αποτελεί το γρηγορότερο μέσο μεταφοράς στο κυκλοφοριακό χάος του κέντρου. Από μετρήσεις που πραγματοποίησε η οργανωτική Επιτροπή των «Φίλων του Ποδηλάτου» κατά μήκος τεσσάρων λεωφορειακών γραμμών όπως φαίνεται και από τον Πίνακα που δημοσιεύουμε, οι μοτοσικλότες παρουσιάζουν την υψηλότερη μέση ταχύτητα με τα ποδήλατα να ακολουθούν με μικρή διαφορά. Ακόμα φαίνεται ότι τα επιβατικά αυτοκίνητα δεν είναι πολύ πιο γρήγορα από τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Μέση ταχύτητα από αφετηρία σε τέρμα

	Πατήσια- Κουκάκι	Μαρούσι- Δακτύλιος	Ν. Κυψέλη Κάνιγγος	Κολωνάκι
I.X.	11,1	17,5	21,9	8,5
Τρόλλεϋ	9	11,8		
Λεωφ.			18,3	8,11
Δίκυκλο<500 C.C.	21,6	27,3	30,8	17,0
Ποδήλατο	19,8	22,0	22,6 (θροχή)	14,1
M.O.	15,3	19,6	23,4	11,9

Όπως σημειώνεται στη σχετική μελέτη για να γίνουν τα στοιχεία αυτά ακόμα πιο αντιπροσωπευτικά της πραγματικότητας θα πρέπει να προστεθούν οι χρόνοι επιβίβασης, αποβίβασης, αναζήτησης χώρου στάθμευσης, ή αναμονής στη στάση, χρόνοι που είναι σχεδόν μηδενικοί για το δικυκλιστή. Έξω από το κέντρο οι μέσες ταχύτητες των δημόσιων μέσων μεταφοράς ξεπερνούν τα 30 χλμ/ώρα μειώνοντας έτσι τη διαφορά από τα άλλα μεταφορικά μέσα.

Ας δούμε τώρα ποιο είναι το προφίλ του αναβάτη. Το 81% των αναβατών (οδηγοί ή συνεπιβάτες) είναι άνδρες, το 18,4% γυναίκες και το 0,5% παιδιά. Η συντριπτική πλειοψηφία (97,1%) των οδηγών είναι άνδρες. Αναγκαστικά λοιπόν οι γυναίκες παίζουν το ρόλο του συνεπιβάτη (το 60,2% των συνεπιβατών είναι γυναίκες).

Η πληρότητα του δικύκλου είναι ένα ακόμα ενδιαφέρον στοιχείο: Το 63,3% των δικύκλων κυκλοφορούν με έναν επιβάτη, το 36,3% με 2 και το 0,6% με 3. Η πληρότητα αυξάνεται σημαντικά το θράδυ που ο σκοπός μετακίνησης είναι η διασκέδαση.

Η ηλικία των αναβατών είναι όπως θα περίμενε κανείς χαμηλή το 61,9% των επιβατών των δικύκλων είναι μεταξύ 20 και 30 ετών. Το 27,5% 30 – 40, το 5,3% 10–20 και 4,8% 40–50.

Τα πλεονεκτήματα όμως που δίνει το δίκυκλο στους χρήστες του έχουν και τις επιπτώσεις τους. Οι αναβάτες είναι συνεχώς εκτεθειμένοι στους ρύπους των άλλων οχημάτων ενώ το 43% έχει περάσει τουλάχιστον μια μέρα στο κρεβάτι λόγω κάποιου ατυχήματος. Στα τελευταία έξι χρόνια το 46,4% των οδηγών που έχουν εμπλακεί σε ατύχημα είναι μοτοσικλετισ-

τές. Το αντίστοιχο ποσοστό για την Αθήνα είναι 54,3%.

Στην Αθήνα το ποσοστό των νεκρών οδηγών δικύκλων είναι διπλάσιο από το αντίστοιχο ποσοστό για όλη την Ελλάδα παρά τις σχετικά χαμηλές ταχύτητες. Σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να τονίσουμε ότι ένας μεγάλος αριθμός οδηγών δικύκλων (και μάλιστα παπιών) κινούνται με τελείως άναρχο τρόπο (αντίθετα από το ρεύμα, πάνω στα πεζοδρόμια, στο αριστερό μέρος των λεωφόρων με 30 χλμ./ώρα, ενώ αποτελούν εξαίρεση όσοι δεν διασχίζουν τις διαβάσεις με «κόκκινο».

Δεδομένου ότι ο αναβάτης του δικύκλου υφίσταται άμεσα τις συνέπειες και του παραμικρού ατυχήματος δεν είναι περίεργο ότι ενώ η αναλογία (στην πρωτεύουσα) επιβατών αυτοκινήτων/δικύκλων είναι 3,6 οι νεκροί οδηγοί δικύκλων είναι διπλάσιοι απ' ότι των αυτοκινήτων.

Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι παρά τον υψηλότερο κίνδυνο που παρουσιάζει η μετακίνηση με δίκυκλο, οι αναβάτες σχεδόν αδιαφορούν να λάβουν οποιοδήποτε προληπτικό μέτρο. Σε δείγμα 754 ατόμων, κράνος φορούσε μόνο το 23%. Στα δίκυκλα με 2 επιβάτες μόνο το 7,5% κάνουν χρήση κράνους. Από τους συνεπιβάτες μόνο το 1% φοράει κράνος και είναι προφανές μια και τις περισσότερες φορές πρόκειται για περιστασιακούς αναβάτες. Οι γυναίκες και οι αναβάτες μεγαλύτερης ηλικίας εν γένει δεν φορούν κράνος (οι πρώτες μάλλον από...φιλαρέσκεια και οι δεύτεροι γιατί πιστεύουν ότι τα ατυχήματα συμβαίνουν στους νέους που τρέχουν...).

Ακόμη στη μελέτη αναφέρεται ότι στο 7% των δικύκλων δεν λειτουργούν τα φώτα, γεγονός που φανερώνει εγκληματική αμέλεια από την πλευρά των ιδιοκτητών τους δεδομένου ότι το 35,7% των ατυχημάτων των δικύκλων γίνονται το θράδυ.

Σε δειγματοληψία που πραγματοποιήθηκε έξω από το Ολυμπιακό Στάδιο κατά τη διάρκεια ενός αγώνα, διαπιστώθηκε το 47,6% των δικύκλων δεν διαθέτει κανένα καθρέφτη, και μόνο το 21,2% ήταν εφοδιασμένο με δύο καθρέφτες.

Ακόμα τα δίκυκλα έχει διαπιστωθεί ότι είναι πολύ πιο επικίνδυνα για τον πεζό απ' ότι το αυτοκίνητο κι αυτό γιατί ο πεζός πιο εύκολα αντιλαμβάνεται την παρουσία του αυτοκινήτου, αλλά και επειδή τα δίκυκλα κινούνται συχνά κοντά αλλά και πάνω στα πεζοδρόμια.

Είναι προφανές ότι αν οι κυκλοφοριακές συνθήκες ήταν καλύτερες θα ήταν περισσότεροι αυτοί που θα προτιμούσαν το δίκυκλο για τις προσωπικές τους μετακινήσεις μια και οι στενοί δρόμοι της Αθήνας και οι κλιματολογικές συνθήκες ευνοούν τη χρήση του. Αν οι κυκλοφοριακές συνθήκες ήταν καλύτερες, ίσως ο Αθηναίος να χρησιμοποιούσε το ποδήλατο ή και τα πόδια του για τις μετακινήσεις του.

Η μόλυνση, το κυκλοφοριακό απαγορεύουν στον Αθηναίο να επιλέξει ελεύθερα το μέσο μετακίνησής του – καταλήγει η έρευνα. Ο Αθηναίος είναι δέσμιος, άλλος του δίκυκλου, άλλος του αυτοκινήτου και άλλος των δημοσίων μέσων μεταφοράς. Θα πρέπει λοιπόν να βρεθούν τρόποι ώστε η πόλη να ξαναβρεί την ισορροπία της, ώστε να πάσουν οι μετακινήσεις να είναι ένας καταναγκασμός.

(Πρωτοδημοσιεύτηκε στο περιοδικό 4 τροχοί).



Η έξαρση των φαινομένων βίας στα Ελληνικά γήπεδα τον τελευταίο καιρό απέδειξε ότι η βία των γηπέδων και ο «χουλιγκανισμός» δεν αποτελούν πλέον μεμονωμένα περιστατικά αλλά μόνιμα κοινωνικά φαινόμενα. Το πραγματικό νέο και ανησυχητικό φαινόμενο είναι όχι η βία αλλά η οργανωμένη βία στα γήπεδα. Πολλές Κυριακές πριν ή μετά τους αγώνες, νεαροί φίλαθλοι, γνωστοί ως «χουλιγκανς» αντιπάλων ομάδων, δημιουργούν επεισόδια μεταξύ τους και προκαλούν φθορές σε καταστήματα και σταθμευμένα αυτοκίνητα. Η εξεύρεση τρόπων περιορισμού του φαινομένου απησχόλησε σε μεγάλο βαθμό τις αρμόδιες αρχές.

Στο παρόν άρθρο θα επιδιώξουμε μια κοινωνιολογική προσέγγιση του προβλήματος προκειμένου να διευκρινισθούν τα γενεσιουργά αίτια που δημιουργούν τη βία, μια και όπως αποδείχθηκε η πρόληψη και αντιμετώπιση των κρουσμάτων βίας στα γήπεδα δεν έχει να κάνει μόνο με την παρουσία ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων ή εκπαιδευμένων σκύλων στους αγωνιστικούς χώρους, αλλά με την διερεύνηση και αντιμετώπιση των αιτιών που την προκαλούν. Η καταστολή δεν μπορεί να αποτελέσει λύση, γιατί είναι αποδεδειγμένο ότι η βία γεννά περισσότερη βία.

Του υπαστυνόμου Α' Νικολάου ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ «ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΣ»

Η λέξη «Χούλιγκαν» σημαίνει βάνδαλος, αλήτης. Οι «Χούλιγκανς» είναι νέοι ηλικίας 18 – 20 ετών με εμφάνιση ατημέλητη εκ πεποιθήσεως, ροκάδικες πανοπλίες με κίτρινα, κόκκινα ή μπλε μπουφάν και αξεσουάρ ότι βάζει ο νους του ανθρώπου, αλυσίδες παντός μεγέθους, παραμάνες, κονκάρδες σταυρούς κ.λπ. Είναι οι πυρήνες των «σκληρών» οπαδών της ομάδος με πράσινα ή πορτοκαλί μαλλιά και με κεφάλια ξυρισμένα που δεν ανέχονται να ζουν συμβατικά.

Μητέρα – πατρίδα του «Χουλιγκανισμού» θεωρείται η Αγγλία, η οποία αντιμετωπίζει ακόμη και σήμερα οξύ πρόβλημα. Για παράδειγμα οι Χούλιγκανς της Τσέλσι, που ονομάζονται (THE ANIMALS) (τα ζώα), μαζί με τους χούλιγκανς της Λίβερπουλ, αποτελούσαν ένα από τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει η βρετανική κυβέρνηση εδώ και χρόνια. Μια κοινωνιολογική έρευνα που αφορά τους οπαδούς της Τσέλσι απέδειξε ότι υπάρχει μεταξύ τους και μια άλλη περίφημη ομάδα χούλιγκανς οι ονομαζόμενοι «Ίντερ Σίτυ Φιρμ». Αυτοί είναι ηλικίας 20 – 30 ετών που προγραμματίζουν, προετοιμάζουν και μελετούν από πολύ πριν κάθε λεπτομέρεια των εκστρατειών αντιπάλων στα γήπεδα των αντιπάλων. Διακηρύσσουν σαν πολύτιμες αξίες το ξύλο, τον ρατσισμό και την αγριότητα και έτσι πλάθουν την δική τους ταυτότητα χωρίς την οποία δεν νιώθουν ότι υπάρχουν.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ «ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΙΣΜΟΥ»

Τόποι προδιάθεσης και ανάπτυξης του «χουλιγκανισμού» εξακολουθούν να είναι οι μεγάλες βιομηχανικές χώρες της Β. Ευρώπης. Εκτός από την Αγγλία που είναι η μητέρα – πατρίδα, ο χουλιγκανισμός, έχει βαθιές ρίζες και στο Βέλγιο όπου υπάρχουν πέντε ομάδες «υψηλού κινδύνου» (Μπρυζ, Μπέεστον, Αν Βερπ, Άντερλεχτ, Μάλιν) και με οπαδούς αυτού του είδους. Επίσης στην Ολλανδία αλλά και στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας οι «Χούλιγκανς» αποτελούν σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα, ενώ εκφράζονται φόβοι τόσο στη Βόρεια όσο και στη Νότια Ευρώπη, ιδίως μετά την τραγωδία του Χαιζελ, ότι πιθανόν να κρύβονται πίσω από τα φαινόμενα αυτά σκοτεινές επιρροές και σκοπιμότητες, οι ρίζες των οποίων βρίσκονται σε άλλους χώ-





Ο Ευρωχουλιγκανισμός ξεπερνά σε αγριότητα κάθε φαντασία. Στη φωτογραφία αντιπροσωπευτικοί χούλιγκανς των Ευρωπαϊκών γηπέδων.

ρους, μακριά από τους αθλητικούς, και ότι το ποδόσφαιρο ίσως να είναι όμηρος που χρησιμοποιείται από παράνομες ομάδες, που έχουν συνείδηση της επιρροής αυτού του αθλήματος στο κοινό.

Είκοσι Άγγλοι οπαδοί της Λίβερπουλ κρατούνται ακόμη σήμερα στις φυλακές κατηγορούμενοι για το θάνατο 39 ατόμων και τον τραυματισμό 454, στον αγώνα μεταξύ της Λίβερπουλ και της Γιουβέντους που έγινε στις 29 Μαΐου 1985 στο Χαϊτζελ. Όμως αυτή η τραγωδία ήταν μια απλή εισαγωγή αφού τον ίδιο χρόνο θρηνήσαμε 52 άτομα στην πυρκαγιά που ξέσπασε στο στάδιο του Μπράτφορντ, ενώ 66 άτομα σκοτώθηκαν στις 2 Ιανουαρίου του 1971 από κατάρρευση εξέδρας στο ντέρμπι της Γλασκόθης Σέλτικ - Ρέιτζερς στο «Χάμπτεν Παρκ». Η μεγαλύτερη όμως αθλητική τραγωδία έγινε στις 24 Μαΐου 1964 στο Περού με 300 νεκρούς και 500 τραυματίες. Οι καταστροφές και οι εγκληματικές πράξεις στα γήπεδα κάθε μέρα πολλαπλασιάζονται. Μόλις πρόσφατα στο

στάδιο Κατμαντού στο Νεπάλ, απροσδόκητος τυφώνας, συνοδευόμενος από πρωτοφανή χαλαζοθύελλα προκάλεσε πανικό με αποτέλεσμα να επακολουθήσει συνωστισμός στις εξόδους του σταδίου και να σημειωθεί μια νέα πολύνεκρη τραγωδία με 93 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες.

Μερικοί δε εγκληματολόγοι υποστηρίζουν την ύπαρξη μιας πολύ καλά οργανωμένης Μαφίας που ενώνει με στενούς δεσμούς τους «χούλιγκανς» της Αγγλίας, του Βελγίου, της Ολλανδίας, της Γερμανίας και της Γαλλίας. Παραδέχονται δηλαδή την ύπαρξη του «Ευρωχουλιγκανισμού».

Το φαινόμενο έχει πάρει σήμερα διεθνείς διαστάσεις. Πρόσφατα ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ έκανε έκκληση για «κατάπαυση του πυρός» απαγορεύοντας τα βαρελότα, τα πυροτεχνήματα και τις τεχνητές φωτιές στα γήπεδα.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΒΙΑΙΟΤΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πως «γεννήθηκαν» και πως συντηρούνται οι θύρες

Η επιδημία του «χουλιγκανισμού» άρχισε να απλώνεται τα τελευταία χρόνια και στην Ελλάδα. Η μακριά αλυσίδα των βιαιοτήτων στην πατρίδα μας άρχισε το 1964. Τότε για πρώτη φορά οπαδοί του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού ενώθηκαν και έβαλαν φωτιά στο γήπεδο της Λ. Αλεξάνδρας. Το παιχνίδι είχε λήξει ισόπαλο και σύμφωνα με τους τότε ισχύοντες κανονισμούς έπρεπε να επαναληφθεί. Οι οπαδοί των δύο ομάδων που θεώρησαν το αποτέλεσμα στημένο, έσπασαν τα κιγκλιδώματα, εισέβαλαν στον αγωνιστικό χώρο και λεηλάτησαν το γήπεδο.

Τα γενέθλια της θύρας «13» του Παναθηναϊκού τοποθετούνται γύρω στο 1968 και έγινε το παράδειγμα για την ίδρυση των υπολοίπων θυρών που ακολούθησαν. Θεωρείται δε από πολλούς υπεύθυνος για την έξαρση της βίας στα γήπεδα, με την έννοια ότι αποτέλεσε το πρότυπο για τη δημιουργία των εκτροπών. Τότε μια ομάδα νεαρών φιλάθλων αποφάσισε να οργανωθεί σε σωματειακή βάση για δύο κυρίως λόγους:

α) για να βρίσκουν πιο εύκολα εισιτήρια και





Ούτε τα σιδερένια κιγκλιδώματα μπορούν να αντισταθούν στην οργή του όχλου. Αυτό πια δεν είναι εκτόνωση αλλά θεοποίηση της βίας.

β) για να αποτρέψουν την παρείσφρηση φιλάθλων άλλων ομάδων μεταξύ τους.

Ο σύλλογος οργανώθηκε και αναπτύχθηκε πολύ γύρω στο 1970 ταυτόχρονα με την πορεία του Παναθηναϊκού στο Γουέμπλεϋ. Η σημαντική συμβολή της θύρας στις επιτυχίες της ομάδας της έδωσε μυθικές διαστάσεις, στα μάτια των φιλάθλων των άλλων ομάδων.

Δύο χρόνια μετά το 1972 ιδρύεται ανάλογη θύρα η περίφημη «7» στον Ολυμπιακό, περισσότερο από ανάγκη για κόντρα στον αντιπαλο, παρά γιατί το επέβαλαν οι συνθήκες. Την ίδια περίοδο οργανώνονται και οι φίλαθλοι του άλλου εταίρου των «μεγάλων» της ΑΕΚ και ιδρύουν την «θύρα 21».

Το 1973 πάλι σε ματς των δύο αιώνιων αντιπάλων στο στάδιο Καραϊσκάκη εκτεταμένα επεισόδια ακολουθούν τις άγριες συμπλοκές των παικτών εντός του αγωνιστικού χώρου. Το 1979 στη Ριζούπολη οι οπαδοί του Ολυμπιακού γκρεμίζουν πάλι τα προστατευτικά κιγκλιδώματα και κυνηγούν τον διαιτητή.

Η πιο μαύρη σελίδα του Ελληνικού ποδοσφαίρου γράφεται στις 8 Φεβρουαρίου 1981 στο στάδιο Καραϊσκάκη, όταν 21 άτομα έχασαν την ζωή τους από ασφυξία στη «θύρα 7», ντοπαρισμένοι από νίκη του Ολυμπιακού επί της ΑΕΚ με 6-0 και έκτοτε η «θύρα 7», του Ολυμπιακού γνώρισε την παρακμή της.

Το «ξύπνημα της βίας» στα Ελληνικά γήπεδα τοποθετείται χρονολογικά τον Σεπτέμβριο του 1983. Ο πρώτος νεκρός καταγράφεται στη λίστα των θυμάτων του Χουλιγκανισμού. Ένας 18χρονος, ο Αρ. Δημητριάδης ποδοπατείται στη Θεσσαλονίκη, επειδή ειρωνεύτηκε την ήττα του Άρη από τον Παναθηναϊκό με 5-1. Τρία χρόνια αργότερα στις 12 Οκτωβρίου του 1986 ο καθηγητής Μπάμπης Μπλιώνας φονεύεται στις εξέδρες του «Αλκαζάρ» από φωτοβολίδα.

Δύο μήνες μετά στις 5 Δεκεμβρίου 1986 ο Νίκος Σακκάς και ο Δημήτρης Πρεβενιός μαχαιρώνουν τον Γιώργο Ζώντο, έξω από τον Σταθμό Λαρίσης.

Στις μέρες μας, όμως, το «καζάνι» άρχισε πάλι να βράζει. Στις 27 Ιανουαρίου 4 τραυματίες μεταξύ των οποίων και ένας αστυφύλακας αποτελούν τον απολογισμό της διαμάχης μεταξύ χούλιγκανς του Ολυμπιακού και της ΑΕΚ, στον μεταξύ τους αγώνα για το κύπελλο. Τέσσερες μέρες αργότερα στις 31 Ιανουαρίου 9 άτομα συλλαμβάνονται στη Ν. Φιλαδέλφεια μετά τον αγώνα των ίδιων ομάδων, αυτή τη φορά για το πρωτάθλημα. Αυτοκίνητα και βιτρίνες της περιοχής «γνώρισαν για τα καλά την μανία των «χούλιγκανς».

Στην Πάτρα στις 7 Φεβρουαρίου οπαδοί της ΑΕΚ μετατρέπουν το γήπεδο σε πεδίο μάχης. Την ίδια ώρα που στους αγωνιστικούς χώρους όλης της Ελλάδας, επηρείτο ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των 21 νεκρών της «θύρας 7».

Και φτάνουμε στην Τούμπα όπου στις 13 Μαρτίου 1988 στη συνάντηση ΠΑΟΚ – ΗΡΑΚΛΗ οπαδοί του ΠΑΟΚ στη θύρα 4Α προκάλεσαν φοβερά επεισόδια μέσα και έξω από το γήπεδο με αποτέλεσμα να τραυματισθούν 5 αστυνομικοί.

Όλες αυτές οι περιπτώσεις δείχνουν ότι τα επεισόδια στα γήπεδα δεν είναι πλέον «περιοδικά». Δεν συμβαίνουν «κατ'εξαίρεσιν» σε κάποια ντέρμπι που δοκιμάζονται τα νεύρα των φιλάθλων ή σε κάποια άτυχη ποδοσφαιρική στιγμή. Είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο για το οποίο αν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα είναι σίγουρο ότι θα λάβει τρομακτικές διαστάσεις όπως συνέβη στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

ΤΙ ΓΕΝΝΑ ΤΟΥΣ «ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΣ»

Η ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ – ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΜΑΖΑΣ

Σύμφωνα με τους Κοινωνιολόγους ο βασικός λόγος αναπαραγωγής του φαινομένου της βίας στα γήπεδα είναι η τάση του ανθρώπου για ομαδοποίηση. Μόνος ο σύγχρονος άνθρωπος στους δρόμους, στην πολυκατοικία, στη δουλειά στη συγκοινωνία είναι φυσικό να επιθυμεί την ομάδα. Την ομάδα – διαδήλωση, την ομάδα – ποδόσφαιρο, αφού εκεί στη δύναμη της συνοχής της, μετατρέπεται σε ερωτικό αντικείμενο των άλλων και του εαυτού του.

Σαν άτομα είμαστε, φοβισμένοι, παθητικοί, πειθαρχικοί και «κρυφοί» στα αισθήματα και στις γνώμες μας. Αντίθετα μέσα στην ομάδα οι ατομικές ιδιότητες του ανθρώπου, η ταυτότητά του δηλαδή, εξαφανίζεται και αναδύεται μια νόθα «πολιτικοποίηση» μια υποτιθέμενη «ευαισθησία» ένα πλαστό γενικό «ενδιαφέρον». Αναπτύσσεται μια αμοιβαία υποβολή μέσα στην ομάδα, που μεταβάλλει τη σκέψη και τον ψυχισμό και σύμφωνα με την ψυχανάλυση έχει τελικά ηδονικό χαρακτήρα. Το άτομο υποβάλλεται για να έχει ένα συναισθηματικό δεσμό με την ομάδα, για να βρίσκεται σε συμφωνία και όχι σε αντίθεση, για ν' αγαπήσει και ν' αγαπηθεί, μια που μόνος έξω από την ομάδα νιώθει έχθρα, μοναξιά και απουσία συναισθηματικής επαφής.

Μέσα στην ομάδα ο προσανατολισμός της σκέψης και του θυμικού εξαρτώνται από τη δύναμη της υποβολής περισσότερο παρά της κρίσης. Έτσι η ατμόσφαιρα στις εξέδρες παρασύρει πολλές φορές και τους πλέον φιλήσυχους. Πέρα από διαφορές τάξης, ιδιοκτησίας, και συχνά πολιτιστικού επιπέδου όταν βρισκόμαστε στην ομάδα, γινόμαστε ξαφνικά δυνατοί, συγχέοντες τη νηφάλια σκέψη και δράση με μια παρορμητική συμπεριφορά που είναι περισσότερο αίσθημα δίκης μιας απειλής και παρά πρόταγμα για διεκδίκηση αιτημάτων. Έχουμε κυρίως βίαιη συμπεριφορά απρόσωπη και γι' αυτό «σίγουρη» και προφυλαγμένη από ενδεχόμενη ευθύνη.

Τον παράγοντα ακριβώς αυτόν, δηλαδή την ερωτική βάση της ομαδοποίησης θα πρέπει να τον θεωρήσουμε βασικό λόγο για την αναπαραγωγή του φαινομένου της ομαδικής βίας.

ΥΠΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΕΚΦΟΡΤΙΣΗ

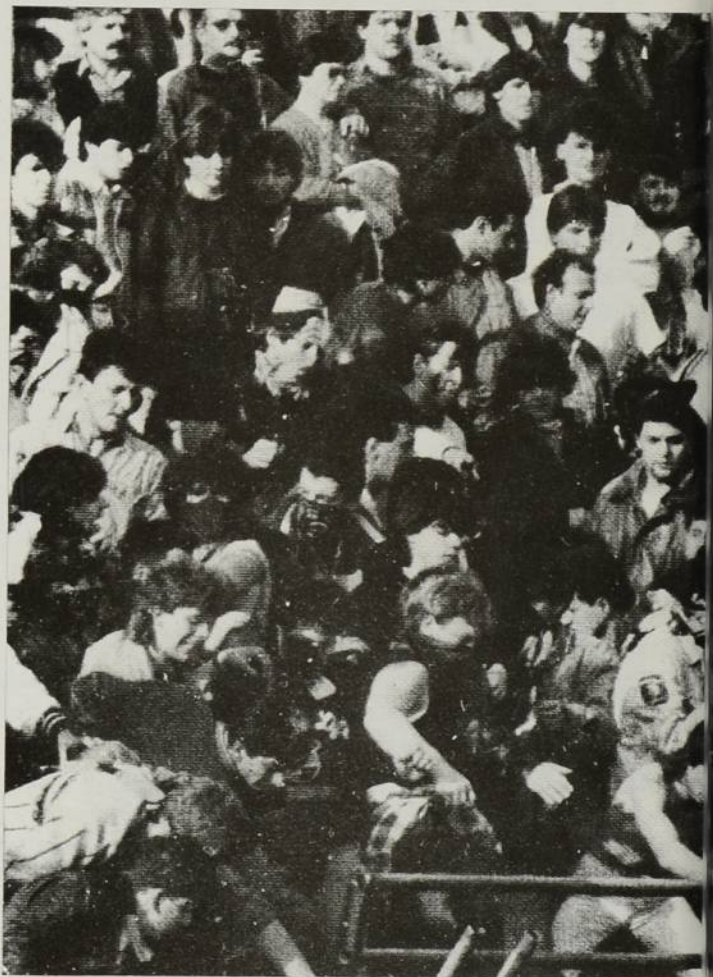
Οι ψυχολόγοι υποστηρίζουν ότι οι αθλητικές οργανώσεις επιδρούν θετικά στον θεατή γιατί εκτονώνουν τη συσσωρευμένη επιθετικότητά του και δίνουν τη δυνατότητα στη φαντασία του να ταυτίζει τον εαυτό του με τον πρωταγωνιστή του γηπέδου. Η έντονη ανάγκη της εκφόρτισης ή ακόμη και η μανία της καταστροφής, στοιχείο και αυτό της ορμέμφυτης επιθετικής φύσης

του ανθρώπου, είναι ίσως το πρώτο στοιχείο που οδηγεί στην ομάδα και στην ομαδοποίηση της βίας. Η ανάγκη για ομαδική ταύτιση ικανοποιεί ιδιαίτερα τους κοινωνικά απομονωμένους αφού τους παρέχει ένα μέσο να ικανοποιούν την τάση του «ανήκειν» κάπου. Είναι η στιγμή που όλοι ανήκουν στη μάζα και απαλλάσσονται από τις διαφορές και αισθάνονται ταυτόσημοι. Αναζητούν την πύκνωση των σωμάτων και όχι την ανάδειξη προσώπου, νομίζουν ότι γίνονται ίσοι, δυνατοί, λυτρωμένοι από το φόβο του αγνώστου. Η επιθετικότητα αυξάνεται με τον αριθμό και την πυκνότητα των φιλάθλων, διότι έτσι αισθάνονται πιο ασφαλείς.

Ο αγώνας θεωρείται από τις πολλές τελετουργικές ευκαιρίες μέσω των οποίων η κοινωνία παρέχει στο άτομο προστασία ενάντια στο φόβο κατά τη συσσώρευση του καθημερινού άγχους, με αποτέλεσμα ο αθλητικός αγώνας στην πράξη να επιδρά σαν ασφαλιστική δικλείδα. Δηλαδή είναι μια νόμιμη ευκαιρία που προσφέρει η κοινωνία στα μέλη της για εκτόνωση και για απόκλιση της συμπεριφοράς που είναι αποδεκτή και ανεκτή στην καθημερινή λειτουργία της.

Αντίθετα ορισμένοι εγκληματολόγοι θεωρούν ότι οι πράξεις βίας προέρχονται όχι από περίσσια δύναμη αλλά από αδυναμία. Αδυναμία διαφυγής από ένα κοινωνικό περιβάλλον στέρησης, όταν οι γέφυρες που θα έκαναν μια τέτοια διαφυγή δυνατή – η δουλειά, η ψυχαγωγία, η εκπαίδευση – έχουν αποκοπεί.

Τα κατασταλτικά μέτρα δεν επαρκούν για την καταπολέμηση της βίας στους αθλητικούς χώρους.



Τι οδηγεί τους νέους σ' αυτές τις εκδηλώσεις βίας στα γήπεδα; Πόσο άμοιρη ευθύνων είναι η σύγχρονη κοινωνία στα φαινόμενα του χουλιγκανισμού. Πολλοί πιστεύουν ότι η βία στα γήπεδα είναι ένα παγκόσμιο κοινωνικό φαινόμενο του οποίου οι ρίζες βρίσκονται έξω από το γήπεδο. Φταίει η εποχή μας, η έλλειψη επικοινωνίας, η ανασφάλεια και η αθεβαιότητα για τη γέννηση και την ανάπτυξη του «χουλιγκανισμού». Φταίει η οικογένεια από την οποία οι νέοι δεν έμαθαν κοινωνική συμπεριφορά.

Επειδή κάθε ανθρώπινο πλάσμα διακατέχεται από την επιθυμία ν' ανήκει, να δοκιμάζει την αξία του μέσα στην ομάδα και επειδή η πρώτη ομάδα για το παιδί είναι η οικογένεια, η οικογενειακή ατμόσφαιρα και η αγωγή του παιδιού έχουν σπουδαιότητα συμβολή στη διαμόρφωση του νέου ανθρώπου.

Όπου η βίαιη καταπίεση των νέων ανθρώπων υποκαθιστά το διάλογο και τη συνεργασία και η τυραννία της αυθεντίας τον αμοιβαίο σεβασμό, η φυγή είναι συνήθως η φυσική κατάληξη των συγκρούσεων που αναπόφευκτα δημιουργούνται. Αυτοί οι νεαροί δραπετές εντάσσονται συνήθως σε περιθωριακές ομάδες, για τις οποίες η βία είναι τρόπος ζωής.

Μέσα στα μίζερα διαμερίσματα της φτωχογειτονιάς αλλά και τις πολυτελείς βίλες της αριστοκρατίας τα ζευγάρια αλληλοσπαράσσονται και στη συνέχεια κόβουν σε κομμάτια το σώμα και την ψυχή των παιδιών τους. Οι πιο φανατικοί οπαδοί, αυτοί που απαρτίζουν τις «μάχιμες θύρες» των γηπέδων, είναι νέοι ηλικίας

14 - 20 ετών, χαμηλού μορφωτικού επιπέδου που προέρχονται συχνά από προβληματικές οικογένειες.

Αυτή η οικογενειακή ατμόσφαιρα που χαρακτηρίζεται από όλα ή μερικά από αυτά τα νοσηρά συμπτώματα υποστηρίζεται συνήθως από καταστάσεις που διαμορφώνονται στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον όπως η ανεργία, η αθεβαιότητα, η δυσχέρεια της ανθρώπινης επικοινωνίας, η ανταγωνιστικότητα και μεταβάλλεται σε δυναμική ομαδική διαμαρτυρία με πράξεις εγκληματικές και βίαιες.

Όσο συνυπάρχουν τα οικογενειακά προβλήματα με την οικονομική δυσπραγία και το χαμηλό επίπεδο παιδείας, τόσο αυξάνονται οι πιθανότητες να ενταχθεί το νέο άτομο σε περιθωριακές ομάδες που έχουν συγκεκριμένο τρόπο παρασιτικής ζωής με κυρίαρχη έκφραση τη βία.

Συμβάλλουν επίσης σε μεγάλο βαθμό η γενικότερη κρίση αξιών που υπάρχει σήμερα, η αλλαγή προτύπων και στόχων που έχει επιφέρει ο καταναλωτισμός και η μείωση των πνευματικών αγαθών. Οι νέοι είναι εκείνοι που βιώνουν με τον πλέον δραματικό τρόπο, μια όλο και μεγαλύτερη διάσταση που υπάρχει ανάμεσα στις κοινωνικές αξίες και την πραγματικότητα.

Με άλλα λόγια οι αλλοτριωτικές συνθήκες ζωής και το αθέτατο κοινωνικό μέλλον δημιουργούν μια έντονη κοινωνική δυσάρεσκειά αλλά και ανασφάλεια για το αύριο. Η επιθετικότητα αποτελεί κατ' αρχήν έκφραση αυτής της δυσάρεσκειας και το γήπεδο είναι ο χώρος που βοηθά στην εκδήλωσή της.

Με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι νέοι λόγω ανεργίας, ψάχνουν τρόπους εκτόνωσης και πιστεύουν ότι τα στάδια είναι χώροι εκτόνωσης. Ψάχνουν έτσι μέσα από τη βία να βρουν την χαμένη τους ταυτότητα. Τα στάδια σύμφωνα με τη θεωρία της μάθησης αποτελούν εργαστήρια εκμάθησης της επιθετικότητας που αυξάνεται ανάλογα με τον αριθμό και την πυκνότητα των φιλάθλων. Τα άτομα μιας συγκεκριμένης κοινωνικής ομάδας ταυτίζονται με ένα αθλητικό σύλλογο και συνδέονται μεταξύ τους με αισθήματα αδελφότητας, συμπάραστασης και κοινής θλίψης. Σε κανένα άλλο κοινωνικό χώρο δεν έχει αποθεωθεί σε τέτοιο βαθμό η έννοια της ομάδας.

Συνενώνονται με τόσο ισχυρούς δεσμούς για την υποστήριξη της ομάδας τους, ώστε να παρατηρείται το φαινόμενο και όταν ακόμη συλλαμβάνεται κάποιος να κάνουν οι υπόλοιποι έρανο για να τον θγάλουν με εγγύηση.

Για την ταυτότητα των χουλιγκανς ο εγκληματολόγος και νομικός Χρήστος Τσουραμάνης, που έχει μελετήσει το φαινόμενο του χουλιγκανισμού στη χώρα μας είπε:

«Ο κυριότερος τύπος χουλιγκαν είναι ο νέος που προέρχεται από τις καταπιεσμένες συνοικίες της πόλης και ζει μέσα σε ανιαρό οικογενειακό περιβάλλον. Μια και η κοινωνία δεν του έχει δώσει τα περιθώρια να εκφράσει τον ανδρισμό του με θετικό ή δημιουργικό τρόπο, επιλέγει το γήπεδο σαν μοναδική διέξοδο και εκτονώνεται με αρνητικό και καταστροφικό τρόπο.

Ξέρει ότι εκεί τουλάχιστον δεν θα περάσει απαρατήρητος και πως θα καταφέρει ν' αφήσει τα ίχνη του στην Κοινωνία έστω κι αν πρόκειται απλά και μόνο για μια ουλή πάνω στο σώμα του άλλου.

Τα διαδραματιζόμενα στον αγωνιστικό χώρο έχουν άμεσο αντίκτυπο στους θεατές. Βία στον αγωνιστικό χώρο δίνει ένα-



σμα για βία στις εξέδρες. Αυτό οφείλεται στην απόλυτη ταύτιση των θεατών με τους παίκτες της ομάδας τους».

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΕ

Από ανθρώπους του ποδοσφαίρου και αθλητικούς παράγοντες εκφράζεται η άποψη ότι από τους Έλληνες φιλάθλους λείπει η παιδεία και η γνώση των κανονισμών παιδιάς και διαιτησίας. Το μεγάλο όμως ρόλο παίζει ο τύπος που πολλές φορές αντί να καταδικάζει τα έκτροπα τα διογκώνει με εμπρηστικούς τίτλους όπως «θα γίνει σφαγή» που κάθε άλλο παρά καλλιέργει το φιλάθλο πνεύμα. Εξ' άλλου οι φημολογίες για εξαγορά συνειδήσεων για πραγματικές ή μη δωροδοκίες παικτών, για στημένα παιχνίδια και πουλημένους αγώνες, προσβάλλουν αθεράπευτα και παρασύρουν τη φιλαθλή κοινή γνώμη και ειδικότερα τους χούλιγκανς που χλευάζουν και αρχίζουν να μη πιστεύουν σε τίποτα πια βλέποντας και διαβάζοντας όσο διαδραματίζονται μέσα και έξω από τα γήπεδα.

Όσο αφορά τη συμβολή των ποδοσφαιρικών σωματείων στο περιορισμό της βίας στα γήπεδα από πολλούς αμφισβητείται καθόσον από τη μια μεριά επιδιώκουν το «μάξιμουμ» της ηθικής υποστήριξης των φιλάθλων και καλλιέργουν το φανατισμό στους οπαδούς των ομάδων τους, κάνοντας τα αδύνατα δυνατά για να έχουν «μαχόμενο κόσμο στις κερκίδες» και από την άλλη θέλουν με κάποιο τρόπο να ελέγχουν αυτό το πάθος, που τα ίδια καλλιεργούν, ώστε να μη γίνονται έκτροπα. Αποτέλεσμα αυτών των ενεργειών είναι η δημιουργία εκτρόπων διότι πάντα υπάρχουν ανεξέλεγκτοι και αστάθμητοι παράγοντες τους οποίους δεν μπορούν να προβλέψουν και έτσι τελικά περιορίζονται στο να καταδικάζουν και αυτά με τη σειρά τους τα κρούσματα βίας.

ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ

Πρόληψη και όχι καταστολή

Η διεθνής εμπειρία δείχνει ότι τα μέτρα έχουν κυρίως πειθαρχικό χαρακτήρα για να αποτρέπονται εκδηλώσεις βίας: τιμωρία γηπέδων, πρωταιτιών, απώλεια βαθμών από την ομάδα που οπαδοί της προκάλεσαν επεισόδια κ.λ.π.

Αυτά θέβαια έχουν περιορίσει κατά καιρούς τα ακραία επεισόδια όπως στο Χέιζελ όπου σκοτώθηκαν δεκάδες φιλάθλοι. Όμως άλλες εκδηλώσεις βίας όπως συγκρούσεις μεταξύ οπαδών εξακολουθούν να υπάρχουν.

Αυτό δείχνει, όπως προέκυψε και από την έρευνά μας ότι για να περιορισθεί ουσιαστικά η βία χρειάζονται αλλαγές και έξω από τα γήπεδα. Τα μέτρα όσο περιορίζονται στη μικροκοινωνία των γηπέδων δεν μπορεί παρά να είναι μόνο πειθαρχικά, με αποτελέσματα αποτρεπτικά αλλά αθέβαια για την εξάλλειψη της βίας στα γήπεδα.

Ιδιαίτερη βαρύτητα πρέπει να δοθούν στα προληπτικά μέτρα που αφορούν κυρίως τη σωστή ενημέρωση γύρω από τον αθλητισμό στα πλαίσια της βασικής εκπαίδευσης και την προώθηση του αθλητισμού στην νεολαία. Η διαφώτιση και η εκπαίδευση στα σχολεία και τα αθλητικά σωματεία αποτελεί το σοβαρότερο προληπτικό μέτρο διότι έτσι θα διαπαιδαγωγηθούν οι σημερινοί αθλητές και οι αυριανοί φιλάθλοι σε μια σωστή συμπεριφορά στους αθλητικούς χώρους.

Ήδη τα επεισόδια στο στάδιο Χέιζελ των Βρυξελλών τον Μάιο του 1985 οδήγησαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την 11 - 7 - 85 στην έγκριση σχετικού ψηφίσματος σχετικά με τα αναγκαία μέτρα

για την καταπολέμηση του βανδαλισμού και της βίας στις αθλητικές εκδηλώσεις.

Στο ψήφισμα επισημαίνεται ο σημαντικός ρόλος που θα διαδραματίζουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και οι επαγγελματικοί παράγοντες του αθλητισμού στη δημιουργία ενός ήπιου κλίματος και ζητείται η έκδοση Ευρωπαϊκής οδηγίας - πλαισίου η οποία θα αποβλέπει στην ενίσχυση του διεθνούς συντονισμού για τη λήψη μέτρων πριν από τη διεξαγωγή αθλητικών συναντήσεων, τη διευκόλυνση της έκδοσης «χούλιγκανς» που ενέχονται σε πράξεις βίας, τον περιορισμό της χρήσης οινόπνευματων ποτών, τη διαρρύθμιση των αθλητικών χώρων με συγκεκριμένα κατασκευαστικά κριτήρια και τη χρήση τηλεοράσεων κλειστού κυκλώματος για τον εντοπισμό των πρωταιτιών βιαιοπραγιών. Καλείται επίσης η ΕΟΚ να επικυρώσει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης το 1985 για την καταπολέμηση της βίας, στις αθλητικές εκδηλώσεις και να μεριμνήσει για την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού χάρτη κατά της χρήσης διεγερτικών στον αθλητισμό και ιδιαίτερα των αναβολικών. Επαναλαμβάνεται, τέλος, παλαιότερη πρόταση του Σώματος για την επίσια απονομή τριών βραβείων «δικαιης συμπεριφοράς» σε αθλητή, σε ομάδα και σε οργάνωση φιλάθλων αντίστοιχα.

Σήμερα ωστόσο έχουν καθιερωθεί και αρχίζουν να εφαρμόζονται διεθνώς ορισμένα προληπτικά μέτρα περιορισμού των εκδηλώσεων βίας στα γήπεδα στον έλεγχο την διάθεση των εισιτηρίων, στον αυστηρό έλεγχο στις εισόδους των γηπέδων και στον αποκλεισμό της διέλευσης από τα σύνορα οργανωμένων οπαδών. Μελετάται επίσης η καθιέρωση «ζώνων ασφαλείας» κατά τη μετακίνηση των οπαδών από χώρα σε χώρα και από πόλη σε πόλη, ενώ συνεχίζεται ο διαχωρισμός των οπαδών στις εξέδρες.

Παρ' όλα αυτά εκφράζονται αμφιβολίες για την αποτελεσματικότητα των μέτρων αυτών να περιορίσουν τα φαινόμενα βίας εντός και εκτός των γηπέδων...



Η εισβολή των «χούλιγκανς» μέσα στους αγωνιστικούς χώρους καθιερώθηκε πλέον και στην Ελλάδα. Η Αστυνομία δίνει «μάχες» κάθε Κυριακή.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Απ' όλη την προηγηθείσα ανάλυση φαίνεται καθαρά ότι η βία στα γήπεδα έχει ρίζες κοινωνικές και αν θέλουμε το παρελθόν και το παρόν της Αγγλίας ν' αποτρέψει το δικό μας μέλλον πρέπει όλοι μας, πολίτες, φορείς, σωματεία και πολιτεία να λάβουμε τ' αναγκαία μέτρα πρόληψης του φαινομένου. Διότι έχει αποδειχθεί πως καμιά κοινωνία δεν μένει αλώβητη εφ' όσον αρνείται να πληρώσει το τίμημα της πρόληψης και της θεραπείας του φαινομένου της βίας στα γήπεδα.

Μάης

ο χιλιοτραγουδισμένος από τη λαϊκή μούσα



Κρατάει τα σκήπτρα του κορυφαίου ανοιξιάτικου μήνα μα και του πιο πολυτραγουδισμένου, μέσα στους αιώνες, από τους δώδεκα αδελφούς του, του χρόνου. Κι όχι άδικα θέβαια. Τον λατρεύουν οι άνθρωποι, γιατί φέρνει ολοκληρωτικά, χωρίς «πονηριές», μεταστροφές, μπόρες, απρόοπτες – συνήθως δυσάρεστες – εκπλήξεις την άνοιξη, το ξαναζωντάνεμα της φύσης. Η αναγέννηση της πλάσης ολάκερης που συντελείται ασυγκράτητη στις μέρες του, ξεσηκώνει τις ψυχές μικρών και μεγάλων σ' ένα ατέλειωτο πανηγύρι ζωής και χαράς. Οι ώρες της δουλειάς γίνονται αβάσταχτες για όλους, η ευτυχία φωτεινότερη, λαμπρότερη. Στην πόλη, στο χωριό, μας καλούν τα λουλούδια, τα πουλιά, ο ήλιος, να μαζέψουμε με πλεονεξία όλες τις ευωδιές και τη δροσιά, να γεμίσουμε τη ζωή μας ελπίδα που θα την μεταγγίσουμε σ' όλες τις εκδηλώσεις μας.

Από τ' Ανθεστήρια των Αρχαίων Ελλήνων, στα Ροζάλια και Φλοράλια των Ρωμαίων, τον Μαΐουμά των Βυζαντινών και την λατρεία της θλάστησης με τους «Μήδεις» και τα στεφάνια των ημερών μας, ο συμβολισμός είναι στη βάση του ο ίδιος. Η χριστιανική λατρεία πήρε τη θέση της στη Μαγιάτικη πανδαισία προσθέτοντας τις δικές της δοξαστικές μορφές χωρίς όμως να αναιρέσει – το αντίθετο μάλιστα – τη λατρεία της ζωής που εκφράζει ο μήνας αυτός στο ακέραιο. Στον τόπο μας ρίζωσε

ο Μάης και είναι πανταχού παρών σ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής. Εντονότατη η παρουσία του και στη δημοτική μας ποίηση, σ' όλα τα είδη της, από τα «τραγούδια της αγάπης» ως τα «μοιρολόγια του θανάτου», όπου δίνει με συγκλονιστικό τρόπο μέσα από την τέλεια αντίθεση το μέγεθος τη συμφοράς.

Αυτό το πέρασμά του από τους δημοτικούς στίχους πλουτισμένο με τη σοφία, την απόφια λαλιά και το συναίσθημα του λαού, θα προσπαθήσουμε να σκιαγραφήσουμε σε λίγες αράδες.

Τραγούδια της αγάπης

Για τους ερωτευμένους ο μήνας που θα μπορούσε να εκφράσει καλύτερα τα συναισθήματά τους είναι θέβαια – ο Μάης. Στην «παπαδοπούλα» που αγαπά ο νιός «'μολογά» ανάμεσα σ' άλλα σε τραγούδι που απαντιέται στην Πελοπόννησο, Ήπειρο και

Άγραφα:

«... Το χέρι σου το παχουλό, το κον-
τυλογραμμένο
να το 'χα για προσκέφαλο τρεις μέ-
ρες και τρεις νύχτες
κι οι μέρες να 'ναι του **Μαγιού**, κι οι
νύχτες του **Γενάρη**...»

Ο «ποιητής» στους στίχους για την «κα-

κοιαντρεμένη» (με παραλλαγές το βρίσκουμε στην Κρήτη, Γορτυνία Άγραφα) την περιγράφει ζωντανά:

«... Βλαχούλα εροβόλαε από ψηλή
ραχούλα.

Φέρνει τη ρόκα φουντωτή, τ' αδράχτι
της γεμάτο.

Σύρνουν τα πόδια της δροσιά και τα
μαλλιά της μόσκο,

σύρνουν τα πασουμάκια της του
Μάη τα λουλούδια...

Το δίστιχο από λιανοτράγουδα (άγνω-
στου τόπου καταγωγής), προσθέτει:

«... Όποιος φιλάει την αυγή την αγα-
πητική
του παίρνει του **Μάη** τη δροσιά, τη
ρίχνει στο κορμί του...»

Ο ερωτικός καημός ξεχειλίζει και σ' ένα
βαϊτικό τραγούδι που τραγουδιέται πολύ
στην Ήπειρο, στην Κέρκυρα και Κεφαλονιά
και στην Κύπρο:

«Εμπήκε ο **Μάης**, εμπήκε ο **Μάης**
μήνας.

Ο **Μάης** με τα τριαντάφυλλα κι ο
Απρίλης με τα ρόδα.

Μαή μου **Μάη** δροσερέ κι Απρίλη
λουλουδάτε

Απρίλη ροδοφόρετε, **Μάη** μου κανα-
κάρη

π' όλο τον κόσμο γιόμισες με άνθη
και λουλούδια

κι εμένα με περίπλεξες στης κόρης
τις αγκάλες...»

Τραγούδια της ξενιτειάς

Η νοσταλγία του ξενιτεμένου για την
πατρίδα του γίνεται βαθύτερη τις μέρες
του Μαγιού. Στην ξένη γη αναπολεί τα λου-
λούδια και τον ήλιο της γενέτειράς του και
«γράφει» στην πονεμένη μάννα (τραγου-
διέται με παραλλαγές στην Κορινθία, Δη-
μητσάνα κλπ. Αρκαδία, Ήπειρο, Σιάτιστα
και Κρήτη):

«... Από τα ξένα 'που βρεθώ μηνύ-
ματα σου στέλνω
με τη δροσιά της άνοιξης, την πάχνη
του χειμώνα
και με τ' αστέρια τ' ουρανού τα ρόδα
του **Μαιού**...»

Και ο πόθος του γυρισμού παίρνει συγκε-
κριμένη μορφή στο επόμενο τραγούδι, που
συναντάμε κύρια στην Κορινθία, Κεφαλλο-
νιά, Λευκάδα, Ήπειρο, Μακεδονία και
Κρήτη:

«... Τώρα είναι **Μάης** κι άνοιξη, τώρα
είναι καλοκαίρι

τώρα φουντώνουν τα κλαδιά κι ανθί-
ζουν τα λουλούδια.

Τώρα κι ο ξένος θούλεται στον τόπο
του να πάει...»

Στο μοιρολόγιο ο **Μάης** συμβολίζει την
αντίθεση της ζωής με το θανατερό σκοτάδι
και κάνει πικρότερη την απώλεια του αγα-

πημένου προσώπου. Στο Ρουμελιώτικο μοι-
ρολόι η μάννα της αδικαχημένης κόρης,
«σπαράζει»:

«... Δεν σ' όπρεπε, δεν σόμοιαζε στη
γη κρεβατοστρώσι

μον' σ' όπρεπε, μον' σόμοιαζε στου
Μάη το περιβόλι

ανάμεσα σε δυο μηλιές, σε τρεις νε-
ραντζοπούλες

να πέφτουν τ' άνθη πάνω σου, τα
μήλα στην ποδιά σου

τα κρεμελογαρούφαλα τριγύρω στο
λαιμό σου...»

Γνωστοί και φίλοι από τα Ζερβάτα της
Κεφαλλονιάς «αποχαιρετούν» τον νιο:

«... Το νιο που συνεβγαίνουμε τι
έχουμε να του πούμε;

που 'το ψηλός σαν άγγελος, λιγνός
σαν κυπαρίσσι,

που 'χε το **Μάη** στις πλάτες του, την
άνοιξη στα στήθη...»

Σε γνωμικά και περιγελαστικά τραγούδια
συναντάμε συνήθως παραλλαγές στίχων
από άλλες κατηγορίες προσαρμοσμένες
στην περίπτωση. Έτσι εδώ, στο γνωμικό
που τραγουδιέται σε Πελοπόννησο,
Ήπειρο, Μακεδονία, Αίγινα και Χίο, ο
Μάης παίζει ρόλο «ρυθμιστή»:

«... Ο δυόσμος κι ο βασιλικός και τ'
άσπρο καρυοφύλλι
αυτά τα τρία μαλώνανε το ποιό μυρί-
ζει κάλλιο.

Πετιέται το τριαντάφυλλο, το μο-
σχομυρωδάτο.

«Σωπάτε βρωμολούλουδα και σεις
βρωμοβοτάνια

τι είμαι εγώ το τριαντάφυλλο της
άνοιξης στολίδι

που το χειμώνα κρύβομαι στης αγ-
καθιάς τη ρίζα

το **Μάη** το μήνα φαίνομαι σε νιού
γαμπρού κεφάλι

σε παντρεμένης γόνата στου κορι-
τσιού τον κόρφο

στης χήρας το προσκέφαλο βρα-
διάζω – ξημερώνω...»

Με μικρές διαφορές το ίδιο συμβαίνει
και στο περιγελαστικό – περιπαιχτικό (Πε-
λοποννήσου – Θεσσαλίας):

«... Απρίλη, Απρίλη δροσερέ και **Μάη**
με τα λουλούδια

όλο τον κόσμο γέμισες λουλούδια
και καλούδια

και 'μένα βαρυφόρτωσες την
άσκημη γυναίκα...».

Στα νυφιάτικα τραγούδια η παρουσία του
Μαΐου είναι λιγότερο έντονη απ' ότι στα
υπόλοιπα δημώδη. Το ίδιο και στα κλέφτικα
όπου αναγκαστικά σε πρώτη μοίρα τοποθε-
τείται η αγωνιστική διάθεση, της μάχης ο
αχός. Ένα από τα ωραιότερα ερωτικά
δημοτικά τραγούδια που συγκαταλέγεται
δικαιολογημένα στα κλέφτικα και υπάρχει
σε πολλές περιοχές – με αντίστοιχες
παραλλαγές – (Κορινθία, Δημητσάνα, Αί-
γιο, Όλυμπο – Θεσσαλία, Ήπειρο – Αρτο-
τίνα) θ' αποτελέσει τον επίλογο του ταπει-
νού μας αφιερώματος. Εδώ είναι η απόδοση
της Αρτοτίνας και αφορά τον έρωτα του
αρματωλού της Βουνιχώρας Αλικούρη για
την κόρη του καπετάνιου της Αρτοτίνας
Λιακατά:

«... Παίρνουν ν' ανθίσουν τα κλαριά
κι η πάχνη δεν τ' αφήνει

θέλω κι εγώ να σ' αρνηθώ και δε μ'
αφήνει ο πόνος.

Σαν παίρνεις τον κατήφορο, την
άκρη το ποτάμι,

με το πλατύ πουκάμισο, με τ' άσπρο
σου ποδάρι,

χαμήλωσε την μπόλια σου και σκέ-
πασε τα φρύδια,

να μη φανούνε τα φιλιά, να μη σε
καταλάβουν,

να σε ζηλέψουν τα πουλιά, της άνοι-
ξης τ' αηδόνια.

Σύρε να ειπής της μάνας σου, να μη
σε καταριέται

τι θα την κάμω πεθερά τι θα την κάμω
μάννα.

Αϊντε και θάνε τ' άρματα κι έλα στην
Κρύα Βρύση,

να περπατάμε στα βουνά, στης Λιά-
κουρας τα χιόνια

να 'σαι τσ' αυγούλας η δροσιά και
του **Μαγιού** η πάχνη

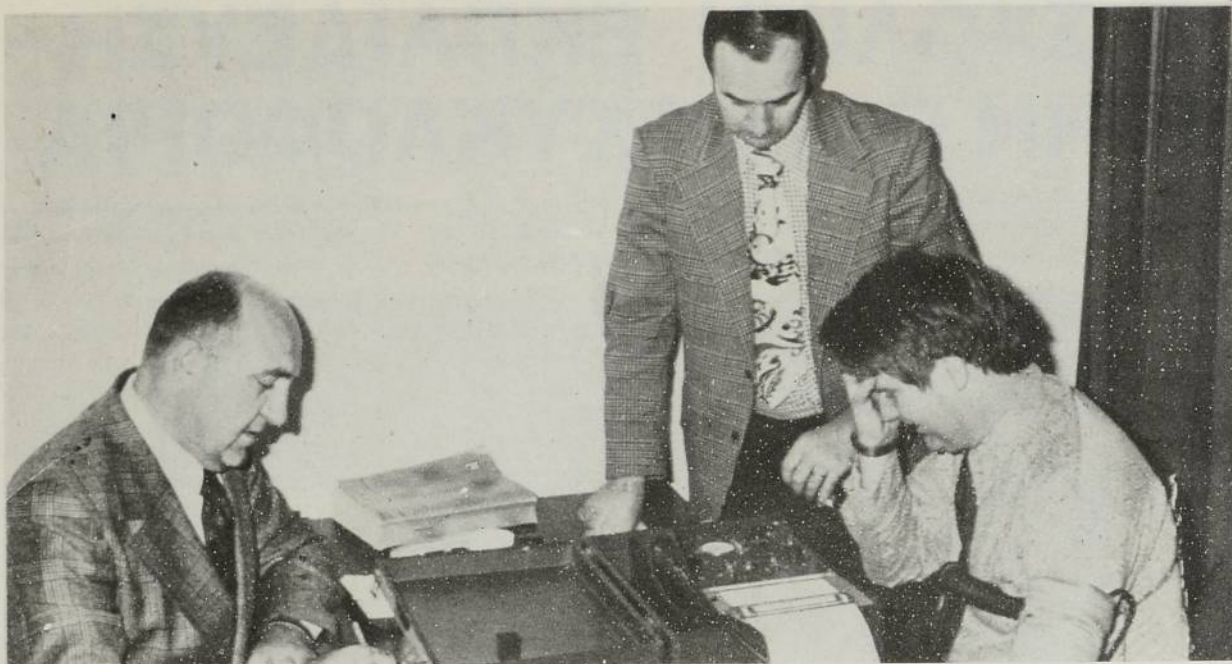
και μέσα στο λημέρι μου να λάμπης
σαν την Πούλια...»

Πηγές

Νικολάου Πολίτη «Δημοτικά Τραγούδια» – εκλο-
γαί από τα τραγούδια του Ελληνικού Λαού.
Γιάννη Κορδάτου «Το Πήλιο» εκδόσεις Μπά-
ρον.

Δημ. Σ. Λουκάτου «Πασχαλινά και της Άνοιξης»
εκδόσεις Φιλιπότη.

Θεσσαλικά χρονικά τόμος ΙΓ' (1980).



Ο υπνωτισμός στην ανάκριση

Του καθηγητή Στέργιου Αλεξιάδη

Η ιδέα της χρησιμοποίησης του υπνωτισμού ως μέσου για την απόσπαση από τον κατηγορούμενο ειλικρινών απαντήσεων είναι αρκετά παλιά¹. Από τότε, όμως, που ο υπνωτισμός άρχισε να γίνεται αντικείμενο επιστημονικής εξέτασης, άρχισαν και οι αντιρρήσεις για τη χρησιμοποίηση της ανάλογης ανακριτικής μεθόδου.

Ήδη, ο Ferri αναγνώριζε ότι από την εφαρμογή του υπνωτισμού στις δικαστικές έρευνες δεν πρέπει να συνάγονται συμπεράσματα με δικονομική αξία, δεδομένου ότι η επιστήμη δεν έχει ελέγξει ακόμη (τότε) τη βεβαιότητα των πορισμάτων του. Θεωρούσε όμως αναμφισβήτητο, ότι η επιστημονική συλλογή των αποδείξεων στην ποινική δίκη θα μπορούσε να θρει αποτελεσματική βοήθεια στη μέθοδο του υπνωτισμού².

Τα επιχειρήματα με τα οποία η μέθοδος του υπνωτισμού τελικά αποκλείστηκε από την ανάκριση του εγκλήματος είναι ουσιαστικά, νομικά και ηθικά:

1. Τα ουσιαστικά επιχειρήματα είναι βασικά η έλλειψη επιστημονικού χαρακτήρα στη μέθοδο του υπνωτισμού, το γεγονός ότι εν πάση περιπτώσει δεν είναι όλα τα άτομα δεκτικά υπνωτισμού, ο κίνδυνος υποβολής του υπνωτισμένου από τον υπνωτιστή και η έλλειψη ασφαλούς γνωρίσματος για το ότι το άτομο είναι πραγματικά υπνωτισμένο ή απλώς υποκρίνεται³.

Άσχετα από αυτά, και η αξία της κατάθεσης που δίνεται σε κατάσταση υπνωτισμού είναι αμφισβητούμενη, γιατί η κατάθεση μπορεί να είναι μερικά ή ολικά ψευδής. Αυτό οφείλεται αφενός στο γεγονός ότι το υπνωτισμένο άτομο διατηρεί την ικανότητά του να αρνηθεί να απαντήσει, αν πραγματικά δεν επιθυμεί να δώσει απάντηση, ή να απαντήσει ψευδώς και αφετέρου στο γεγονός ότι η τάση ορισμένων ατόμων προς το ψέμμα έχει τόσο βαθιές ρίζες ώστε να εκδηλώνεται ακόμη κι όταν το άτομο είναι υπνωτισμένο⁴.

2. Τα νομικά επιχειρήματα κατά της χρησιμοποίησης της εν λόγω μεθόδου είναι η προσβολή της ατομικής ελευθερίας και η παραβίαση των δικονομικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου (λ.χ. του δικαιώματος σιγής του κ.ά.), δεδομένου ότι η ύπνωση του ατόμου αποτελεί ειδική μορφή ψυχικής βίας⁵ ακόμη και η κατά συναίνεση εξέταση του κατηγορουμένου σε ύπνωσή του, πρέπει να θεωρείται για τους παραπάνω λόγους ανεπίτρεπτη⁶.

3. Τα ηθικο – νομικά, τέλος προβλήματα γεννώνται από το ενδεχόμενο πρόκλησης ψυχικής θλάθης, εξαιτίας της προκαλούμενης ψυχικής έντασης, ιδιαίτερα αν ο κατηγορούμενος είναι άτομο ανήλικο, ψυχανώμαλο, διανοητικά καθυστερημένο κλπ.⁷.

1. Βλ. σχετικά Κ. Βουγιούκα, Η ψυχολογία εις την υπηρεσίαν της εγκληματολογικής επιστήμης, «Προμηθεύς» ΣΤ', σ. 13 επ.

2. Βλ. Ferri, Κοινωνιολογία του εγκλήματος, σ. 574.

3. Βλ. Γιώτη, Ορόδος της αληθείας, σ. 6. Ζησιάδου, Η εξέταση του κατηγορουμένου, σ. 39. Gorphé, L'appréhension, σ. 127.

4. Βλ. B. Di Tullio, Avowals While Under Hypnotism, I. C. P. Review,

2nd year May 1947, Nr. 8, σ. 21, 22. Ζησιάδου, Η εξέταση του κατηγορουμένου, σ. 39.

5. Βλ. Di Tullio, Avowals, σ. 22, Ζησιάδου, Ποινική δικονομία Τόμ. α', σ. 33.

6. Βλ. Ζησιάδου, Η εξέταση του κατηγορουμένου, σ. 39.

7. Βλ. Di Tullio, Avowals, σ. 22.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΟΔΙΚΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

Του Σπύρου Γ. Γεωργούση
Καθηγητή Κυκλοφοριακής Τεχνικής



1. Το Σχολείο, οι δυνατότητες και η ευθύνη αυτού στην κυκλοφοριακή διαπαιδαγώγηση των παιδιών.

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι το Σχολείο έχει στα χέρια του τη νεότητα, δηλ. την πλέον ευάγωγη ηλικία, έχει επομένως τη δυνατότητα της ομαδικής, κατευθυνόμενης, ομοιόμορφης, πλήρους, συστηματικής και προγραμματισμένης διδασκαλίας.

Η νεαρή ηλικία έχει περιέργεια και επιδεικνύει ενδιαφέρον, έχει ικανότητα πρόσληψης και αφομοίωσης νέων γνώσεων. Αυτά εγγυώνται ταχεία και ορθή εκμάθηση, και ακόμη περισσότερο, δημιουργία αρχών και συνηθειών.

Το θέμα αυτό ήταν εκτός των κυρίων καθηκόντων των Σχολείων. Εν τούτοις, οι σημερινές συνθήκες

ζωής και κυρίως οι μεγάλοι κίνδυνοι, προβάλλουν έντονες απαιτήσεις αναθεώρησης των μέχρι τώρα αντιλήψεων και αναπροσαρμογής αυτών προς τις νέες συνθήκες, τις οποίες δημιούργησε ο τεχνικός πολιτισμός. Οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι ασφαλώς θα εξετάσουν το θέμα αυτό, όχι μόνο ως πνευματικοί αλλά και ως φυσικοί γονείς παιδιών, είναι αναμφισβήτητα, ότι θα ανταποκριθούν με ενθουσιασμό στην πρωτοβουλία αυτή της εκπαίδευσης των παιδιών.

Η εξέλιξη και η τόσο ευρεία διάδοση και χρήση του αυτοκινήτου, δημιούργησε μια πραγματική επανάσταση στην κοινωνική μας ζωή, αφού έκανε τον άνθρωπο μηχανοκίνητο.

Μπροστά σ' αυτή την επανάσταση δεν είναι δυνατόν το Σχο-

λείο να μείνει σε απομόνωση. Γιατί το Σχολείο, το οποίο ασκεί λειτουργία, δεν μπορεί να παραιτείται από την ευθύνη της προστασίας της ζωής των παιδιών, τα οποία, για μια σειρά ετών, του εμπιστεύεται η πολιτεία και οι γονείς.

Δεν είναι δυνατόν να αναγνωρίζει το Σχολείο, ως αντικείμενο της αρμοδιότητάς του, το να διδάσκει σωματική αγωγή και να θεωρεί, ότι είναι εκτός της αποστολής του, η διδασκαλία των μέτρων, τα οποία θα προλάβουν τον θάνατο ή την σωματική αναπηρία ενός παιδιού.

Τέλος, δεν είναι δυνατό το Σχολείο να προετοιμάζει πολίτες του αύριο με γνώσεις, σε όλους τους άλλους τομείς και με άγνοια των κανόνων της ασφαλείας της οδικής κυκλοφορίας.

Μπορούμε να πούμε ότι, σε μία

υψηλή ενατένιση της ορθής έννοιας του καθήκοντος, με ευρεία αντίληψη, όλοι οι φορείς της Δημόσιας Διοίκησης, και των Κοινωνικών Λειτουργημάτων δεν μπορούν να ευρίσκονται σε απομόνωση, προς αλλήλους, αλλά να συνεργάζονται για την επιτυχία κάθε γενικού και μεγάλου σκοπού της πολιτείας, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και αυτή η εκπαίδευση, γιατί αναφέρεται στο ανθρώπινο δυναμικό, το πολυτιμότερο στοιχείο το οποίον διαθέτει μία χώρα και γιατί έχει χαρακτήρα ανθρωπιστικό και πολιτιστικό και γιατί η παράλειψη αυτής της εκπαίδευσης μπορεί, σε πολλές περιπτώσεις, να είναι υπεύθυνη για ορισμένες τραγωδίες, όπως αυτές τις οποίες διαβάζουμε καθημερινά στον τύπο.

2. Τρόπος εκπαίδευσης των παιδιών από τα Σχολεία στην ασφάλεια της οδικής κυκλοφορίας.

Δεν υπάρχει ενιαίος τρόπος εκπαίδευσης των παιδιών από το Σχολείο στην οδική ασφάλεια.

Γενικά, τουλάχιστον, προκειμένου για την εκπαίδευση των παιδιών στη κυκλοφορία τους, ως πεζών, μπορεί να γίνουν τα εξής:

α. Διαλέξεις, από Αξιωματικούς της Τροχαίας, ή άλλους ειδικούς, σε αίθουσες διδασκαλίας, στις οποίες θα υπάρχουν εποπτικά μέσα και ιδίως χάρτες, με δρόμους, με διασταυρώσεις όλων των τύπων, πινακίδες οδών, διαγραμμίσεις, νησίδες, φωτεινοί σηματοδότες κλπ.

β. Διαλέξεις, με επίδειξη όλων των τρόπων, κατά τους οποίους γίνονται τα δυστυχήματα με πεζούς.

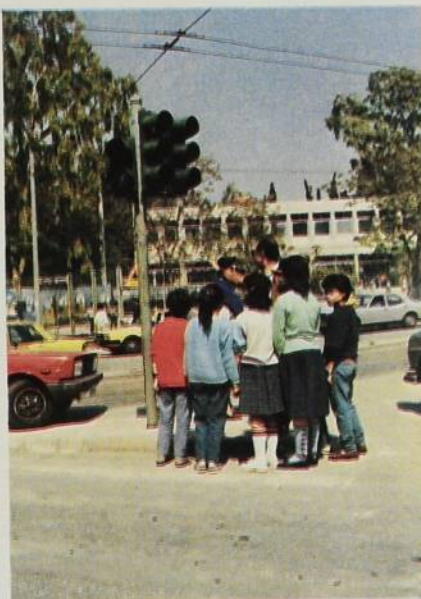
Η διδασκαλία αυτή γίνεται επαγωγική, εάν χρησιμοποιείται μαθησιακός πίνακας, επί του οποίου εικονίζονται διασταυρώσεις κλπ. και κινούνται από τον εκπαιδευτή ή τον βοηθό αυτού, υποδείγματα αυτοκινήτων και ανθρώπων.

Αντί πίνακα, μπορεί να χρησιμοποιείται ένα τραπέζι, το οποίο έχει από το κάτω μέρος, μηχανισμό, με τον χειρισμό του οποίου, αναπαριστάται πιστά, ταχεία κίνηση υποδειγμάτων αυτοκινήτων και πε-

ζών.

Μέθοδο αυτού του είδους εφαρμόζει, με μεγάλη επιτυχία, η Βασιλική Εταιρεία Πρόληψης Δυστυχημάτων (ROSPA) στο Λονδίνο.

γ. Με επίδειξη διδακτικών κινηματογραφικών ταινιών στις αίθουσες των Σχολείων, στις οποίες ταινίες, εικονίζονται αντικανονικές και απερίσκεπτες κινήσεις πεζών, καθώς και παραβάσεις ή αντικανονικές ενέργειες οδηγών, και επί πλέον, άλλες αντιξοότητες, που καταλήγουν σε δυστυχήματα.



δ. Μεταφορά των παιδιών, κατά ομάδες, σε διασταυρώσεις οδών διαφόρων τύπων, ελεγχόμενες και μη, υπό την καθοδήγηση και προστασία τροχονόμων και εξήγηση, επί τόπου, της σημασίας των σηματοδοτών, των πινακίδων, των διαγραμμίσεων και του ορθού και ασφαμένου τρόπου διέλευσης των οδών από τους πεζούς, ώστε τα παιδιά να υλοποιούν τη διδασκαλία, να τη βλέπουν σαν ζωντανή εικόνα και όχι σαν αφηρημένη διδασκαλία.

Στη μέθοδο αυτή μπορεί να συμβάλει πολύ, μια πολιτισμένη συνεργασία μεταξύ Σχολείων και Υπηρεσιών Τροχαίας.

Τα παιδιά μπορεί να έχουν διδαχθεί ορισμένα πράγματα στις αίθουσες των Σχολείων, επί των οποίων γίνεται κατόπιν πρακτική εφαρμογή, υπό την επίβλεψη των Αξιωματικών της Τροχαίας, Υπαξιωματικών γυναικών ή τροχονόμων.

ε. Εκπαίδευση των μικρών παιδιών, στο τρόπο διέλευσης των οδών κατά ομάδες, υπό την επίβλεψη του μεγαλύτερου παιδιού, το οποίο φέρει λευκή εξάρτηση τροχονόμου, έχει υποστεί ειδική εκπαίδευση και βοηθεί τα παιδιά στην ασφαλή διέλευση μιας οδού. Ο μικρός αυτός τροχονόμος, επιμελείται στο να συγκεντρώνει πάνω στο πεζοδρόμιο όλα τα παιδιά, να μη υπάρχουν βραδυπορούντα, προσέχει να μη κατέρχονται στο οδόστρωμα, ενώ περιμένουν, δίνει την κατάλληλη στιγμή σήμα STOP στα αυτοκίνητα και κατόπιν, σήμα στα παιδιά να περάσουν, αφού σταματήσουν τα αυτοκίνητα.

Το σύστημα αυτό εφαρμόζεται, αφού προηγουμένως εκπαιδευθούν τα παιδιά, από τροχονόμους, άνδρες ή γυναίκες (εικ. 4 - 9) και διαπιστωθεί ότι τα παιδιά έχουν μάθει και έχουν συνειδητοποιήσει το πώς να ενεργούν.

Παράλληλα όμως, έχουν εκπαιδευθεί και οι οδηγοί αυτοκινήτων, στους οποίους επιβάλλονται αυστηρότατες ποινές, όταν δεν σέβονται τα σήματα των μικρών τροχονόμων.

Τα μεγαλύτερα και εξυπνότερα παιδιά των τελευταίων τάξεων του Δημοτικού Σχολείου, ύστερα από μια εκπαίδευση παίρνουν μια ειδικότητα τροχονόμου, που έχει ως αντικείμενο την προστασία των άλλων παιδιών.

Ο μικρός τροχονόμος φορεί λευκή εξάρτηση για να διακρίνεται.

Το σύστημα αυτό έχει και μία έμμεση ευεργετική επίδραση στην καλή κυκλοφορία, γιατί τα παιδιά αρχίζουν να αποκτούν ένα ενδιαφέρον, πάνω στα κυκλοφοριακά θέματα, τα οποία συζητούν, κρίνουν, και επί των οποίων προβληματίζονται.

στ. Τα μαθήματα που γίνονται στα παιδιά από τους μεγάλους, είτε μέσα στην αίθουσα, είτε εκτός, δεν πρέπει να γίνονται σε πρόσθετες ώρες, πέραν των υπό του γενικού προγράμματος εκπαίδευσης προβλεπόμενων ωρών, σε βάρος του χρόνου ελευθερίας των παιδιών, γιατί αυτό προδιαθέτει δυσμενώς τα παιδιά με αποτέλεσμα, ώστε, όχι

μόνον να μη επιδεικνύουν ενδιαφέρον, αλλά αντίθετα να δυσανασχετούν.

Είναι υψίστης ψυχολογικής σημασίας, οι ώρες διδασκαλίας της οδικής ασφαλείας, να εντάσσονται στο πρόγραμμα, ως κανονικό τμήμα, για να προκαλείται ενδιαφέρον, χωρίς το οποίο η διδασκαλία θα είναι τελείως αναποτελεσματική.

Ζ. Η διδακτέα ύλη πρέπει να προβλέπεται και να είναι καταγεγραμμένη για λόγους ομοιομορφίας της εκπαίδευσης, πληρότητας, σαφήνειας κλπ.

Η εκπαίδευση των παιδιών υπό των σχολείων, στην πράξη επεκτείνεται στην Αμερική και στη χρήση των λεωφορείων, επιβίβαση και αποβίβαση και στην διέλευση των παιδιών δια των οδών.

η. Το σύστημα των μαθητών τροχονόμων, σε ορισμένες χώρες, επεκτείνεται και σε μεγαλύτερα παιδιά, δηλαδή του Γυμνασίου, τα οποία αποκτούν περισσότερες γνώσεις, ύστερα από μία συστηματικότερη εκπαίδευση, εφοδιάζονται

με εξάρτηση τροχονόμου και δίσκο, με την ένδειξη «STOP», για να σταματούν τα αυτοκίνητα.

Η εξάρτηση και ο δίσκος έχουν στην επιφάνειά τους αντανakλαστικό χρώμα που είναι ορατό από πολύ μεγάλη απόσταση.

3. Μέτρα πρόληψης δυστυχημάτων πλησίον των Σχολείων.

1) Ένα μέτρο ασφαλείας στα σχολεία και σε άλλα μέρη, όπου συγκεντρώνονται πολλά παιδιά, είναι να τοποθετείται ένα φράγμα στην οριογραμμή του πεζοδρομίου, απέναντι ακριβώς από την είσοδο της αυλής του Σχολείου.

Το φράγμα αυτό, εμποδίζει τα παιδιά να βγαίνουν τροχάδην και αφηρημένα από το σχολείο, κατ' ευθείαν στο οδόστρωμα, κατά τρόπο αιφνιδιαστικό και απροδόκητο για τους οδηγούς, ανακόπτει την ορμή τους και τα αναγκάζει να κινηθούν προς τα αριστερά ή δεξιά, με αποτέλεσμα να τα αντιλαμβάνονται οι οδηγοί και να έχουν χρόνο

για να μειώνουν την ταχύτητα και να αντιδρούν αποτελεσματικά προς αποφυγή δυστυχημάτων.

2) Σε δρόμους οι οποίοι περνούν έξω από Σχολεία να αναγράφεται, με μεγάλα λευκά γράμματα, επάνω στο οδόστρωμα, η λέξις «ΣΧΟΛΕΙΟ», για να εφιστά την προσοχή των οδηγών, ώστε να μειώνουν την ταχύτητα και να γίνονται παρατηρητικότεροι. Αυτή η σήμανση είναι πολύ αποτελεσματικότερη από τη γνωστή Πινακίδα «ΣΧΟΛΕΙΟ», γιατί οι οδηγοί παρατηρούν συνεχώς το οδόστρωμα και αντιλαμβάνονται οπωσδήποτε και μάλιστα εγκαίρως οτιδήποτε είναι επάνω σ' αυτό.

3) Τέλος, σε ειδικές περιπτώσεις, μπορεί να εγκαθίσταται και ειδικός σηματοδότης για πεζούς, που να λειτουργεί με την πίεση ενός κουμπιού, για να τον χρησιμοποιούν τα παιδιά, αφού διδαχθούν να κάνουν λογική χρήση αυτού.



ΣΥΝΥΠΑΙΤΙΟΤΗΤΑ ΣΕ ΑΤΥΧΗΜΑ

**Συνυπαιτιότητα οδηγού που επέπεσε επί άλλου οχήματος
που έβγαίνει από STOP**

ΕΦΕΤ. ΑΘ. 2199/1986

Πρόεδρος: ΜΙΧ. ΜΕΝΕΓΑΚΗΣ

Εισηγητής: ΚΩΝ. ΜΕΡΓΙΑΝΟΣ Εφέτης

Δικηγόροι: Αν. Τάντσης, Δημ. Πετρούτσης

Αποδείχθηκε ότι για τη σύγκρουση των ΥΗ 540 δικυκλής μοτοσυκλέτας και ΒΑ 6278 ΙΧΕ αυτοκινήτου, τα οποία ανήκουν στην κυριότητα η πρώτη του εκκαλούντος - ενάγοντος και το δεύτερο του πρώτου εφεσίβλητου - εναγομένου, που έγινε την 6.11.1983 στις 21.45' ώρας περίπου στη διασταύρωση των οδών Λαοδικείας και Κύπρου, του Κορυδαλλού έχει υπαιτιότητα ο εκκαλών, οδηγός του πρώτου οχήματος. Η υπαιτιότητά του συνίσταται στα παρακάτω περιστατικά: Αυτός κατά τον πιο πάνω τόπο και χρόνο οδηγώντας τη μοτοσυκλέτα του αυτή εκινείτο στην οδό Λαοδικείας με κατεύθυνση από Κορυδαλλό προς Χαλκηδόνα. Όταν πλησίασε στο σημείο που διασταυρώνεται η οδός αυτή με την οδό Κύπρου, αν και από αρ-

κετή απόσταση αντιλήφθηκε το παραπάνω αυτοκίνητο του πρώτου εφεσίβλητου να διασχίζει τη διασταύρωση αυτή, κινούμενο από αριστερά, σε σχέση με την κατεύθυνση της μοτοσυκλέτας, προς τα δεξιά, δεν διέκοψε την αυξημένη ταχύτητα με την οποία οδηγούσε το όχημά του, αλλά αρκέστηκε μόνο να κορνάρει και να κάνει σήμα με τα φώτα της μοτοσυκλέτας του προς τον οδηγό του αυτοκινήτου, για να σταματήσει και να περάσει πρώτος αυτός. Όμως ο οδηγός του αυτοκινήτου (πρώτος εφεσίβλητος) προδήλως από κακό υπολογισμό επίστευσε ότι θα προλάβαινε να διασχίσει την διασταύρωση πριν φθάσει η μοτοσυκλέτα. Για τον λόγο αυτό αν και είδε την πινακίδα STOP που βρισκόταν στην πορεία του και ακριβώς στη διασταύρωση

των οδών αυτών και προς στιγμή συμμορφώθηκε με αυτή και εσταμάτησε το αυτοκίνητό του, στη συνέχεια άρχισε να τη διασχίζει με αποτέλεσμα να αποκλείσει την πορεία της μοτοσυκλέτας, η οποία, λόγω της παραπάνω αμέλειας του οδηγού αυτής, έπεσε πάνω στο πίσω δεξιό τμήμα του αυτοκινήτου. Πραγματικά αν ο εκκαλών έκοβε λίγο την ταχύτητα της μοτοσυκλέτας του, όπως έπρεπε, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι είχε την προτεραιότητα, αφού εκινείτο δεξιά, ως προς τον πρώτο εφεσίβλητο ο οποίος άλλωστε είχε στην πορεία του και πινακίδα STOP ασφαλώς θα απεφεύγετο η σύγκρουση αυτή, και οι συνέπειές της για τις οποίες θα γίνει λόγος παρακάτω. Με τα περιστατικά αυτά το Δικαστήριο κρίνει ότι για την ένδικη σύγκρουση έχουν κοινή υπαιτιότητα και οι δύο οδηγοί των συγκρουσθέντων ακινήτων κατά ποσοστά ο μὲν ενάγων - εκκαλών 30% ο δε πρώτος εναγόμενος - εφεσίβλητος 70%, όπως κατά ορθή εκτίμηση των αποδείξεων έκρινε το Πρωτόδικο Δικαστήριο. Επομένως είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί ο 1ος λόγος εφέσεως.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΟΔΗΓΟΥ ΟΤΑΝ Ο ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ ΕΧΕΙ ΚΙΤΡΙΝΟ ΦΩΣ ΠΟΥ ΑΝΑΒΟΣΒΗΝΕΙ

Ο οδηγός που κινείται σε κόμβο με απλό ή διπλό κίτρινο φως κυκλικής μορφής το οποίο αναβοσβήνει υποχρεούται να ανακόπτει ταχύτητα με ιδιαίτερη δε προσοχή να παραχωρεί προτεραιότητα σε πεζούς και οχήματα.

ΕΦΕΤ. ΑΘ. 3354/1986

Πρόεδρος: ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Εφέτης

Δικηγόροι: Νικ. Μάλλιαρης, Οδ. Ζαπραϊδης

Ναι μεν το άρθρο 6 παρ. 1 στοιχ. δ' του ΚΟΚ ορίζει ότι ο οδηγός που κινείται σε κόμβο με απλό ή διπλό κίτρινο φως, κυκλικής μορφής το οποίο αναβοσβήνει υποχρεούται να ανακόπτει ταχύτητα, να προχωρεί με ιδιαίτερη προσοχή και να παραχωρεί προτεραιότητα στους πεζούς, εξ αυτού όμως δεν συνά-

γεται ότι έχει και προτεραιότητα διελεύσεως, παρά το κίτρινο αναλαμπόν φως, των οχημάτων, που κινούνται εμπρός του εντός του κόμβου, αλλ' απεναντίας, ότι, αφού υποχρεούται να ανακόπτει ταχύτητα και να παραχωρεί προτεραιότητα στους πεζούς, πολύ περισσότερο υποχρεούται να παραχωρεί αυ-

τήν στα οχήματα που κινούνται εμπρός του εντός του κόμβου και δη επί της οδού της διασταυρωμένης με την οδό που υπάρχει το παλόμενο κίτρινο φως. Τούτο συνάγεται και εκ της φράσεως της ως άνω διατάξεως που λέει ότι «...υποχρεούται... να προχωρεί με ιδιαίτερα προσοχήν...». Γι' αυτό και τα σήματα των σηματοδοτών των κεντρικών οδών της πόλεως δεν λειτουργούν τις μεσονύκτιες ώρες και λειτουργούν μόνον τα παλλόμενα κίτρινα φώτα των παρόδων αυτών. Άλλωστε το κίτρινο χρώμα είτε παλλομένου φωτός σηματοδότη, είτε σημάσεως επί της οδού (ασφάλτου) σημαίνει ιδιαίτερα προσοχή, απαγόρευση σταθμεύσεως και διελεύσεως και λειτουργεί στις παρόδους ανεξαρτήτως αν υπάρχει ή μη διάβαση πεζών.

Νέα ηγεσία στην Αστυνομία

Με απόφαση του ΚΥΣΕΑ (12 – 4 – 88) νέος αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας επελέγη ο μέχρι τότε Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής Αττικής υποστράτηγος Ανδρέας Καλογεράς, ο οποίος προήχθη στο βαθμό του αντιστρατήγου.

Μετά την επιλογή του νέου Αρχηγού συνεδρίασε υπό την προεδρία του με το Ανώτατο Συμβούλιο της Ελληνικής Αστυνομίας και έκρινε τους υποστράτηγους του Σώματος, επιλέγοντας τους κ.κ. Ιωάννη Αντωνόπουλο και Νικόλαο Κοκκινάκη για τις θέσεις προϊσταμένων των Κλάδων Διοικητικής Υποστήριξης και Αστυνομίας Τάξης – Ασφάλειας αντίστοιχα. Ο πρώτος μέχρι την επιλογή του υπηρετούσε σαν Διευθυντής στην Υπηρεσία Ασφάλειας Προέδρου Δημοκρατίας και ο δεύτερος σαν Διευθυντής στη Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας του ΥΔΤ. Οι νέοι προϊσταμενοι κλάδων προήχθησαν σε αντιστρατήγους.

Οι αλλαγές στην κορυφή της ιεραρχίας της Αστυνομίας είχαν σαν αποτέλεσμα την αποστρατεία του μέχρι τότε Αρχηγού αντιστρατήγου Νίκωνα Αρκουδέα και των προϊσταμένων κλάδων αντιστρατήγων Χαράλαμπος Μπαχά και Αθανασίου Ζαφείρη, καθώς και των υποστρατήγων Λουκά Δερμάνη και Ναπολέοντα Δοκανάρη.

Στις 13 – 4 – 88 σε ειδική τελετή που έγινε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος αρχηγός της Αστυνομίας, ο οποίος μιλώντας κατά την εκδήλωση ευχαρίστησε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και την Κυβέρνηση για την

επιλογή του και κάλεσε τους αστυνομικούς όλων των βαθμών να επιδείξουν πίστη στη δημοκρατική νομιμότητα, αφοσίωση στα υπηρεσιακά τους καθήκοντα, αμεροληψία και εργατικότητα προκειμένου η Ελληνική Αστυνομία να κερδίσει την καθολική αναγνώριση και καταξιωθεί στην κοινωνική συνείδηση.

«...Ο ελληνικός λαός αξιώνει και δικαιούται να έχει μια αστυνομία δημοκρατική στην αντίληψη, φιλική στη συμπεριφορά, αντιγραφειοκρατική στις μεθόδους και αποτελεσματική στη δράση κατά του εγκλήματος», τόνισε μεταξύ άλλων, ο νέος αρχηγός.

Ο απερχόμενος αρχηγός αντιστρατήγος Νίκων Αρκουδέας αφού ευχαρίστησε την Κυβέρνηση για την εμπιστοσύνη με την οποία τον περιέβαλε, την πολιτική ηγεσία του ΥΔΤ για την γόνιμη και εποικοδομητική συνεργασία και τους συναδέλφους αστυνομικούς για την συμπαράστασή τους ευχήθηκε στον κ. Καλογερά κάθε επιτυχία στην εκπλήρωση της αποστολής τους.

Στη συνέχεια μίλησε ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Αντώνης Δροσογιάννης, ο οποίος αφού εξήρε την γόνιμη συνεργασία και προσφορά της απερχόμενης ηγεσίας τόνισε ότι αυτοί που έρχονται, επωμίζονται το βάρος να συνεχίσουν το έργο αυτών που έφυγαν και ευχήθηκε στο νέο αρχηγό επιτυχία στο έργο του.

Η εκδήλωση έκλεισε με απονομή από μέρους του κ. Υπουργού και του νέου Αρχηγού αναμνηστικών πλακετών στους απερχόμενους αντιστρατήγους κ.κ. Αρκουδέα, Μπαχά, Ζαφείρη, Δερμάνη και Δοκανάρη.



Αντιστράτηγος

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ
Αρχηγός

Ο νέος αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, αντιστράτηγος Ανδρέας Καλογεράς, γεννήθηκε το 1937 στη Σπαρτιά Τριχωνίδας Αιτωλοακαρνανίας.

Κατετάγη στο σώμα το 1956, και αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών το 1963. Ομιλεί την αγγλική γλώσσα και κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του παρακολούθησε σειρά επιμορφωτικών επαγγελματικών σεμιναρίων.

Υπηρετήσε σχεδόν πάντοτε σε μάχιμες υπηρεσίες και τιμήθηκε με πολλούς επαινούς. Το 1983 τιμήθηκε με το χρυσό σταυρό του Τάγματος της τιμής. Πριν την επιλογή του ως αρχηγού υπηρετούσε σαν Γεν. Δ/ντής στην Γ.Α.Δ.Α.

Είναι έγγαμος και πατέρας 3 τέκνων.

Η πολύχρονη πείρα του νέου Αρχηγού σε καίριες μάχιμες υπηρεσίες, η προσήλωσή του στο καθήκον και η αγάπη για το προσωπικό του Σώματος αποτελούν ασφαλή εγγύηση για την επιτυχή εκπλήρωση της αποστολής του.

Αντιστράτηγος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Προϊστ. Κλάδου Διοικ.
Υποστήριξης

Ο αντιστράτηγος Ιωάννης Αντωνόπουλος, προϊστάμενος του κλάδου Διοικητικής Υποστήριξης του ΥΔΤ, γεννήθηκε το 1931 στο Τριχώνιο Μακρυνείας Μεσολογγίου, Αιτωλοακαρνανίας.

Κατετάγη στο σώμα το 1955, και αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών το 1963.

Παρακολούθησε πολλά επιμορφωτικά επαγγελματικά σεμινάρια, και είναι απόφοιτος της Σχολής Πολέμου.

Είναι πτυχιούχος της ΠΑΣΠΕ και γνωρίζει την Αγγλική γλώσσα.

Μέχρι την επιλογή του υπηρετούσε σαν Διευθυντής στην Υπηρεσία Ασφάλειας Προέδρου της Δημοκρατίας.

Είναι έγγαμος και πατέρας 2 τέκνων.



Αντιστράτηγος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

Προϊστ. Κλάδου Αστυν.
Τάξης – Ασφάλειας

Ο αντιστράτηγος Νικόλαος Κοκκινάκης γεννήθηκε το 1933 στο Κασιδόνιο Σητείας Λασιθίου.

Κατετάγη στο σώμα το 1956, και αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών το 1964.

Είναι πτυχιούχος της ΠΑΣΠΕ και ομιλεί την Αγγλική γλώσσα. Είναι έγγαμος και πατέρας 2 τέκνων.

Στη διάρκεια της σταδιοδρομίας του υπηρέτησε σε επιτελικές και μάχιμες υπηρεσίες και ιδίως σε υπηρεσίες ασφαλείας.

Πριν από την επιλογή του ήταν Διευθυντής στη Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας του ΥΔΤ.





ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΤΥΧΙΩΝ ΣΕ ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ

Πτυχία σε 53 αστυνομικούς και λιτικούς υπαλλήλους, που απο-
τίτησαν ευδόκιμα από τη Σχολή
ων Γλωσσών, μετά από εξαμήνη
παίδευση, επέδωσε στη διάρκεια
μικής τελετής που έγινε πρόσ-
τα στις Αστυνομικές Σχολές ο α΄
αρχηγός

Παραβρέθηκαν ακόμα, ο προϊστά-
νος της θρησκευτικής υπηρεσίας
ΕΛ.ΑΣ αρχιμανδρίτης π. Ευσέ-
ς Πιστολής οι διοικητές των σχο-
ν και οι διδάξαντες καθηγητές.

την αρχή της εκδήλωσης μίλησε
διοικητής της Σχολής Ξένων Γλω-
ν αστυνόμος α΄ Γεώργιος Κατσα-

βός, ο οποίος αφού αναφέρθηκε στη
σημασία και την αναγκαιότητα της
εκμάθησης μιας ξένης γλώσσας για
τον σύγχρονο αστυνομικό, ευχαρί-
στησε τους καθηγητές της σχολής
για τη φροντισμένη και σωστή μετά-
δοση των γνώσεων τους και τους
σπουδαστές αστυνομικούς για την
επιμέλεια και την προσπάθεια που
κατέβαλαν.

Σαν εκπρόσωπος των εκπαιδευ-
θέντων μίλησε ο αστυνόμος Β΄ Μα-
νιφάβας Κων/νος ο οποίος αναφέρ-
θηκε στην πλήρη και άριστη οργά-
νωση της εκπαίδευσης, στο άριστο
διδακτικό προσωπικό, και στα σύγ-

χρονα βοηθήματα τα οποία συντέ-
λεσαν στην επίτευξη του επιδιωκό-
μενου σκοπού.

Την όλη εκδήλωση έκλεισε με ομι-
λία του ο α΄ υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ ο
ο οποίος αφού τόνισε το ξεχωριστό
ενδιαφέρον της ηγεσίας του Σώμα-
τος για τη λειτουργία σεμιναρίων
εκμάθησης ξένων γλωσσών, κάλεσε
τους εκπαιδευθέντες να επιδείξουν
ζήλο, και φιλομάθεια προκειμένου
να βελτιώνουν και ν' ανανεώνουν
συνεχώς τις αποκτηθείσες γνώσεις,
ώστε να είναι ανά πάσα στιγμή ικανά
ν' ανταποκριθούν στις προσδοκίες
της Υπηρεσίας.

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΠΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΩ- ΣΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

1. Πραγματοποιήθηκε πρόσφατα ο
ετήσιος χορός της νεοσύστατης το-
πικής Διοίκησης Ημαθίας της Διε-
θνούς Ένωσης Αστυνομικών και
είχε μεγάλη επιτυχία.

Στην εκδήλωση βραβεύτηκαν από
την Ένωση οι αριστούχοι μαθητές
Λυκείου - Γυμνασίου, παιδιά των
αστυνομικών που υπηρετούν στην
Αστυνομική Δ/νση Ημαθίας.

Χρηματικά βραβεία στους μαθη-
τές έδωσαν υποκαταστήματα των
Τραπεζών Βέροιας.

Την εκδήλωση τίμησε με την πα-
ρουσία του ο Αστυνομικός Δ/ντής κ.
ΚΕΝΤΕΠΟΖΙΔΗΣ Σεραφείμ και εκ-
πρόσωπος της τοπικής Διοίκησης
Κοζάνης της Διεθνούς Ενώσεως
Αστυνομικών.

Όπως είναι γνωστό η Διεθνής
Ένωση Αστυνομικών είναι ένας Διε-
θνής Οργανισμός και σκοπό έχει την
σύσφιξη των σχέσεων των Αστυνο-
μικών όλου του κόσμου με βάση την
ειλικρινή φιλία και συναδελφικό-
τητα. Δεν έχει δηλαδή καμία σχέση



Εκπρόσωπος της Τοπικής Διοίκη-
σης Κοζάνης της Δ.Ε.Α. προσφέρει
αναμνηστικό δώρο στον πρόεδρο
της Τοπ. Διοίκησης Ημαθίας.

με συλλόγους, Σωματεία ή οργανώ-
σεις, με πολιτικές, συνδικαλιστικές,
Θρησκευτικές ή φυλετικές επιδιώ-
ξεις και σκοπιμότητες αλλά υπο-
βοηθεί στην εξύψωση του μορφωτι-
κού επιπέδου των Αστυνομικών και
προβάλλει το έργο σε διεθνή κλί-
μακα.

3. Το προσωπικό Διοικητικό Συμ-
βούλιο της τοπικής Διοίκησης Ημα-
θίας της Διεθνούς Ένωσης Αστυνο-
μικών αποτελείται από τους:



Ο Αστυν. Δ/ντής κ. ΚΕΝΤΕΠΟΖΙ-
ΔΗΣ βραβεύει τον πρώτο αριστούχο
μαθητή.

α) Αστυν. Υποδ/ντή ΔΡΟΣΟ-
ΠΟΥΛΟ Θεμιστοκλή, ως Πρόεδρο,

β) Υπαστυν. Α΄ ΤΡΑΟΥΔΑ Βασί-
λειο, ως Γενικό Γραμματέα,

γ) Ανθ/μο ΤΡΙΓΚΑ Νικόλαο, ως τα-
μία,

δ) Αρχιφ. ΜΠΙΤΟΠΟΥΛΟ Δημή-
τριο, ως μέλος και

ε) Αστυφ. ΔΡΟΥΓΚΑ Χρήστο, ως
μέλος.



Η αγάπη για τον άνθρωπο πάνω απ' όλα

Βαρύ το σκόρ με το οποίο νίκησαν οι δόκιμοι αστυφύλακες τους φοιτητές της Φιλοσοφικής Σχολής, στο Ρέθυμνο, κατά τη διάρκεια του μεταξύ τους ποδοσφαιρικού αγώνα. Είναι όμως αυτό που έχει ίσως τη μικρότερη σημασία για την όμορφη εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε καταμεσήμερο στο Εθνικό Στάδιο της πόλης. Γιατί οι δυο ομάδες - της Σχολής Αστυφυλάκων (Παράρτημα Ρεθύμνου) και της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης - αντιπαρατάχθηκαν για να βοηθήσουν συνανθρώπους τους, παιδιά με ειδικές ανάγκες. Στην προσηλάδα τους αυτή συμπαράταχθηκαν εθελοντικά και αφιλοκερδώς και οι τρεις διαιτητές



που διηύθυναν τον αγώνα. Οι εισπράξεις - 35.000 δραχμές - δόθηκαν στο 1ο 3/θέσιο Ειδικό Σχολείο Ρεθύμνου.

Για την ιστορία και μόνο αναφέρουμε ότι το αποτέλεσμα του ήταν 7-0 υπέρ των δόκιμων και βαθμο-

Στη φωτογραφία η ομάδα της ΕΛ.ΑΣ.

φόρων της ΕΛ.ΑΣ. με σκόρερς τους: Κόττα (3), Θεοδώρου, Δημόπουλο (2), Κληροδοτάκο.

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Δ. ΠΙΕΡΙΑΣ

Ο Δήμος Κατερίνης στα πλαίσια της συνεργασίας και ανάπτυξης φιλικών σχέσεων μεταξύ των υπαλλήλων του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και λοιπών οργανισμών διοργάνωσε πρόσφατα Πρωτάθλημα βόλεϊ.

Στη διοργάνωση πήρε μέρος, για πρώτη φορά και η Αστυν. Δ/νση Πιερίας, η ομάδα της οποίας μάλιστα έφθασε στον τελικό, αφού απέκλεισε ισχυρές ομάδες.

Ο τελικός έγινε την 7-3-1988 στο Εθνικό Αθλητικό Κέντρο Κατερίνης μεταξύ των ομάδων της Α.Δ. Πιερίας και Καθηγητών Φυσικής Αγωγής.

Ήταν ένας αγώνας που είχε όλα τα στοιχεία ενός μεγάλου τελικού αφού διήρκεσε 164' και επιφύλαξε στους φιλάθλους αγωνία και συγκινήσεις με αποκορύφωμα το τελευταίο σετ που η διάρκεια του ήταν 55' λεπτά της ώρας.

Πρωταθλήτρια αναδείχθηκε η ομάδα των καθηγητών.

Τα σετς με πρώτη την ομάδα της Αστυνομίας ήταν: 12 - 15, 15 - 12, 15 - 9, 7 - 15, 16 - 18.



Το γεγονός προκάλεσε τα ευμενή σχόλια του τοπικού τύπου και του φίλαθλου κοινού.

Μετά το τέλος του αγώνα από τον Αντιδήμαρχο Κατερίνης απονεμή-

Η ΟΜΑΔΑ ΒΟΛΕΪ ΑΣΤΥΝ. Δ/ΝΣΗΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

θηκαν στις δύο ομάδες κύπελλα και αναμνηστικά μετάλλια.

ΑΓΩΝΕΣ ΑΡΣΗΣ ΒΑΡΩΝ Ε.Δ. ΚΑΙ Σ.Α.

Έγιναν πρόσφατα στο κλειστό Γυμναστήριο Αλεξανδρούπολης οι αγώνες Άρσης Βαρών Ε.Δ. και Σ.Α.

Στους αγώνες έλαβαν μέρος το ΓΕΣ, ΓΕΝ, ΓΕΑ Η ΕΛ.ΑΣ. το Λιμενικό Σώμα και το Πυρ/κό Σώμα.

Από πλευράς Ελληνικής Αστυνομίας στην αποστολή συμμετείχαν:

1) Αστυνόμος Α' Κόρμαλης Λεωνίδας (Αρχηγός αποστολής).

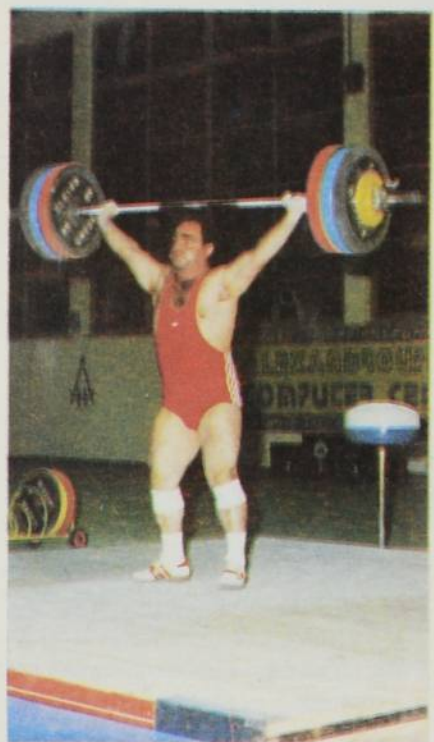
2) Αστυνόμος Β' Βασιλείου Αθανάσιος (Αρχηγός ομάδος).

3) Αστυφύλακας Σπύρου Παναγιώτης (προπονητής) και

4) Δέκα (10) αστυφύλακες - αθλητές.

Τους αγώνες παρακολούθησε σαν εκπρόσωπος της Ελληνικής Αστυνομίας ο Ανώτερος Επιθεωρητής Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Η κατάταξη των αθλητών κατά κατηγορία βάρους ήταν η εξής:



ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΩΜΑ	ΒΑΡΟΣ ΣΩΜΑΤΟΣ	ΑΡΑΣΣΕ	ΖΕΤΕ	ΣΥΝΟΛΟ	ΚΑΤΑΤΑΞΗ
Κατηγο. 60 Κ.						
Ζήκας Κων/νος	ΕΛΑΣ	59,95	62,5	77,5	140	2ος
Κατηγο. 75 Κ.						
Ρέμπελης Βασ.	ΕΛΑΣ	74,75	120	145	265	2ος
Κατηγο. 82,5 Κ.						
Λεσπουρίδης Παν.	ΕΛΑΣ	82,30	145	170	315	1ος
Μπονάνος Εμμαν.	ΕΛΑΣ	82,50	110	140	250	2ος
Κατηγο. 90 Κ.						
Σλούκας Ιωάννης	ΕΛΑΣ	89,80	125	125	250	1ος
Κατηγο. 100 Κ.						
Δημητρίου Θεόδ.	ΕΛΑΣ	99,20	137,5	170	307,5	2ος
Κατηγο. 110 Κ.						
Αποστολίδης Μιχ.	ΕΛΑΣ	109,95	130	175	305	2ος
Παναγιωτάκης Γεώρ.	ΕΛΑΣ	109,15	-	-	X	3ος
Κατηγο. 110 Κ.						
Γέροντας Ιωάννης	ΕΛΑΣ	110,15	152,5	192,5	345	2ος
Μπατσινίλας Σωτ.	ΕΛΑΣ	113,35	135	175	310	3ος



ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ Ε.Δ. ΚΑΙ Σ.Α.

Το τετραήμερο 28/31 - 3 - 88, πραγματοποιήθηκαν με εξαιρετική επιτυχία οι σκοπευτικοί αγώνες των Παραγωγικών Σχολών Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας, όπου σημειώθηκαν πολλές σημαντικές επιδόσεις.

Το πρόγραμμα των αγώνων είχε ως εξής:

28 Μαρτίου: Στο Ε.Σ.Υ. Καισαριανής, έγιναν τα αγωνίσματα των τριών στάσεων (πρηνηδόν, ορθίως, γονυπετώς) καραμπίνας 0,22

29 Μαρτίου: Στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, έγιναν τα αγωνίσματα αεροβόλων τυφεκίου και πιστολίου 4 5 χιλιοστών

30 Μαρτίου: Στο Κ.Ε.Β.Ο.Π. Χαϊδαρίου, έγιναν τα αγωνίσματα ταχείας βολής και βολής ακριβείας πολεμικού τυφεκίου

31 Μαρτίου: Στο Ε.Σ.Υ. Καισαριανής, έγινε το σύνθετο αγώνισμα περιστροφού - πιστολίου 0,22

Στους αγώνες πήραν μέρος οι ομάδες των Σχολών Ευελπίδων, Ναυτικών Δοκίμων, Ικάρων και Δοκίμων Υπαστυνόμων, που είχε και την ευθύνη της διοργάνωσής τους. Την τελευταία ημέρα, έγινε η απονομή των επάθλων και ακολούθησε μικρή δεξίωση, στην οποία παραβρέθηκαν ο Β' Υπαρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, οι Διοικητές και Αξιωματικοί των Σχολών και αντιπροσωπείες Δοκίμων.

Η ομάδα της Σχολής Υπαστυνόμων συγκέντρωσε συνολικά δεκα-

τρία μετάλλια, από τα οποία δύο χρυσά, πέντε αργυρά και έξι χάλκινα. Ατομικές διακρίσεις πέτυχαν οι παρακάτω Δόκιμοι υπαστυνόμοι:

α) Ηλιόπουλος Παναγιώτης, 1ος στη στάση γονυπετώς με καραμπίνα 0,22 και 1ος στην ταχεία βολή πολεμικού τυφεκίου

β) Φάκκος Γεώργιος, 2ος στη στάση ορθίως με καραμπίνα 0,22

γ) Μεγαγιάννης Αναστάσιος, 3ος στη στάση πρηνηδόν με καραμπίνα 0,22

και δ) Νεονάκης Τίτος, 3ος στο σύνθετο αγώνισμα πιστολίου 0,22.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Σημαντική είναι η συμβολή της ποδοσφαιρικής ομάδας της Ελληνικής Αστυνομίας στην ανάπτυξη και βελτίωση των δημοσίων σχέσεων του σώματος, και στην οικονομική ενίσχυση των μικρών ποδοσφαιρικών σωματείων λόγω των αναγνωρισμένων ποδοσφαιριστών που την απαρτίζουν.

Πρόσφατα (13 - 4 - 88), η ομάδα της ΕΛ.ΑΣ. ανταποκρίθηκε πρόθυμα σε πρόσκληση της Α.Ε. Πελασγίας Φθιώτιδος για οικονομική ενίσχυση του σωματείου τους και πραγματοποίησε στο γήπεδο της ομώνυμης κωμόπολης φιλική ποδοσφαιρική συνάντηση.

Ο αγώνας έληξε με σκορ 7-1 υπέρ της ομάδας της Ελληνικής Αστυνομίας. Η άσπογη εμφάνιση και η άριστη

απόδοση των ποδοσφαιριστών μας προκάλεσαν τα ευμενή σχόλια των φιλάθλων και του τοπικού τύπου για την ομάδα και για την αστυνομία γενικότερα.

Στην ομάδα συμμετείχαν οι παρακάτω αστυφύλακες:

Σκούρας, Αλεξίου, Λεμονής, Μητρόπουλος, Αρδίζογλου, Πίττας, Στυλιανόπουλος, Γεροθόδωρος, Καρούλιας, Καπετανάκης, Μαύρος, Φαμπιάτος, Γκόλαντας, Σπανοσωτηρόπουλος, Χριστόπουλος, Παπαχρηστόπουλος, Λαζάρου, Αγγελίδης.

Τα γκολ σημείωσαν οι: Μητρόπουλος (1), Γκόλαντας (2) Λαζάρου (2) και Αρδίζογλου (2).

Προπονητής της ομάδας ήταν ο αστυφύλακας Τσιθούλης Δημήτριος και αρχηγός αποστολής ο αστυνόμος Α' Λεωνίδας Κόρμαλης. Τον αγώνα παρακολούθησαν ο Επιθεωρητής Στερεάς Ελλάδος υποστράτηγος Αθανάσιος Μορφάκης και οι τοπικές αρχές.



ΕΝΑΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Παραθερίστε σε «άγνωστους» μικρούς παραδείσους της πατρίδας μας.

Κάθε χρόνο, ιδιαίτερα όταν πλησιάζει το καλοκαίρι, ζωντανεύει για όλους μας το «όνειρο των διακοπών». Μικροί και μεγάλοι καταστρώνουν σχέδια, ανάλογα με τις προτιμήσεις και τις οικονομικές τους δυνατότητες, αναζητώντας τοποθεσίες που θα το εκπληρώσουν κατά τον ιδανικότερο τρόπο. Η «Α.Ε.», με

την πολύτιμη συνδρομή των τοπικών αστυνομικών υπηρεσιών ετοίμασε ένα αφιέρωμα – οδηγό διακοπών για όσους επιζητούν την περιπέτεια και την τελειότητα μακριά από τις ανέσεις του σύγχρονου προτύπου ζωής, κοντά στη φύση, θαλασσινή θουνίσια ή και τα δύο μαζί. Ελάτε λοιπόν μαζί μας να γνωρί-

σουμε περιοχές «δυσπρόσιτες» που σίγουρα εξασφαλίζουν ησυχία και προσφέρονται για εξερεύνηση μακριά από την πολυκοσμία και τις ανέσεις. Όσοι ... τολμηροί προσέλθετε, με την παρέα σας, την οικογένεια ή ακόμα και μόνοι. Και ... καλές διακοπές.



ΖΑΡΟΥΧΛΑ

Σε απόσταση 40 χλμ. από την παραλία της Ακράτας και πολύ πιο κοντά στα Καλάβρυτα το πανέμορφο ορεινό χωριό προσφέρει εμπειρίες μοναδικές. Με αφετηρία τη Ζαρούχλα τολμήστε μια περιήγηση στο χιονοδρομικό κέντρο Χελμού – μέσω χωματόδρομου – ή στα ύδατα της Στυγός (απέχουν 10 χλμ.).

Συγκοινωνίες: Ο δρόμος από την Ακράτα είναι ασφαλτοστρωμένος μόνο κατά το 1/4. Έχει λεωφορεία από την Ακράτα προς τη Ζαρούχλα δύο φορές τη βδομάδα, μόνο το καλοκαίρι.

Διαμονή: Στο ξενοδοχείο «Πύργος Ζαρούχλας» υπάρχουν 4 τρίκλινα δωμάτια (τηλ. /51221) και επίσης λίγα ενοικιαζόμενα δωμάτια σε σπίτια.

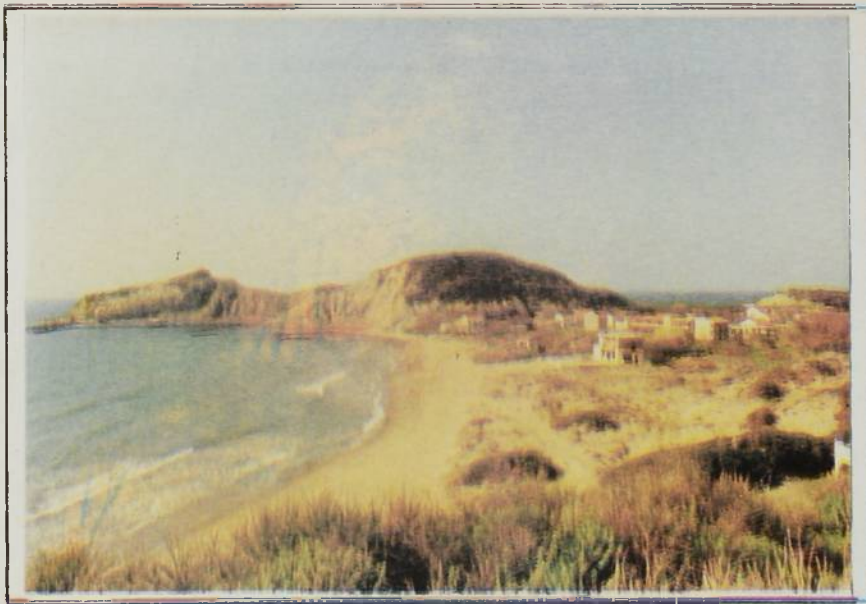
Φαγητό: Τρία καφενεία – ψητοπωλεία που λειτουργούν το καλοκαίρι και μειώνονται κατά ένα το χειμώνα.

Χρήσιμα τηλέφωνα:

Αγροτικό Ιατρείο	/51251
Δασονομείο	/51248
(Η κοινότητα δεν έχει τηλέφωνο).	

ΕΡΕΙΚΟΥΣΑ

Σε απόσταση 6 ν.μ. από την βορειότερη ακτή της Κέρκυρας θα συναντήσουμε το πανέμορφο καταπράσινο αυτό νησί, συνολικής έκτασης 6 τ. χλμ. Οι δυο μεγάλες αμώδεις και πεντακάθαρες παραλίες στα ανατολικά και τα νότια του προσφέρονται για τους λάτρεις της θάλασσας. Στα δυο γραφικά λιμανάκια που υπάρχουν στο νότιο και βόρειο τμήμα της φιλοξενούνται το καλοκαίρι πολλά σκάφη αναψυχής (ιστιοφόρα, ταχύπλοα, βενζινόπλοια). Το άφθονο πράσινο μαζί με τα κάτασπρα περιποιημένα σπίτια σκια



γραφούν τη μαγευτική εικόνα του τοπίου. Οι λιγοστοί κάτοικοι της Ερείκουσας, καλοκάγαθοι και φιλόξενοι ασχολούνται με το ψάρεμα και τη συγκομιδή της ελιάς. Το καλοκαίρι το νησί κατακλύζεται από τους μετανάστες του που ζουν σ' όλο τον κόσμο, χωρίς να χάνει το χρώμα και την ηρεμία του.

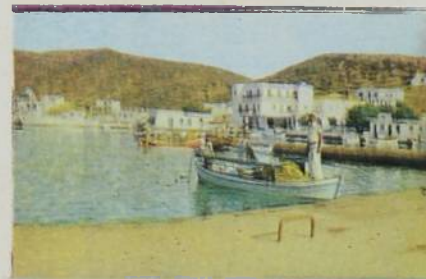
Συγκοινωνίες: Συνδέεται απ' ευθείας με την Κέρκυρα δύο φορές την εβδομάδα με σκάφος που εκτελεί το δρομολόγιο της άγονης γραμμής (Ερείκουσα – Μαθράκι – Οθωνοί) καθώς επίσης δύο φορές την εβδομάδα με δρομολόγια καί-

κιών από το Σιδάρι της Κέρκυρας. Πολύλες κρουαζιέρες προς το νησί οργανώνουν καΐκια και κρουαζιερόπλοια.

Διαμονή: Η υποδομή σ' αυτό τον τομέα είναι βελτιωμένη. Διαθέτει σύγχρονο ξενοδοχείο 40 κλινών, ενοικιαζόμενα δωμάτια σε σπίτια και δύο βίλλες (συνολικής δυναμικότητας περίπου 80 κλινών).

Φαγητό: Στο ξενοδοχείο υπάρχει μπαρ, εστιατόριο και την εικόνα συμπληρώνουν δύο ταβερνούλες όπου μπορεί κανείς να φάει – και φυσικά το ψαράκι είναι άφθονο.

της άγονης γραμμής που εκτελεί το δρομολόγιο Πειραιάς – Καβάλα. (Ικαρία, Καρλόθωσι – Βαθύ Σάμου, Χίο, Μυτιλήνη, Λήμνο, Καβάλα, Λέρο, Κάλυμνο, Κω, Ρόδο, Χάλκη, Διαφάνι Καρπάθου, Κάρπαθο, Κάσο, Σητεία και Άγιο Νικόλαο Κρήτης, Ανάφη, Σαντορίνη, Φολέγανδρο, Μήλο). Τέλος με το πλοίο της εσωτερικής γραμμής Δωδεκανήσου επικοινωνεί μια φορά την εβδομάδα με Πάτμο, Αρκούς, Αγαθονήσι, Πυθαγόρειο Σάμου,



Λέρο, Κάλυμνο, Κω, Νίσυρο, Τήλο, Σύμη, Ρόδο.

Διαμονή: Υπάρχει ένα ξενοδοχείο, πανσιόν και ενοικιαζόμενα δωμάτια συνολικής δυναμικότητας 400 περίπου κλινών, σε τιμές πολύ προσιτές και οπωσδήποτε μικρότερες από αυτές των μεγάλων γειτονικών νησιών. Το νησί καλύπτεται κανονικά, όλο το 24ωρο, με φως και τηλέφωνο.

Φαγητό: Στα αρκετά εστιατόρια, ταβέρνες, ουζερί και καφενεία προσφέρεται πρωινό, φαγητό και άφθονο φρέσκο ψάρι με την συνοδεία του φημισμένου

ΛΕΙΨΟΙ

Συστάδα πάνω από 25 ελλειπών νησίδων φυσικά σχηματισμένων, στο βόρειο συγκρότημα των Δωδεκανήσων, ανάμεσα στην Πάτμο και τη Λέρο. Η συνολική τους έκταση είναι 20 τετραγωνικά χλμ. και κατοικείται το μεγαλύτερο νησί που βρίσκεται στο κέντρο των υπολοίπων. Η ιστορία τους καταγράφει ευρήματα αρχαίας και μεσαιωνικής εποχής, που φυλάσσονται στο εκκλησιαστικό – λαογραφικό μουσείο και είναι στενά συνδεδεμένη με το Μοναστήρι της Πάτμου. Σ' αυτό ανήκαν τα χωράφια των Λειψών και τα καλλιεργούσαν για λογαριασμό του οι κάτοικοι, που από τότε είχαν σαν κύρια ασχολία την γεωργοκτηνοτροφία και την αλιεία. Τα νησιά διατηρούν πολλά στοιχεία της φυσικής τους ομορφιάς εντελώς ανέπαφα από την εξέλιξη και την τουριστική «κίνηση» (καθαρή θάλασσα, πανέμορφες αμμουδιές, ησυχία φρέσκο, ψάρι, γραφικότητα). Είναι χαρακτηριστικό ότι οι αποστάσεις είναι όλες πολύ κοντινές και τα νησάκια προσφέρονται για ψάρεμα και κυνήγι.



Συγκοινωνίες: Το νησί συνδέεται (μετά το Πάσχα και για όλη τη θερινή περίοδο) καθημερινά με την Λέρο και την Πάτμο με μικρά πλοία. Επίσης συδέεται τρεις φορές την εβδομάδα με τη Σάμο και μια φορά με τα υπόλοιπα νησιά με το πλοίο

ντόπιου κρασιού.

Ψυχαγωγία: Ο Πολιτιστικός Σύλλογος που εδρεύει στο νησί διοργανώνει εκδηλώσεις που προβάλλουν τα τοπικά έθιμα. Μπορείτε να κάνετε και εκδρομές με καΐκια στα γύρω ακατοίκητα νησάκια.

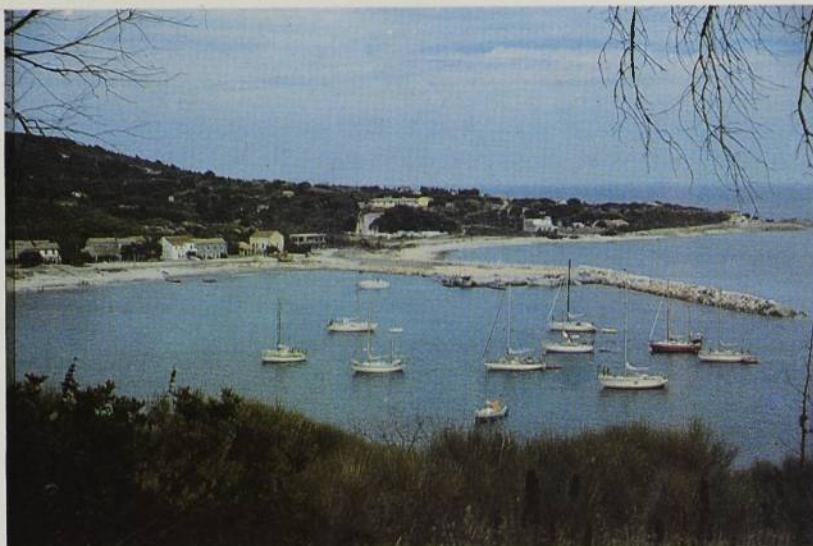
Χρήσιμα τηλέφωνα:

Αστυνομικός Σταθμός	0247/41222
Τελωνείο – Λιμεν. Σταθμός	» 41240
Δήμος – Γραφ. Τουρισμού	» 41209
Αγροτικό Ιατρείο	» 41204

ΟΘΩΝΟΙ

Βορειοδυτικά της Κέρκυρας, σε απόσταση 7,5 ν.μ. βρίσκονται οι Οθωνοί που μαζί με την Ερείκουσα και το Μαθράκι που επίσης κατοικούνται και μερικά ακόμα νησάκια ακατοίκητα συγκεντρώνουν κότερα, ταχύπλοα, από την Ελλάδα και την γειτονική Ιταλία μαζί με ψαράδες και τουρίστες που φθάνουν με καΐκια, από την Κέρκυρα κυρίως. Σύμφωνα με μια παλιά παράδοση το νησί αυτό που έχει έκταση 9 τ. χλμ. είναι το «νησί της Καλυψώς» που κράτησε αιχμάλωτο στη σπηλιά της δέκα χρόνια τον πολυμήχανο Οδυσσέα. Στα πεντακάθαρα νερά τους – που προσφέρονται για δεινούς κολυμβητές (λόγω των βραχωδών ακτών) και για ψαράδες – μπορεί κανείς να απολαύσει το κολύμπι, ενώ η ηρεμία και η φυσική ομορφιά, με τα λιόδεντρα, τ' αμπέλια και τα περιθώλια, είναι αναμφισβήτητη.

Συγκοινωνίες: Συνδέεται με την πόλη της Κέρκυρας δύο φορές την εβδομάδα



(Τρίτη – Παρασκευή) με ώρα αναχώρησης την 06.30 π.μ. και επίσης δύο φορές την εβδομάδα με το χωριό Σιδάρι που βρίσκεται στο βόρειο μέρος της Κέρκυρας (Δευτέρα – Πέμπτη) με ώρα αναχώρησης την 11 π.μ. (τιμή εισιτηρίου 500 δρχ.).

Διαμονή: Υπάρχουν περίπου 18 ενοικιαζόμενα δωμάτια. Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στα τηλέ-

φωνα: 0663/31479 και 31487.

Φαγητό: Στο νησί υπάρχουν καφεενδάκια, ουζερί και ένα εστιατόριο όπου προσφέρεται, φυσικά, άφθονο ψάρι και φαγητό, σε προσιτές τιμές.

Χρήσιμα τηλέφωνα:

Αστυνομικός Σταθμός	0663/31493
Κοινότητα	» 31243
Αγροτικό Ιατρείο	» 31080

το Καρλόθασι Σάμου – απόσταση 17 ν.μ. (τιμή εισιτηρίου περίπου 200 δρχ.).

Διαμονή: Υπάρχουν σε 14 σπίτια δωμάτια, δυναμικότητας 100 κλινών, σε πολύ προσιτές τιμές.

Φαγητό: Καφεενδάκια και πέντε εστιατόρια υπόσχονται γαστριμαργικές απολαύσεις σ' όσους αγαπούν τα ψάρι και τη νησιώτικη κουζίνα.

Χρήσιμα τηλέφωνα:

Αστυνομικός Σταθμός	0257/51222
Λιμενικός Σταθμός	» 51207
Κοινότητα	» 51366
Αγροτικό Ιατρείο	» 51202
Πολιτιστικός Σύλλογος	» 51224

ΣΑΓΙΑΔΑ

Αφήνοντας τα νησιώτικα παράλια αράζουμε στα στεριανά και βρίσκουμε στο



FURNI IKARIAS

ΦΟΥΡΝΟΙ

Συστάδα 32 μεγάλων και μικρών νησιών του Ανατολικού Αιγαίου από τα οποία μόνον τα 3 κατοικούνται. Το μεγαλύτερο έχει έκταση 40 τ. χλμ. και απέχει 150 ν.μ. από τον Πειραιά και 10 από την Ικάρια. Οι κάτοικοί τους ασχολούνται σχεδόν αποκλειστικά με την αλιεία. Παρά το βραχώδες του εδάφους οι λίγες παραλίες που διαθέτουν είναι πεντακά-

θαρες, ιδανικές για κολύμπι, όπως και τα λιμανάκια – όλα αρκετά απομονωμένα και ήσυχα.

Η μικρή απόσταση από γνωστά και αξιόλογα νησιά κάνει τους Φούρνους κατάλληλο ορμητήριο για σύντομες επισκέψεις σ' αυτά. (Σάμος, Πάτμος, Ικάρια).

Συγκοινωνίες: Συνδέεται καθημερινά – με μικρά σκάφη – με τον Άγια Κήρυκο Ικαρίας – απόσταση 9 ν.μ. (1 ώρα) – και με

Β.Δ. άκρο του νομού Θεσπρωτίας ένα γραφικότατο ψαροχώρι, με μεγάλη ιστορία και παράδοση, πνιγμένο στο πράσινο. Απέχει 17 χλμ. από την Ηγουμενίτσα και διαθέτει μεγάλες παραλίες στο δρόμο προς τα Ελληνοαλβανικά σύνορα. Πιο ψηλά η Παλιά Σαγιάδα – που σήμερα δεν κατοικείται, ήταν μεγάλο εμπορικό κέντρο, πριν το 1940, χτισμένη στις εκβολές του Καλαμά. Ιδανικός τόπος το σημερινό παράλιο χωριό για όσους αγαπούν τον συνδυασμό θουνού και θάλασσας.

Συγκοινωνία: Οδική, με λεωφορείο από την Ηγουμενίτσα – μέσω Φιλιατών – κάθε μέρα πλην Κυριακής (δύο δρομολόγια 06.15 π.μ. και 13.45' μ.μ.). Με F/B από την Κέρκυρα που το καλοκαίρι αναχωρεί καθημερινά στις 07.00 π.μ. και 15.00 μ.μ. και το χειμώνα κάθε Παρασκευή και Σάββατο στις 15.00 μ.μ. (απόσταση 11 ν.μ. – διάρκεια διαδρομής 1 ώρα). Το F/B μπορεί να μεταφέρει 100 επιβάτες και 5 μικρά αυτοκίνητα.

Διαμονή: Υπάρχουν ενοικιαζόμενα δωμάτια, (πληροφορίες στα τηλέφωνα 0664/51207, 51286 και 51219).

Φαγητό: Δύο σνακ – μπαρ, ένα εστιατόριο, δύο καφέ – μπαρ, αρκετά καφενεία, παντοπωλεία και δύο ψησταριές εξυπηρετούν τους παραθεριστές.

Εκδηλώσεις: Ο Τοπικός Εκπολιτιστικός Σύλλογος διαθέτει πλούσια βιβλιοθήκη, αίθουσα ψυχαγωγίας και διοργανώνει πολλές πολιτιστικές εκδηλώσεις (θεατρικές παραστάσεις – συναυλίες – πανηγύρια με φαγοπότι και τραγούδια) σε υπαίθριο κατάλληλο χώρο. Το χωριό έχει Κοινοτικό Γυμναστήριο.

Χρήσιμα τηλέφωνα:

Αστυνομικός Σταθμός	0664/51287
Τελωνείο	» 51217
Αγροτικό Ιατρείο	» 51216
Κοινότητα	» 51232
Εκπολιτιστικός Σύλλογος	» 51231

ΑΓΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΑΗ ΣΤΡΑΤΗΣ)

Ανήκει επίσης στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, (διοικητικά στη Λήμνο), αυτό το νησί των 20 τ. χλμ. έκτασης και των 300 περίπου κατοίκων. Εξασφαλίζει ησυχία, ζωή χωρίς τροχοφόρα, αφού οι ντόπιοι πηγαίνουν στις δουλειές τους με τις βάρκες ή με τα ζώα. Έχει ερείπια αρχαϊκά, τον τάφο του ομώνυμου άγιου στο λιμάνι και ήταν γνωστό σαν τόπος εξορίας πολιτικών κρατουμένων στο όχι πολύ μακρινό παρελθόν της πατρίδας μας. Στις πολλές, πεντακάθαρες και ερημικές παραλίες του, που έχουν και όμορφες αμμουδιές το κολύμπι είναι



απόλαυση. Η μορφολογική σύσταση του Αη Στράτη προσφέρει εκπλήξεις και στους φίλους της πεζοπορίας, της ορειβάσις, του κυνηγιού (αγριοκούνελα). Το άφθονο φρέσκο ψάρι και οι φιλόξενοι κάτοικοί του – στην πλειοψηφία τους ψαράδες συμπληρώνουν την εικόνα.

Συγκοινωνίες: Από τη Μύρινα Λήμνου – απόσταση 21 ν.μ. (1 ώρα και 30' λεπτά) γίνονται δρομολόγια δύο φορές την εβδομάδα (Δευτέρα – ώρα 22 μ.μ., Πέμπτη 07.00 π.μ., τιμή εισιτηρίου δρχ. 550). Τα δρομολόγια αυτά συνεχίζουν το ταξίδι τους για Κύμη Εύβοιας και Άγιο Κων/νο Φθιώτιδας. Κάθε Τετάρτη έχει F/B από τη Μυτιλήνη ώρα αναχώρησης 12 μ.μ. που φθάνει σε 7 ώρες στο νησί και συνεχίζει για Μύρινα. Κάθε Κυριακή το F/B από Ραφήνα εκτελεί δρομολόγιο προορισμού Κύμης – Αγίου Ευστρατίου – Λήμνου – Καβάλας. Από τη Μύρινα κάθε Τρίτη και Παρασκευή (ώρα αναχώρησης 10 π.μ.) αναχωρεί καΐκι για το νησί (διάρκεια ταξιδιού 2 ώρες και 30' λεπτά). Τέλος, από τον Άγιο Κων/νο Φθιώτιδας κάθε Τρίτη πρωί αναχωρεί F/B για Άγιο Ευστράτιο – Λήμνο – Καβάλα. Περισσότερες πληροφορίες για τα δρομολόγια

των πλοίων στο Υπολιμεναρχείο Μύρινας Λήμνου 0254/22225.

Διαμονή: Διαθέτει μικρό ξενώνα – πανσιόν με 12 κρεβάτια σε 6 δίκλινα δωμάτια, κοινόχρηστη τουαλέτα και ντους. Πληροφορίες τηλ. 0254/93202.

Φαγητό: Δύο καφενεία και αντίστοιχες ταβέρνες – ψητοπωλεία εξυπηρετούν τις ανάγκες των επισκεπτών. Μπορεί κανείς να συννενοηθεί για το φαγητό με τους ιδιοκτήτες τους. Όσο για ψάρι, αυτό είναι άφθονο.

Ψυχαγωγία: Τα τοπικά πανηγύρια καθώς και η αίθουσα του Πολιτιστικού Συλλόγου «Καταφύγι» προσφέρουν χορό, τραγούδι, φαγοπότι και διάβασμα στην πλούσια βιβλιοθήκη, τηλεόραση και ραδιοκασετόφωνο, όπως και επιτραπέζια παιχνίδια.

Χρήσιμα τηλέφωνα:

Αστυνομικός Σταθμός	0254/93201
Κοινότητα	» 93210
Αγροτικό Ιατρείο	» 93222
Υπάρχει θάλαμος του ΟΤΕ για υπεραστικά τηλέφωνα.	

ΓΑΥΔΟΣ

Το νοτιότερο σημείο της Ευρώπης είναι αυτό το μικρό νησί, που ήταν πυκνοκατοικημένο κατά την αρχαιότητα και σύμφωνα με κάποια εκδοχή είναι το «νησί της Καλυψώς» όπου έμεινε ο Οδυσσεύς δέκα χρόνια. (οι παραδόσεις σ' αυτό το θέμα συγκρούονται).

Σήμερα οι κάτοικοί του είναι λιγοστοί. Κοντινότερο σημείο σ' αυτήν είναι η κοινότητα Παλαιοχώρας Χανίων (απόσταση 36 ν.μ.). Το χειμώνα συνδέεται μ' αυτήν

μία φορά τη εβδομάδα αλλά το καλοκαίρι σχεδόν κάθε μέρα (τιμή εισιτηρίου 800 δρχ.). Η αρχαιολογική υπηρεσία άρχισε πρόσφατα ανασκαφές για εντοπισμό – ανακάλυψη μνημείων της αρχαιότητας. Στις καθαρές παραλίες της η αμμουδιά, με το ψιλό χαλίκι σπαρμένη, μας προσκαλεί μαζί με το πράσινο, τα πεύκα και τα κέδρα που αφθονούν εδώ.

Διαμονή: Ενοικιαζόμενα δωμάτια δυναμικότητας 30 κλινών σε πολύ προσιτές



τιμές και

Φαγητό: σε μικρά μαγαζιά όπου το φρέσκο ψάρι κυριαρχεί. Το μοναδικό τηλέφωνο είναι αυτό της κοινότητας 0823/41215 και οι υπόλοιπες υπηρεσίες: Αστυνομικό Φυλάκιο, Αγροτικό Ιατρείο.

ΑΓΑΘΟΝΗΣΙ

Πλάϊ στα μικρασιατικά παράλια, σε απόσταση 36 ν.μ. από την Πάτμο και επίσης κοντά στη Σάμο, τούτο το νησάκι είναι ιδεώδης τόπος για ξεκούραση και ήσυχη ζωή χωρίς πολυκοσμία: Ψαράδες και κτηνοτρόφοι οι κάτοικοί του. Κολύμπι, ψάρεμα και φρέσκα ψαρικά στη διάθεσή μας.

Συγκοινωνίες: Από το Πυθαγόρειο Σάμου 4 δρομολόγια την εβδομάδα (Δευτέρα – Τρίτη – Παρασκευή – Σάββατο) ώρα αναχ. 08.00 π.μ. διάρκεια ταξιδιού 1

1/2 ώρα, τιμή εισιτηρίου 450 δρχ.

Από την Πάτμο τις ίδιες μέρες (ώρα αναχώρησης 16.00 μ.μ.) δρομολόγια με διάρκεια ταξιδιού 2 ώρες και τιμή εισιτηρίου 630 δρχ. Ένα ακόμα δρομολόγιο φεύγει κάθε Τρίτη πρωί γύρω στις 05.30.

Διαμονή: Υπάρχουν ενοικιαζόμενα δωμάτια συνολικής δυναμικότητας 16 κλινών. Πληροφορίες στα τηλέφωνα: 0247/23690 και 0247/23692.

Φαγητό: 4 εστιατόρια όπου αφθονεί το φρέσκο ψάρι.

Χρήσιμα τηλέφωνα:

Αστυνομία	0247/23770
Κοινότητα	» 23791
Αγροτικό Ιατρείο	» 23797
Πληροφορίες και στον Γιοιτιστικό Σύλλογο «Υέτουςα» μόνο δι' αλληλογραφίας.	

*

Κλείνοντας το αφιέρωμα θέλουμε να ευχαριστήσουμε: τον αστυνόμο θ'. Γεώργιο Καπετάνο διοικητή του Α.Τ.Τ. Ακράτας, τους υπαστυνόμους α'. Νικόλαο Γουρνιά, Γεώργιο Γουναρόπουλο, Δημήτριο Παπαδόπουλο και Δημήτριο Παπανικολάου, διοικητές αντίστοιχα των Α.Τ.Τ. Λέρου, Καρουσάδων, Πάτμου, Φιλιατών, τον υπαστυνόμο θ', Εμμανουήλ Τριγώνη διοικητή του Α.Τ.Τ. Καντάνου, τους αρχιφύλακες: Θωμά Κουρουνάκο και Ιερεμία Γιαντζακαϊδή διοικητές αντίστοιχα των Α.Σ.Τ. Φούρνων και Αγ. Ευστατίου, τους συναδέλφους των: Α.Σ.Τ. Σαγιάδας, Α.Φ. Αγαθονησίου, Α.Φ. Γαύδου, Α.Σ.Τ. Οθωνών, Α.Σ.Τ. Λειψών, τον Εκπολιτιστικό Σύλλογο Σαγιάδας και την κυρία Σταυρούλα Κατέχη που μας έστειλαν πληροφοριακό και φωτογραφικό υλικό.



ἦν γάρ μονώτατος ἀπολειφθείς...

οἱ δὲ
(Δούκα, Βυζαντινὴ Ἱστορία, κεφ. 39) Τοῦρκοι τὸ κατ' ὀλίγον προσεγγίσαντες τὰ τείχη ἀσπιδοφοροῦντες ἐτίθεσαν κλίμακας. πλὴν οὐδὲν ἤνυσον· ἐκώλυνον γὰρ αὐτοὺς λιθοβολοῦντες ἄνωθεν. ὥς οὖν ἐμποδιζόμενοι εἰστήκεσαν, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πάντες σὺν τῷ βασιλεῖ ἀντιπαρατάσσοντες ἦσαν τοῖς ἐχθροῖς, καὶ ἅπανα ἡ δύναμις καὶ ὁ σκοπὸς ἦν τοῦ μὴ ἀφεῖναι τοῖς Τούρκοις τὴν εἴσοδον γενέσθαι ἐκ τῶν καταπεσόντων τειχέων, ἔλαθεν δὲ ἄλλης ὁδοῦ τούτους εἰσάξας ὁ θελήσας θεός. Ἰδόντες γὰρ τὴν πύλην ἣν προλαβόντες εἰρήκαμεν ἀνεργημένην, καὶ εἰσπηδήσαντες ἐντὸς ἐκ τῶν ὀνομαστικῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν δούλων τυράννου ὡς πεντήκοντα, καὶ ἀναβάντες ἐπάνω τῶν τειχέων πῦρ πνέοντες, καὶ τοὺς συναντήσαντας κτείναντες, τοὺς ἀκροβολιστὰς ἔπειον. καὶ ἦν ἰδεῖν θέαμα φρίκης μεστόν· οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι καὶ Λατῖνοι οἱ καλύοντες τοὺς τὰς κλίμακας προσηλοῦντας τοῖς τείχεσιν, οἱ μὲν παρὰ τῶν κατεκόπησαν, οἱ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καμύσαντες ἀπὸ τοῦ τείχους ἔπιπτον, κατερραγότες τὰ σώματα καὶ δεινῶς τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἀποβάλλοντες. τὰς δὲ κλίμακας ἀκωλύτως ἐπήγγυσον, καὶ ἀνέβαινον ὡς ἄστοι πετώμενοι.

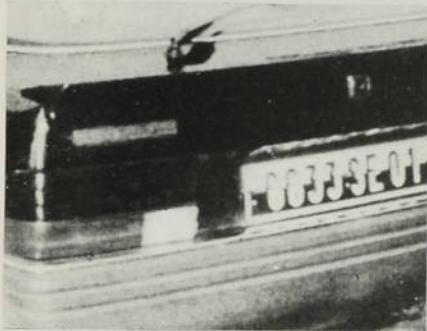


οἱ δὲ Ῥωμαῖοι σὺν τῷ βασιλεὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὸ γενόμενον· ἦν γὰρ ἀπομακρόθεν ἡ γενομένη τῶν Τούρκων εἰσοδος, καὶ ἄλλως ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀντιμαχόντων ἅπας ὁ σκοπὸς ἦν. ἦσαν γὰρ ἀντιπολεμοῦντες ἄνδρες μάχιμοι Τούρκοι εἴκοσι πρὸς ἓνα Ῥωμαῖον, καὶ τοῦτον οὐτόσον πολεμιστὴν ὥς τὸν τυχόντα Τούρκον. πρὸς ἐκείνους γοῦν ἦν καὶ ὁ σκοπὸς καὶ ἡ φροντίς. τότε ἐξαίφνης ὁρῶσι βέλη ἐκ τῶν ἄνω κατίοντα καὶ κατασφάττοντα τούτους. ἀναβλέψαντες ὁρῶσι Τούρκους. ἰδόντες δὲ εἰς φυγὴν ἔνδον ἐτράπησαν. καὶ μὴ δυνάμενοι εἰσελθεῖν διὰ τῆς πύλης τῆς ἐπονομαζομένης Χαρσοῦ, στενοχωρούμενοι διὰ τὸ πλήθος, οἱ μὲν ἀλκὴν περισσotέραν ἔχοντες τοὺς ἀνάνδρους καταπατοῦντες εἰσήρχοντο. τότε ἡ τοῦ τυράννου παράταξις ἰδόντες τὴν τροπὴν τῶν Ῥωμαίων, μιᾷ φωνῇ βοήσαντες εἰσέδραμον, καταπατοῦντες τοὺς ἀθλίους καὶ κατασφάττοντες. ἐλθόντες δὲ εἰς τὴν πύλην οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν· ἦν γὰρ φραγεῖσα ὑπὸ τῶν καταπεσόντων σωμάτων καὶ λειποψυχουσάντων. ἐκ τῶν τειχέων οὖν οἱ πλείστοι διὰ τῶν ἐρειπίων εἰσήρχοντο, καὶ τοὺς συναντῶντας κατέκοπτον. ὁ βασιλεὺς οὖν ἀπαγορεύσας ἑαυτὸν, ἰστάμενος βασιτάων σπάθην καὶ ἀσπίδα, εἶπε λόγον λύπης ἄξιον „οὐκ ἔστι τις τῶν Χριστιανῶν τοῦ λαβεῖν τὴν κεφαλὴν μου ἀπ’ ἐμοῦ;” ἦν γὰρ μονώτατος ἀπολειφθεὶς. τότε εἰς τῶν Τούρκων δούς αὐτῷ κατὰ πρόσωπον καὶ πλήξας, καὶ αὐτὸς τῷ Τούρκῳ ἑτέραν ἐχαρίσατο· τῶν ὀπισθεν δ’ ἕτερος καιρίαν δούς πληγὴν, ἔπεσε κατὰ γῆς· οὐ γὰρ ᾔδεισαν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐστίν, ἀλλ’ ὥς κοινὸν στρατιώτην τοῦτον θανατώσαντες ἀφῆκαν. εἰσελθόντες δὲ οἱ Τούρκοι πλήν τριῶν ἐν τῇ εἰσελεύσει οὐδεὶς ἄλλος ἀπώλειο· ἦν γὰρ ὥρα πρώτη τῆς ἡμέρας, οὐπω ὑπὲρ γῆν φανέντος. εἰσελθόντων δὲ καὶ διασκεδασθέντων ἀπὸ τῆς πύλης Χαρσοῦ ἕως τοῦ παλατίου τὸν ἀπαντήσαντα ἐφόνευσαν ὁμοίως καὶ τὸν φεύγοντα. κατέσφαξαν οὖν ἄνδρας μαχίμους ἕως χιλιάδας δύο. καὶ γὰρ οἱ Τούρκοι ἐδεδοίκεισαν· ἦσαν γὰρ αἰεὶ διαλογιζόμενοι ὅτι ἐντὸς τῆς πύλεως τοῦλάχιστον ἔσονται πολεμισταὶ ὥς πεντηκοντακισχίλιοι. ἐν τούτῳ τοὺς δισχιλίους κατέσφαξαν. εἰ γὰρ ᾔδεισαν ὅτι πᾶς τῶν ἐνόπλων στρατὸς οὐχ ὑπερβαίνει τοὺς ὀκτακισχιλίους, οὐκ ἂν ἀπώλεσάν τινα· φιλοχρήματον γὰρ ὄν τὸ γένος τοῦτο, εἰ καὶ φονεὺς πατρικὸς ἐμπέσοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, διὰ χρυσοῦ ἀπολύουσι· πόσῳ μᾶλλον ὁ μὴ ἀδικήσας ἀλλ’ ὑπ’ αὐτοῦ ἀδικούμενος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Οι αντικλεπτικές πινακίδες

Αν, αύριο, σας προσπεράσει ένα αυτοκίνητο, του οποίου η πινακίδα είναι δίχρωμη, κίτρινη και μαύρη, ειδοποιήστε αμέσως την Τροχαία. Το αυτοκίνητο σίγουρα είναι κλεμμένο! Το νέο αντικλεπτικό σύστημα, εντελώς αθόρυβο (επιτέλους!) αλλά πολύ εύκολα ορατό, ετοιμάζεται από την εταιρεία Σιεμ (Siem) και παρουσιάστηκε πριν λίγες μέρες στο «Σαλόνι των εφευρέσεων».



Πώς λειτουργεί; Όταν σβήσει το μοτέρ και βγει το κλειδί από τον διακόπτη, το πάνω μέρος της πινακίδας γίνεται κίτρινο και οι αριθμοί φωσφορίζουν. Η πινακίδα ξαναγίνεται κανονική μόλις ξαναμπει σε λειτουργία η μηχανή, αλλά... με το κλειδί στη θέση του. Αν το ξεκίνημα γίνει με οποιοδήποτε άλλο τρόπο (όπως π.χ. σε περίπτωση κλοπής), η πινακίδα εξακολουθεί να μένει δίχρωμη και οι αριθμοί να φωσφορίζουν στο πάνω μέρος τους. Το νέο αντικλεπτικό σύστημα που αναμένεται σύντομα στην ευρωπαϊκή αγορά, θα κοστίζει γύρω στις 20.000 δραχμές.

Νέοι αυτοκινητόδρομοι

Με την αύξηση της κυκλοφορίας τροχοφόρων στους δρόμους της Κεντρικής και Δυτικής Ευρώπης κατά 18% κατ' έτος, τα τελευταία πέντε χρόνια, οι αρμόδιες υπηρεσίες πολλών ευρωπαϊκών χω-

ρών αντιμετωπίζουν ως επείγοντα τα προβλήματα κυκλοφορίας στις κεντρικές οδικές αρτηρίες. Το σημερινό οδικό - συγκοινωνιακό δίκτυο των χωρών της Δυτικής Ευ-



ρώπης, το οποίο ακόμη και στις αρχές της δεκαετίας του '80 εθεωρείτο περίπου ιδανικό, βρίσκεται στα όρια του κορεσμού και είναι ζήτημα αν θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις συνθήκες της ερχόμενης δεκαετίας. Υπολογίζεται λ.χ. ότι το 1995 - 96 θα κυκλοφορούν στους δρόμους της Δυτ. Γερμανίας, Ιταλίας, Γαλλίας και του Βελγίου κατά 35% περισσότερα τροχοφόρα από όσα σήμερα, ενώ η απόσταση από το όριο σχετικής ομαλής κυκλοφορίας στις χώρες αυτές είναι μόλις 17% και πιστεύεται ότι θα καλυφθεί μετά από δύο - τρία χρόνια. Κατόπιν τούτου οι κυβερνήσεις της Βόννης, του Παρισιού και των Βρυξελλών συντονίζουν τις προσπάθειες και τα σχέδιά τους για την κατασκευή νέων αυτοκινητοδρόμων συνολικού μήκους 350 χλμ. περίπου, που ελπίζεται ότι θα είναι σε θέση να ανταποκριθούν στις ανάγκες της ερχόμενης δεκαετίας...

Ηλεκτρονικοί «αστυνόμοι»

Τα ηλεκτρονικά μηχανήματα των τραπεζών που δίνουν χρήματα όλο το 24ωρο στους πελάτες που έχουν ειδική κάρτα δεν είναι τελείως απαραβίαστα. Σχετική όμως εφεύρεση των αμερικάνων κάνει

δύσκολη την παραβίαση και τη ζωή των ληστών. Για να δοθεί το χρήμα ο πελάτης εκτός από την κάρτα, βάζει και το δάκτυλό του σε ειδική υποδοχή, ώστε να εξετάζεται το αποτύπωμά του. Το αποτύπωμα μεγενθύνεται από ειδικό φακό και κατόπιν μπαίνει στη μνήμη του υπολογιστή που κάνει τη σύγκριση πριν δώσει εντολή για πληρωμή. Έτσι είναι σχεδόν αδύνατο να δοθούν χρήματα σε ανθρώπους που δεν υπάρχει οφειλή.

COMPUTERS ENANTION HOOLIGANS

Μια επίκαιρη ερώτηση: «Πότε ένας χούλιγκαν δεν είναι... χούλιγκαν;» Και η απάντηση: «Όταν έχει μια πλαστική κάρτα μέλους στην τσέπη».

Αυτή η νέα HITECH προσέγγιση στο πρόβλημα μας έρχεται από την Αγγλία, πατρίδα του χουλιγκανισμού, και κυκλοφορεί ευρύτατα στους κύκλους των αρμοδίων. Ακόμα και η Θάτσερ φαίνεται να πιστεύει στις θαυματουργές ιδιότητες της μικρής αυτής πλαστικής κάρτας, και έτσι η κυβέρνηση εξέδωσε εγκύκλιο, σύμφωνα με την οποία όλοι οι «σύνδεσμοι φιλάθλων» πρέπει να «στήσουν» φέτος το νέο σύστημα που θα φέρει ειρήνη, τάξη και ασφάλεια στα γήπεδα της χώρας.

Φυσικά, αυτό φάνηκε μια πρώτης τάξης ευκαιρία για πωλήσεις από αρκετές εταιρίες του χώρου των αυτοματισμών και της Πληροφορικής. Αλλά μέχρι τώρα οι προσδοκίες τους δε βγήκαν αληθινές, διότι οι παράγοντες του ποδοσφαίρου προτιμούν ν' αγοράζουν παίκτες αντί για computers.

Σε κάθε περίπτωση εμείς χαίρουμε να βλέπουμε χρήση των νέων μεθόδων της τεχνολογίας για την εξάλειψη της βίας στα γήπεδα.

Αφρικανοί πουλούσαν το λευκό θάνατο.

Πολυμελής σπείρα Αφρικανών εμπόρων ηρωίνης εξαρθρώθηκε από την Υποδιεύθυνση Δίωξης Ναρκωτικών της Ασφάλειας Αττικής. Τα μέλη της σπείρας – δέκα οχτώ συνολικά – ήταν όλοι υπήκοοι της Γκάμπια. Συνελήφθησαν δέκα από τους Αφρικανούς εμπόρους του «λευκού θανάτου» ενώ πέντε βρίσκονται ήδη φυλακισμένοι στις φυλακές Κορυδαλλού και 3 βρίσκονται στο εξωτερικό.

Αρκετές μέρες πριν την εξάρθρωση της σπείρας έφτασε πληροφορία στην ασφάλεια που ανέφερε ότι δυο υπήκοοι της Γκάμπιας που μένουν στην περιοχή Αμπελοκήπων, διακινούν σημαντικές ποσότητες ηρωίνης στην Αθήνα και τον Πειραιά. Μετά από προσεκτική αναζήτηση εντοπίστηκαν οι δύο αλλοδαποί οι οποίοι έμεναν στις οδούς Ποντοηρακλείας 24 και Κηφισίας 131. Επειδή όμως κατά τις πληροφορίες την ηρωίνη δεν την έκρυβαν στα σπίτια τους αλλά σε άλλο μέρος, ένας συνεργάτης της υπηρεσίας Δίωξης Ναρκωτικών προσπάθησε και κατάφερε να τους πλησιάσει σαν αγοραστής μεγάλης ποσότητας.

Έκλεισε ραντεβού σ' έναν απ' τους δυο που άκουγε στο όνομα Ιμπραήμ, και έμενε στην οδό Ποντοηρακλείας 24 προκειμένου να αγοράσει δυόμισι (2,5) κιλά ηρωίνης αντί 25.000 δολλαρίων το κιλό. Παράλληλα μετά από διακριτική παρακολούθηση του αλλοδαπού Μπακάρι που έμεινε στη Λ. Κηφισίας 131 διαπιστώθηκε ότι αυτός επισκεπτόταν με ιδιαίτερη προφύλαξη μια βίλα στην περιοχή της Φιλοθέης.

Την Κυριακή το βράδυ στις 13 Μαρτίου πιάστηκε στην οδό Μιχαλακοπούλου ο Ιμπραήμ, στην κατοχή του οποίου βρέθηκαν 2,5 κιλά ηρωίνης μέσα σε σακ-βουαγιαζ συσκευασμένα σε 51 πλαστικά φακελάκια. Το πραγματικό όνομα του Ιμπραήμ βρέθηκε ότι ήταν Εμπριμά Τζαρτζού.

Στη συνέχεια μετά από έρευνα που έγινε σε διαμέρισμα της Λ. Κηφισίας 131 που έμενε ο συνεργάτης του Μπατζί Μπακάρι βρέθηκαν 30 γραμ-

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

μάρια ηρωίνης και 313.000 δρχ. Εκτός από τον Μπακάρι συνελήφθη και ο Γιουσού Λη που έμενε μαζί του.

Στη βίλα της Φιλοθέης την οποία επισκεπτόταν ο Μπακάρι έγινε έρευνα και βρέθηκαν:

- Τρία πλαστικά δοχεία γεμάτα με πλαστικά φακελλίδια, που περιείχαν ηρωίνη συνολικού βάρους 5.160 γραμμαρίων, έτοιμα προς πώληση. Σε κάθε δοχείο υπήρχαν χειρόγραφες σημειώσεις του Μπατζί που ανέγραφαν σε ποιον ανήκαν οι ποσότητες ηρωίνης που βρέθηκαν, καθώς και αυτές που είχαν διακινηθεί.

- Μία ζυγαριά ακριβείας που χρησιμοποιείτο για την ζύγιση της ηρωίνης και έφερε ίχνη.

- 1.028 δολάρια και 20 μάρκα Δ. Γερμανίας.

- Τρεις θαλίτσες με διπλά τοιχώματα που είχαν χρησιμοποιηθεί για τη μεταφορά – εισαγωγή της ηρωίνης και

- Μεγάλος αριθμός πλαστικών φακελιδίων, που χρησιμοποιούνταν για την συσκευασία της ηρωίνης.

Κατόπιν ο Μπατζί Μπακάρι αποκάλυψε τα ονόματα διαφόρων συμπατριωτών του εμπόρων ηρωίνης που του παρέδιδαν για φύλαξη έναντι αμοιβής 250 – 500 δολλαρίων σε κάθε περίπτωση, ποσότητες ηρωίνης για φύλαξη. Όπως διαπιστώθηκε ο ιδιοκτήτης της βίλας είχε προσλάβει σαν κηπουρό τον Μπακάρι και βέβαια δεν γνώριζε τι έκρυβε η αποθήκη του.

Τα μέλη της σπείρας που συνελήφθησαν είναι:

Μπακάρι Μ. Μπατζί 28 χρόνων, Εμπριμά Ν. Τζαρτζού, 30 χρόνων, Γιούσου Ι. Λι, 23 χρόνων, Σαταμάνη Β. Κεσάι, 38 χρόνων, Κέμπα Β. Φατί, 30 χρόνων, Σανάχ Χ. Κανουτέχ, 26 χρόνων, Μόροϊ. Τζαιτέχ, 33 χρόνων, Τζων Τ. Μένσου, 30 χρόνων, Αλιμαμέχ Λ. Ντζιε, 30 χρόνων και Ιμπράινα Κ. Τζαντάμα, 24 χρόνων.

Στην κατοχή των συλληφθέντων, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν συνολικά 7.650 γραμμάρια ηρωίνης συσκευασμένα σε 214 δέματα. Ακόμη κατασχέθηκαν τριακόσιες ογδόντα τέσσερες χιλιάδες (384.000) δραχμές, χίλια πεντακόσια ενενήντα οκτώ (1598) δολάρια Αμερικής, μία ζυγαριά ακριβείας, θαλίτσες με ειδικές κρύπτες που είχαν χρησιμοποιηθεί για την εισαγωγή της ηρωίνης και διάφορα άλλα αντικείμενα που οι δράστες χρησιμοποιούσαν για τη συσκευασία και διακίνηση της ηρωίνης.

Συνελήφθησαν Σύροι έμποροι ηρωίνης

Τέσσερις Σύροι έμποροι ηρωίνης συνελήφθησαν από αστυνομικούς της Ασφάλειας Αττικής. Πρόκειται για τον Χούρο Μαντούχ, 25 χρόνων, Μοχάμετ Μοχάμεντ, 28 χρόνων, Χούρο Εσμάρτ, 30 χρόνων και Αλί Ιμπραήμ, 29 χρόνων.

Οι Σύροι πιάστηκαν την ώρα που διαπραγματεύονταν την πώληση μισού κιλού ηρωίνης σε αστυνομικό. Οι δράστες έχουν διαθέσει μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών στην χώρα μας ενώ στην κατοχή τους βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 4.150 δολάρια ΗΠΑ.



Οι τέσσερις Σύροι έμποροι του λευκού θανάτου.

Ζευγάρι σαδιστών

Συνελήφθη ζευγάρι σαδιστών που τα τρία τελευταία χρόνια ήταν ο φόβος και ο τρόμος των γυναικών ελευθερίων ηθών και των τραβεστί της Συγγρού.

Συγκεκριμένα συνελήφθη ο Σταύρος Ι. Βουλούτσης, 34 χρόνων άνεργος και η Αικατερίνη Β. Μπάιλα, 23 χρόνων άνεργη ενώ καταζητείται και ο Χρήστος Α. Λιβανός 28 χρόνων.

άνεργος κι αυτός που έπαιρνε μέ-
ρος στις «δουλειές».

Σύμφωνα με ανακοίνωση της
Ασφάλειας Αττικής και οι τρεις εν-
έχονται στο κάψιμο (εγκαύματα σε
όλο το κορμί) και στη ληστεία σε βά-
ρος του τραβεστί Θεοχάρη Πέτρου
Τσουδη, 24 χρόνων που έγινε το
Σάββατο 26 Μαρτίου και έχει ως
εξής:



Ο Σταύρος Ιω. Βουλούπτης.



Η Αικατερίνη Β. Μπάιλα.

Οι δράστες παρέλαβαν με την
απειλή στιλέτου τον Τσουδη από
πάροδο της Λ. Συγγρού και με το Η.Η
2416 ΙΧ επιβατικό αυτοκίνητό τους
τον πήγαν σε ερημική τοποθεσία
όπου αφού του έκλεισαν 12.000
δρχ. τον περιέλουσαν με βενζίνη
και του έβαλαν φωτιά. Οι τρεις δρά-
στες ικανοποιούνταν με τις απε-
γνωσμένες προσπάθειες που έκανε
ο τραβεστί να σβήσει τη φωτιά και να
σωθεί πράγμα που τελικά πέτυχε
αφού έπαθε σοβαρά εγκαύματα σε
όλο το κορμί του. Στη συνέχεια
αφού τον απείλησαν ότι «θα πάθαινε
τα χειρότερα αν κατάγγελνε το γε-
γονός στην Αστυνομία» τον εγκατέ-

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ



λειψαν.

Ο Βουλούπτης έχει διαπράξει
πολλές ληστείες και άλλες εγκλη-
ματικές ενέργειες σε βάρος τραβε-
στί και γυναικών ελευθερίων ηθών.

Ο φύλακας μοίραζε ναρκωτικά στους κρατούμενους

Κανάλι διοχέτευσης ναρκωτικών
στο ψυχιατρείο και το νοσοκομείο
κρατούμενων Κορυδαλλού αποκα-
λύφθηκε από το ΙΣΤ' Τμήμα Ασφά-
λειας Πειραιά. Πρωταγωνιστής του
κυκλώματος που διακινούσε ηρωίνη
χασίς και άλλες ναρκωτικές ουσίες
στους κρατούμενους ήταν ο φύλα-
κας του νοσοκομείου Δημήτρης
Τζουμάκας 34 χρόνων.



Ο Δημήτρης Μ. Τζουμάκας που διακι-
νούσε για ένα περίπου χρόνο ναρκωτικά
στο ψυχιατρείο και το νοσοκομείο των
φυλακών Κορυδαλλού.

Ο Τζουμάκας είχε απασχολήσει
και παλιότερα τις Αστυνομικές Αρ-
χές όταν σε έρευνα που έγινε στο
αυτοκίνητό του είχε βρεθεί να
οπλοφορεί (μαχαίρι), και καταδικά-
στηκε σε 8 μήνες φυλακή.

Στο κύκλωμα των ναρκωτικών
(εμπορία - διακίνηση) εκτός από τον
Τζουμάκα ανήκουν και οι παρακάτω:

- ο έμπορος Φιλιππάτος.
- Σπυριδούλα Ψαρούγια 23 χρο-

νών (είχε καταδικαστεί πρόσφατα
για χρήση ναρκωτικών).

- Σπύρος Παπαδήμας, 24 χρόνων
(ισόβια κάθειρξη για ανθρωποκτο-
νία, φυλακές Αλικαρνασσού).

- Βασίλης Ξαρχογιαννόπουλος,
33 χρόνων (κατάδικος για κλοπές,
αρχιμάγειρας).

- Δημήτρης Φοστίνης 38 χρόνων
(ισόβια κάθειρξη για ανθρωποκτο-
νία).

- Κώστας Χατζηκωνσταντινίδης
40 χρόνων (κατάδικος για ναρκω-
τικά).

- Πέτρος Γαργαλάκος 49 χρόνων
(κρατούμενος για ναρκωτικά) και

- Αναστάσιος Καλύβας 40 χρόνων
(επίσης κρατούμενος για ναρκω-
τικά).

Ο Τζουμάκας αφού προμηθεύο-
ταν τα ναρκωτικά από την ψαρούγια
και τον Φιλιππάτο τα διακινούσε
στους τοξικομανείς κρατούμενους
(παίρνοντας σαν αμοιβή 20.000 -
50.000 δραχμές απ' τον καθένα)
στην αρχή μέσω του Φοστίνη και αρ-
γότερα όταν αυτός μεταφέρθηκε
στις φυλακές τα άφηνε σε χαλα-
σμένο ψυγείο έξω από τα κοινά μα-
γειρεία νοσοκομείου και ψυχια-
τρείου.

Συνελήφθη από την Ασφάλεια Ατ-
τικής στην πλατεία Βάθης ο Τούρ-
κος πολιτικός πρόσφυγας, Αρίφ
Τουτάρ, 24 χρόνων γιατί σε σωμα-
τική έρευνα που του έγινε βρέθηκε
στην τσέπη του ένα στιλέτο. Εξετα-
ζόμενος ομολόγησε ότι μαζί με τον
συμπatriώτη του Τότι Ρέιζι Ιζογκλού
(ο οποίος βρίσκεται ήδη προφυλακι-
σμένος στις φυλακές Κορυδαλλού)
έδεσαν και φίμωσαν τον Κων/νο
Διακονό, στο διαμέρισμά του, στην
οδό Κορδελιού 34 και αφαίρεσαν
βίντεο και κοσμήματα. Επίσης μαζί
με δύο άλλους Τούρκους που ανα-
ζητούνται, έχουν διαρρήξει πολλά
περίπτερα και εξοχικές κατοικίες.

Δώδεκα κιλά λαθραίο χρυσάφι
έφερε ο Παν. Σωτ. Γεώργας 23 χρο-
νών, ιδιωτικός υπάλληλος ύστερα
από ταξίδι του στις πόλεις Ζυρίχη
και Φραγκφούρτη. Συνελήφθη στο
Δυτικό Αερολιμένα την ημέρα που

προσπάθησε να περάσει το χρυσάφι συσκευασμένο σε πλάκες. Συγκατηγορούμενός του στην υπόθεση είναι και ο ξάδελφός του Γεώργ. Κων. Γεώργας 33 χρονών, πολιτικός μηχανικός, που τον περίμενε στο αεροδρόμιο να παραλάβει το χρυσό.

Συνελήφθη ζευγάρι επαγγελματιών απατεώνων την ώρα που επρόκειτο να πουλήσουν βίντεο.

Πρόκειται για τον οικοδόμο Στεφ. Κων. Σιφάκη, 38 χρονών και την Κυριακή Ι. Συρίγου 22 χρόνων, εναντίον των οποίων ασκήθηκε ποινική δίωξη για απόπειρα απάτης από κοινού, ενώ ο πρώτος κατηγορείται επίσης για απάτες κατά συρροή και κατ' επάγγελμα που έγιναν από δράστη ιδιαίτερα επικίνδυνο, αντίσταση κατά της αρχής, αντιποίηση στολής κατ' εξακολούθηση, κλοπές κατά συρροή και παράνομη κατοχή φυσιγγίων.

Ο Στέφανος Σιφάκης φορώντας στολή αξιωματικού του Στρατού επέλεγε τους στόχους του και πουλούσε μισοτιμής ανύπαρκτα ή κλεμμένα βίντεο, υποσχόταν συντάξεις, έκλεβε, έτρωγε και κοιμόταν τζάμπα σε ξενοδοχεία, νοίκιαζε αυτοκίνητα χωρίς να πληρώνει δεκάρα και γενικά περνούσε ζωή χαρισάμενη μέχρι την ώρα που θέλησε να πουλήσει βίντεο στη σύζυγο του κ. Ιωάννη Μυλωνά που διατηρεί καφενείο στη Ν. Φιλαδέλφεια. Εκεί έγινε η σύλληψή του από τους αστυνομικούς που ειδοποιήθηκαν καθώς και η σύλληψη της συνεργάτιδάς του Συρίγου.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ένα κιλό καθαρής ηρωίνης αξίας πάνω από 30.000.000 δρχ. βρέθηκε στα χέρια Τούρκου εμπόρου ναρκωτικών στο χωριό Καρπερό Κομοτινής.

Ο 28χρονος Κιρμιζ Αβιδίν συνελήφθη την ώρα που προσπαθούσε να πουλήσει την ηρωίνη σε νεαρό αλλοδαπό άνδρα. Ο Αβιδίν ήρθε στην Ελλάδα 15 ημέρες πριν τη σύλληψή του κι αφού εγκαταστάθηκε στο ξενοδοχείο «Ορφέας» της Κο-

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

μοτινής επισκεπτόταν σχεδόν σε καθημερινή βάση παραμεθόριες περιοχές του Έβρου και έκανε εισαγωγή ναρκωτικών. Η Ασφάλεια Θεσ/νίκης κινητοποιήθηκε ύστερα από πληροφορία που είχε για τη δράση του Τούρκου τον παρακολούθησε και τον συνέλαβε «επί τω έργω».

Αθλητής έμπορος ναρκωτικών.

«Εγώ είμαι αθλητής. Δεν κάνω χρήση, μόνο πουλάω. Δεν τρελάθηκα να χαράμισω τη ζωή μου και να τρέχω πίσω από τη σύριγγα». Η θρασύτατη αυτή δήλωση ανήκει στο «χρυσό» πρωταθλητή Ελλάδος παλαιστή Κυριάκο Μπογιατζή και έγινε στους αστυνομικούς που τον συνέλαβαν να πουλά ηρωίνη στη Θεσ/νίκη.

Ο Κυριάκος Μπογιατζής από το Μυρκινό Σερρών έχει αναδειχθεί δύο φορές πρωταθλητής Ελλάδος στην κατηγορία των 74 κιλών το 1982 και το 1983, ενώ το 1981 ήρθε τρίτος και το 1986 τέταρτος.

Τα δύο τελευταία χρόνια ο αθλητής που όπως τον περιέγραψαν οι παράγοντες του Αθλητικού Συλλόγου «Γ.Σ. Ηρακλής» με τα χρώματα του οποίου αγωνιζόταν ήταν ένα από τα σπάνια ταλέντα, έμπλεξε με τον υπόκοσμο και μπήκε σε κυκλώματα ναρκωτικών.

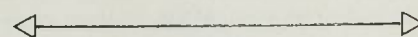
Μαζί με τον Μπογιατζή συνελήφθησαν και δύο συνεργοί του «βαποράκια», ο Ιωάννης Ιωαννίδης 31 χρόνων από τα Κυμέρια Ξάνθης και η Άννα Θεοχάρους 26 χρόνων από το Πολύσιτο Ξάνθης.

Συνολικά βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 1.200 γραμμάρια ηρωίνης. Το μεγαλύτερο μέρος του λευκού θανάτου ήταν κρυμμένο στο Αντικαρκινικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης όπου εργάζεται σαν νοσοκόμα η αδερφή του εμπόρου Σμαρώ Μπογιατζή.

Δεν πρόλαβε να βγει από τη φυλακή και ξαναθυμήθηκε την τέχνη του: έμπορος ναρκωτικών. Πρόκειται για τον Νίκο Εμμανουήλ, 41 χρόνων που δεκαπέντε μέρες μετά την αποφυλάκισή του συνελήφθη γιατί βρέθηκε να κατέχει επτά κιλά χασίς σε τέσσερα γυάλινα βάζα και δυο νάιλον σακκούλες στο υπόγειο του σπιτιού του, στην οδό Γ.-Σεφέρη στη Σταυρούπολη Θεσ/νίκης.

Δύο περίπου εκατομμύρια δραχμές βρέθηκαν και κατασχέθηκαν σε «μπαρμπουτιέρα» της Θεσσαλονίκης, ενώ συνελήφθησαν 20 παίκτες (έμποροι κυρίως). Το παιχνίδι γινόταν στο καφενείο του Στεργίου Πρασιάδη, στην οδό Κίμωνος Βόγα 55 που είναι γνωστό χαρτοπαικτικό στέκι της Θεσ/νίκης και στο οποίο έχουν γίνει κι άλλες συλλήψεις στο παρελθόν.

Θρασύτατοι ληστές πήγαν να εξαργυρώσουν το εθνικό λαχείο το οποίο κέρδιζε 100.000 δρχ. στο ίδιο πρακτορείο απ' όπου το είχαν κλέψει. Αυτό έγινε και η αιτία της σύλληψής τους καθώς και της αποκάλυψής της δράσης τους. Οι τρεις νεαροί Τριαντάφυλλος Καλούτσικος, 21 χρόνων. Αβραάμ Χατζηθασσιλείου, 18 χρόνων και Αναστάσιος Πασχαλίδης, 19 χρόνων, είχαν πραγματοποιήσει πλήθος ληστειών στο κέντρο της Δράμας μη κάνοντας διάκριση σε κανένα απ' τα αντικείμενα που έκλεβαν (καραμπίνες, χρήματα, τρόφιμα, ποτά, κοσμήματα, λαχεία κ.λ.π.). Τα περισσότερα απ' τα κλοπιμαία τα είχαν ήδη πουλήσει ενώ λίγα βρέθηκαν στα σπίτια τους και κατασχέθηκαν.





Από τη σταυροφορία που έχουν αναλάβει όλες οι υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, σε πανελλήνια κλίμακα, για τη μείωση των τροχαίων ατυχημάτων και την κυκλοφοριακή αγωγή των πολιτών, δεν θα μπορούσε ν' απουσιάσει η Τροχαία Λαμίας.

Η δική της προσπάθεια αρχίζει από τη νεολαία, τους μαθητές των σχολείων, που κινδυνεύουν όχι μόνο όταν περνούν διασταυρώσεις αλλά και όταν περπατούν σε δρόμους μικρούς ή πολυσύχναστους.

Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, πως εκτός από τους οδηγούς βασική ευθύνη για την αποτροπή ή όχι ενός ατυχήματος φέρουν και οι πεζοί. Οι τελευταίοι, με την προσοχή και την υπευθυνότητά τους μπορούν να συμβάλλουν αποφασιστικά στη θελτωση της κυκλοφοριακής κατάστασης που υπάρχει.

Με σκοπό, λοιπόν, να ενημερώσει τη νέα γενιά για τους κινδύνους που διατρέχει όταν δεν κινείται σωστά στους δρόμους και παράλληλα, να τη βοηθήσει να διαμορφώσει κυκλοφοριακή συνείδηση, η Τροχαία Λαμίας ξεκίνησε τη δική της εκστρατεία. Αφετηρία της το 14ο Δημοτικό Σχολείο όπου έμπειρος αξιωματικός με τη βοήθεια εποπτικών μέσων (φωτεινών διαφανειών - σλαϊτς) παρουσίασε στους μικρούς μαθητές το πρόβλημα απλά και κατανοητά. Σειρά έχουν τώρα τα υπόλοιπα δημοτικά και στη συνέχεια τα γυμνάσια, τα λύκεια, οι σχολές και άλλοι μαζικοί φορείς, όπου με τον ίδιο σφαιρικό τρόπο οι αξιωματικοί της τροχαίας θα προσπαθήσουν να ευαισθητοποιήσουν το ακροατήριο και με γόνιμο διάλογο να λύσουν κάθε απορία του.

Εκτός από τις φωτεινές διαφάνειες προβάλλουν και κινηματογραφικές ταινίες ανάλογου - κυκλοφοριακού - περιεχομένου.

Ο τροχονόμος που γνωρίζουν κι εμπιστεύονται τα παιδιά, όταν τα περνάει κάθε πρωί από τη διάβαση πριν φτάσουν στο σχολείο, τα διδάσκει ακόμα πως να περπατούν σωστά, με προσοχή και υπευθυνότητα και η τροχαία κάνει ένα ακόμα βήμα για την φιλική προσέγγιση πολιτών και αστυνομίας, μέσα από το πλούσιο κοινωνικό έργο της τελευταίας προς κάθε κατεύθυνση.

ΜΥΤΙΑΗΝΗ

Δεν πρόλαβαν να χαρούν την πλούσια «σοδειά τους» οι δυο διαρρήκτες, που «σήκωσαν» χρυσασφικά αξίας 6.000.000 περίπου από το κοσμηματοπωλείο του Θεόφιλου Βέτσικα. Μέσα σε λίγες μόνο ώρες οι αστυνομικοί του τμήματος

Ασφάλειας Μυτιλήνης κατόρθωσαν να τους εντοπίσουν και να βρουν τα κλοπιμαία.

Την κυριακάτικη νύχτα επέλεξαν ο Παναγιώτης Κалаϊτζής 40 χρόνων από την Αθήνα και ο Κώστας Ματζουράνης 37 χρόνων κάτοικος Μυτιλήνης, για να σκαρφαλώσουν στον τοίχο του κοσμηματοπωλείου από παρακείμενο ερειπωμένο σπίτι και ανενόχλητοι ν' ανοίξουν τρύπα από την οποία οδηγήθηκαν κατευθείαν στη «λεία» τους.

Το πρωί της Δευτέρας ο καταστηματάρχης ανοίγει το κατάστημα και ανακαλύπτει την κλοπή. Αμέσως σπεύδει να την καταγγείλει στην Αστυνομία. Η Αστυνομική Διεύθυνση Λέσβου δρα κεραυνοβόλα, μπλοκάροντας κάθε σημείο εξόδου από το νησί από το οποίο θα μπορούσαν να διαφύγουν οι δράστες. Ταυτόχρονα «χτενίζει» το αεροδρόμιο και το λιμάνι. Στις 4 το απόγευμα πρόκειται ν' αναχωρήσει για τον Πειραιά το πλοίο «Νήσος Χίος». Με τη βοήθεια λιμενικών οι αστυνομικοί διενεργούν εξονυχιστικό έλεγχο πριν από τον απόπλου. Κάποια στιγμή εντοπίζουν κάποιον να κοιμάται σε μια γωνιά της Γ' θέσης. Τον ξυπνούν κι εκείνος τους δείχνει το εισιτήριό του στο όνομα Σαπουρτζής. Απαντώντας σ' ερωτήσεις των αστυνομικών ισχυρίζεται πως δεν εργάζεται και πηγαίνει να δουλέψει στην Αθήνα ενώ αναφέρει ότι δεν έχει ταυτότητα. Οι αστυνομικοί τον υποπτεύονται και τον μεταφέρουν στην Ασφάλεια, για εξακρίβωση στοιχείων. Εκεί τον ερευνούν και βρίσκουν επάνω του φορτωτική γνωστής εταιρείας για ένα δέμα που έστειλε από τη Μυτιλήνη ο Παναγιώτης Κалаϊτζής στην Αθήνα με παραλήπτη τον... Παναγιώτη Κалаϊτζή. Γρήγορα σπεύδουν με τη φορτωτική στην μεταφορική εταιρεία και βρίσκουν το δέμα σ' ένα από τα τρία φορτηγά της που είχαν ήδη επιβιβασθεί στο πλοίο και σε λίγο θα έφευγαν. Αναγκαστικά καθυστερεί για λίγο ο απόπλους και ελέγχονται όλα τα δέματα των τριών φορτηγών. Το επίμαχο δέμα ανακαλύπτεται, ανοίγεται και... προβάλλει ο κλεμμένος θησαυρός του κοσμηματοπωλείου. Τώρα οι αστυνομικοί έχοντας στα χέρια τους τα στοι-

χεία ανακρίνουν τον Κалаϊτζή που δεν αρνεί να υποδείξει τον συνένοχο του Κώστα Ματζουράνη. Ο τελευταίος συλλαμβάνεται και ομολογεί τα πάντα. Είχαν από καιρό εντοπίσει το στόχο τους αυτό και απλά περίμεναν την κατάλληλη στιγμή για να «χτυπήσουν». Η βροχερή μέρα ήταν η καταλληλότερη και αν δεν άκουγαν κάποιο θόρυβο - όπως είπαν - θα έπειναν περισσότερα κοσμήματα. Ο Κалаϊτζής είχε σκοπό να παραλάβει το δέμα στην Αθήνα να πουλήσει το περιεχόμενο και να στείλει όσα χρήματα ήθελε στον συνένοχο του.

Εκτός από τη διάρρηξη αυτή οι δύο «χρυσοδάκτυλοι» ομολόγησαν κλοπή σε εργαστήριο ζωγραφικής του Νίκου Συνοδού. Και αυτά τα κλοπιμαία βρέθηκαν και αποδόθηκαν στον ιδιοκτήτη.

ΣΕΡΡΕΣ

Πάντα επίκαιρες και χρήσιμες οι οδηγίες της Τροχαίας σε οδηγούς αυτοκινήτων και δικύκλων. Τις απευθύνει μέσω του τοπικού τύπου και αξίζει να τις διαβάσουμε:

Φίλε οδηγέ,

η ταχύτητα είναι αυτή που σε βγάζει έξω από το δρόμο στη στροφή, η ταχύτητα είναι αυτή που σε κάνει να χάσεις τον έλεγχο του αυτοκινήτου σου και να πέσεις πάνω σ' άλλο αυτοκίνητο, η ταχύτητα είναι αυτή που δεν σταματάει το αυτοκίνητο εκεί που θέλεις όταν πατάς φρένο, η ταχύτητα είναι αυτή που καίει πιο πολλά καύσιμα, που φθείρει πιο γρήγορα το αυτοκίνητό σου. Γι αυτό: Μην τρέχεις στο δρόμο περισσότερο, απ' όσο οι πινακίδες της Τροχαίας ορίζουν. Και όχι παραπάνω, απ' ότι οι περιστάσεις εκείνης της στιγμής, επιβάλλουν.

Φίλε οδηγέ,

Προτού ξεκινήσεις για το μεγάλο σου ταξίδι, κοίτα αν έχεις μέσα στο αυτοκίνητό σου το ασφαλιστήριο του αυτοκινήτου, την άδεια κυκλοφορίας του και το δίπλωμά σου. Ίσως στη διαδρομή σου χρειαστούν.

Φίλε οδηγέ,

τα παιδιά στο αυτοκίνητο κάθονται στο πίσω κάθισμα και ο οδηγός με το συνοδηγό φοράνε υποχρεωτικά τη ζώνη ασφαλείας.

Μη ξεχνάς, η ζώνη ασφαλείας στη δύσκολη στιγμή του ατυχήματος θα παίξει τον τελικό ρόλο της, θα σου προστατέψει τη ζωή.

Φίλε οδηγέ,

που επισκέπτεσαι την πόλη μας, την

πόλη των Σερρών. Η πόλη μας έχει έναν ξεχωριστά ευγενικό λαό και αρκετά αξιοθέατα να δεις και να κρατήσεις στη μνήμη σου. Αν οδηγείς σιγά θα προλάβεις να τα δεις όλα και να τα επισκεφτείς, αν όμως οδηγείς γρήγορα, ίσως προλάβεις να επισκεφτείς μόνο το νοσοκομείο.

Φίλε οδηγέ του δικύκλου,

μη κρεμάς το κράνος σου στο μπράτσο σου ή στο τιμόνι του δικύκλου και οδηγάς, για να πεις στον τροχονόμο: «Κράνος; ορίστε έχω», αν σε σταματήσει. Το κράνος σου φόρα το στο κεφάλι σου, γιατί η πείρα μας, η καθημερινή παρατήρηση των ατυχημάτων, μας λέει πως κανείς δικυκλιστής δεν πέθανε γιατί χτύπησε στο χέρι, στο πόδι, στη λεκάνη. Οι δικυκλιστές πεθαίνουν γιατί χτυπάνε στο κεφάλι και παθαίνουν «κρανιοεγκεφαλική κάκωση», όπως στερεότυπα μας λένε οι γιατροί.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Προτίμησή του τα χρυσαφικά και τα σπίτια με συρόμενες πόρτες και παράθυρα. Μέσα σ' ένα χρόνο ο 41χρονος Κων/νος Μπαλασός είχε διαπράξει στην περιοχή Χανίων 26 κλοπές σε αντίστοιχα σπίτια και μία σε καφετέρια, όπως ομολόγησε ο ίδιος όταν εντοπίστηκε από το Τμήμα Ασφάλειας Ηρακλείου στο κέντρο της πόλης. Στην συγκεκριμένη πόλη είχε δράσει στο παρελθόν κατά το χρονικό διάστημα από το 1973 – 1978 που είχε μείνει κατά διαστήματα σε ξενοδοχείο της. Το 1978, μάλιστα, συνελήφθη γιατί μαζί με άλλους διαρρήκτες είχαν διαπράξει 35 κλοπές στην ευρύτερη περιοχή του νομού Ηρακλείου. Είχε τότε καταδικαστεί με ποινή κάθειρξης 6 χρόνων και εξέτισε ποινή 2 χρόνων στις αγροτικές φυλακές Αγιάς.

Η αποφυλάκισή του τον έφερε ξανά

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΗ ΤΗΝ



στην Κρήτη. Αυτή τη φορά είχε επιλέξει μία πολύ «άνετη» μέθοδο για να μπαίνει ανενόχλητος στα σπίτια. Προτιμούσε όσα είχαν συρόμενες πόρτες και παράθυρα. Έτσι, όταν χτυπούσε το κουδούνι και δεν έπαιρνε απάντηση απασφάλιζε κάποια πόρτα ή παράθυρο και φεύγοντας «ελάφρωνε» τους νοικοκυραίους από τα χρυσαφικά τους. Δεν του χρειαζονταν διαρρηκτικά εργαλεία. Επίσης ήταν επιλεκτικός σ' ότι έκλεβε. Ξεχώριζε



Ο Κων/νος Μπαλασός

Μέρος από τα χρυσαφικά που επιλεκτικά έκλεβε.



τα πολυτιμότερα αντικείμενα πάντα. Η συνθηθέστερη ώρα δράσης του ήταν από 7 – 11 το βράδυ.

Με τον τρόπο αυτό έκλεψε (στην περιοχή Χανίων): 3 σπίτια στο Πασακάκι, 3 σπίτια στη Νέα Χώρα, 3 σπίτια στη Ζωοδόχο Πηγή, 3 σπίτια στην Παλιά Πόλη, 2 σπίτια στον Άγιο Νεκτάριο, 3 σπίτια στον Άγιο Ιωάννη, 4 σπίτια κοντά στην εθνική οδό, 3 σπίτια κοντά στο νεκροταφείο Χανίων, 3 σπίτια στην περιοχή Βαμβακόπουλου και μία καφετέρια απ' όπου πήρε τηλεόραση και βίντεο. Αυτά, καθώς και χρυσαφικά αξίας 3.000.000 δραχμών βρήκαν οι αστυνομικοί στο σπίτι που νοίκιαζε στα Χανιά – (όταν πήγαινε στο Ηράκλειο έμενε σε ξενοδοχείο) – και ερευνούν την ποσότητα και αξία όλων των χρυσαφικών που είχε κλέψει κατά καιρούς.

Οι κινήσεις που έκανε προσπαθώντας να πουλήσει τα κλοπιμαία οδήγησαν την Αστυνομία στα ίχνη του.

ΧΑΝΙΑ

Η Ασφάλεια Χανίων κατάφερε να συλλάβει τον σεσημασμένο ληστή Χρήστο Τσιμακλή, 25 χρόνων, που μέσα σ' ένα τετράμηνο είχε διαπράξει 11 ληστείες σε καταστήματα και γραφεία της πόλης. Ο νεαρός κακοποιός ήταν κάτοικος Χανίων.

ΒΕΡΟΙΑ

Η ώρα πλησίαζε 1.30 τη νύχτα, όταν ο Βασίλειος Τσουντας κάτοικος Βέροιας φεύγοντας από τη Λέσχη Αξιωματικών της πόλης όπου γινόταν ο χορός της Πυρροσθεστικής ανακάλυψε πως είχε εξαφανισθεί το αυτοκίνητό του από το σημείο που το είχε αφήσει λίγες ώρες πριν. Ανήσυχος, κι ενώ τω αναζητούσε, συνάντησε τυχαία ένα περιπολικό της Α.Δ. Βέροιας στην πλατεία Ρακτιβάν και φυσικά ανέφερε στους αστυνομικούς το συμβάν. Εκείνοι με τη σειρά τους κινήθηκαν αμέσως και μπήκαν στην πορεία της αναζήτησης του κλεμμένου αυτοκινήτου. Δεν άργησαν να το εντοπίσουν και διαπίστωσαν πως το οδηγούσε ένας νέος. Όταν του ζήτησαν να σταματήσει, απειλώντας τον μάλιστα με τα όπλα τους, εκείνος ανέπτυξε ταχύτητα και επιχείρησε να τους ξεφύγει. Έτσι άρχισε μια περιπετειώδης καταδίωξη που κατέληξε στη σύλληψη του φυγάδα κοντά στον κινηματογράφο «Πάνθεον». Ο κλέφτης του αυτοκινήτου – που αναγκάστηκε να παραδοθεί – ήταν ο Δημήτρης Καραμήτρος 24 χρόνων από το Αρμένιο Λάρισας και ανακρινόμενος στην Ασφάλεια Βέροιας αποκάλυψε τον συνεργάτη του και

έναν μεγάλο αριθμό διαρρήξεων και κλοπών που είχαν κάνει μαζί. Συγκεκριμένα μαζί με τον 22χρονο λιποτάκτη από τη Βέροια Σωτήρη Χασιούρα είχαν κλέψει όχι μόνο το αυτοκίνητο του Τσουντα αλλά 11 ακόμα αυτοκίνητα από τις περιοχές Αθήνας, Θεσ/νίκης, Αριδαίας, Καβάλας, Λειβαδιάς και Βέροιας. Κι όλα αυτά μόνο μέσα σε 20 μέρες, έχοντας σαν ορμητήριο το Σέλι όπου ο Χασιούρας είχε σπίτι. Από τα αυτοκίνητα αφαίρεσαν ραδιομαγνητόφωνα και αξεσουάρ και στη

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΗ ΤΗΝ



συνέχεια τους προκάλεσαν διάφορες ζημιές.

Εκτός όμως από τα οχήματα είχαν διαρρήξει τέσσερα πιατήρια υγρών καυσίμων στην Κομοτηνή, Καβάλα, Κοζάνη και Νάουσα παίρνοντας κυρίως αξεσουάρ αυτοκινήτων.

Τέλος από επτά εξωκλήσια στην Ημαθία και Κοζάνη πήραν κυρίως χρήματα και η Αστυνομία ερευνά την πιθανότητα να έχουν κάνει και άλλες παράνομες πράξεις.

Από το σπίτι του Χασιούρα – που εντοπίστηκε στην Κατερίνη αλλά κατάφερε ν'

Ο συλληφθείς Δ. Καρυμής με μικρό μέρος από τα κλοπιμαία.

αποφύγει τη σύλληψη εκείνη τη στιγμή τουλάχιστον – έκαναν τις εξορμήσεις τους τη νύχτα και την ημέρα ξεκουραζόντουσαν. Αρκετά από τα κλοπιμαία βρέθηκαν μέσα σ' αυτό και επιστράφηκαν στους ιδιοκτήτες τους.

Η Αστυνομία συνεχίζει την προσπάθεια για την σύλληψη και του Χασιούρα που θεωρείται και ο «εγκέφαλος» του διарρηκτικού δίδυμου.

εθνοκάρτες κ.ά.) Πριν από τη γενέτειρά του είχε δράσει στην Αθήνα όταν βρισκόταν εκεί για σπουδές σε σχολή του ΟΑΕΔ (μηχανικός αυτ/των). Τότε για πρώτη φορά με ένα συμμαθητή του άρχισαν να κλέβουν χρυσαφικά και χρήματα από σπίτια και αποκόμισαν περίπου 4.000.000. Για τη δράση του αυτή συλλαμβάνεται και κλείνεται σε φυλακές ανηλίκων. Απτόητος συνεχίζει τις κλοπές και στο στρατό κατά τη διάρκεια της θητείας του, σε βάρος συναδέλφων του ή οτρατιωτικού υλικού. Και γι' αυτές τιμωρείται με 10μηνη φυλάκιση. Όταν τελικά αποφυλακίζεται, παίρνει αναβολή και από το 1987 δρα στην Κέρκυρα και Πρέβεζα μετακινούμενος με μοτοσυκλέτα συνήθως. Στόχος του κυρίως οι βίλλες αλλά και τα πορτοφόλια αλλοδαπών ή οι τσάντες γυναικών.

Πολύ συχνά «χτυπούσε» στο Κανάλι Πρέβεζας και γρήγορα κίνησε τις υποψίες των αστυνομικών η «περίεργη» συμπεριφορά του. Όταν έλεγξαν το δίπλωμα, άνοιξαν την πόρτα που τους οδηγούσε στις αποκαλύψεις. Κι αυτό γιατί ήταν πλαστό αφού ο Κώστας χρησιμο-



Μέρος από τα κλοπιμαία που βρέθηκαν.

Ο Διοικητής και αστυνομικοί της Ασφάλειας μπροστά στην ανακάλυψή τους.

ΠΡΕΒΕΖΑ

Επιτυχία στη δίωξη του κοινού εγκλήματος και για το Τμήμα Ασφάλειας Πρέβεζας, αφού κατάφερε να συλλάβει έναν από τους πιο δραστήριους «χρυσοδάκτυλους» της περιοχής, που είχε επεκτείνει τις «δουλειές» του σ' όλη σχεδόν τη χώρα. Πρόκειται για τον 24χρονο Ευάγγελο Κώτση από τα Πέντε Πηγάδια Κλεισούρας που αρχικά συνελήφθη στη Φιλιππιάδα για πλαστό δίπλωμα οδήγησης. Στη συνέχεια οι αστυνομικοί έκαναν έρευνα σε αποθήκη του σπιτιού του και βρήκαν δεκάδες αντικείμενα συνολικής αξίας 6.000.000 δραχμών (βίντεο, τηλεοράσεις, κυνηγετικά όπλα, στερεοφωνικά, οικιακά οκεύη, ηλεκτρικά είδη, ποτά,



ποίησε για να το πάρει πιστοποιητικά του αδελφού του και πρόσθεσε από πάνω τη δική του φωτογραφία. Οι αστυνομικοί το ανακάλυψαν και έχοντας υπόψη τους συγκεκριμένες περιπτώσεις κατά τις οποίες ο δράστης προσπαθούσε να πουλήσει μέρος από τα κλοπιμαία σε πολίτες, ερευνήσαν σπιθαμή – προς σπιθαμή και έφτασαν στην άκρη του μυστηρίου.

ΕΥΒΟΙΑ

Πολλές οι ειδήσεις απ' το πανέμορφο νησί. Και πρώτα – πρώτα η συνεστίαση της Αστυνομικής Διεύθυνσης που πραγματοποιήθηκε και στέφθηκε από μεγάλη επιτυχία, σε κέντρο της Χαλκίδας. Στόχος η σύσφιξη των σχέσεων Αστυνομίας – Πολιτών. Κατά τη διάρκεια της κόπηκε και η πρωτοχρονιάτικη πίτα της Α.Δ. Παραβρέθηκαν ο νομάρχης, ο διοικητής της Σχολής Πεζικού, οι δήμαρχοι Χαλκιδέων και Ψαχνών, ο πρόεδρος και ο εισαγγελέας Χαλκίδας, ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Χαλκίδας και ο προκάτοχός του, ο πρόεδρος του τοπικού ΚΤΕΛ, και άλλοι εκπρόσωποι αρχών, συλλόγων και μαζικών φορέων. Μετά το σύντομο χαιρετισμό του Αστυνομικού Δ/ντή στους παριστάμενους το γλέντι κορυφώθηκε με ελληνικούς χορούς και τραγούδια για να ολοκληρωθεί τις πρώτες πρωινές ώρες. Ιδιαίτερο χρώμα έδωσε και η λαχειοφόρος αγορά που περιλαμβάνονταν επίσης στις..... εκπλήξεις της συνεστίασης.

* * *

Σάπια λουκάνικα θα έφευγαν από εργαστήριο επεξεργασίας κρεάτων κοντά στη Χαλκίδα. Συγκεκριμένα περίπου ένας τόνος σάπιων κρεάτων βρέθηκε από αστυνομικά όργανα που μαζί με κτηνίατρο έκαναν αιφνιδιαστικό έλεγχο στους χώρους του. Ήταν μέσα στον ψηκτικό θάλαμο μαζί με άλλες ποσότητες κρεάτων. Αμέσως ο θάλαμος σφραγίστηκε και οι ακατάλληλες ποσότητες κατασχέθηκαν για να καταστραφούν στη συνέχεια. Οι ιδιοκτήτες του εργαστηρίου συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα.

* * *

Μεγάλη σπείρα εμπόρων ναρκωτικών εξάρθρωσε η Ασφάλεια Χαλκίδας σημειώνοντας μία ακόμα μεγάλη επιτυχία στην προσπάθεια αντιμετώπισης της σύγχρονης μαστίγας.

Έπειτα από πολύμηνη παρακολούθηση ατόμων της περιοχής Χαλκίδας, ύποπτων για χρήση και εμπορία ναρκωτικών προέκυψαν επιβαρυντικά στοιχεία

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΗ ΤΗΝ



για την δραστηριότητα ατόμου ονομαζόμενου Φιλόμηλου Αγγελίδη, 24 χρόνων, κατοίκου Αλεξανδρούπολης, σχετικά με την εισαγωγή από την Τουρκία μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών.

Ομάδα δίωξης ναρκωτικών του Τ. Ασφάλειας Χαλκίδας πήγε στην Αλεξανδρούπολη και διαπίστωσε πως το προαναφερόμενο άτομο διατηρούσε κατάστημα ωδικών πτηνών. Μέσα από εκεί γινόταν – καμουφλαρισμένα – η εμπορία. Τότε ο επικεφαλής της ομάδας μεθόδευσε τον τρόπο σύλληψης του Αγγελίδη. Αστυφύλακας, μέλος επίσης της ομάδας, εμφανίστηκε στον 24χρονο, σαν αγοραστής και παζάρεψε μαζί του την αγορά δύο κιλών χασίς εισαγωγής, σε 4 πλάκες των 500 γραμμαρίων κάθε μια. Η συμφωνία κλείστηκε έναντι του ποσού του 1.000.000 δραχμών. Πράγματι ο έμπορος εμφανίστηκε στο καθορισμένο σημείο συνάντησης μαζί με συνεργάτες του – τσιλιαδόρους. Τη στιγμή όμως που παρέδιδε το χασίς και έπαιρνε τα χρήματα η ομάδα τον συνέλαβε αιφνιδιαστικά και κατέσχεσε το «προϊόν». Ανακρινόμενος στην Αστυνομία της Αλεξανδρούπολης ο Αγγελίδης κατέδωσε σαν συνεργάτη του τον 29χρονο Θεσσαλονικιο Κώστα Παπαχρήστο. Ειδοποιήθηκε η Ασφάλεια Θεσσαλονίκης και συνέλαβε τον Παπαχρήστο και θρήκε επάνω του 460 γραμμάρια ηρωίνης και 2 πιστόλια. Ανακρινόμενος ο συνεργός δήλωσε ότι τα πιστόλια του τα είχε προμηθεύσει ο αδελφός του Αγγελίδη. Η έρευνα που φυσικά δεν σταμάτησε εκεί, έφερε στο φως – και στα χέρια της Αστυνομίας – και τα υπόλοιπα μέλη της σπείρας.

* * *

Τρεις ανήλικοι από 13 ως και 15 χρόνων από την Χαλκίδα ήταν οι δράστες σωρείας απαντών διαρρήξεων σε σπίτια και καταστήματα της πόλης. Η υπομονή όμως και η συστηματική παρακολούθηση της Αστυνομίας έβαλε φραγμό στις «ασχολίες» τους. Η ηλικία αλλά και η δράση των μελών της μικρής συμμορίας ήταν αυτή που ξάφνιασε όχι μόνο τους αστυνομικούς αλλά και την κοινή γνώμη. Σχεδίαζαν, οργάνωναν και πραγματο-

ποιούσαν τις πιο απίθανες «επιχειρήσεις» με ικανότητα και φαντασία που θα την ζήλευαν εμπειρότατοι γνώστες του «είδους», εδώ και δύο χρόνια. Πολλά από τα κλοπιμαία είδη θρέθηκαν και επιστράφηκαν στους ιδιοκτήτες, ενώ τα χρήματα δεν θρέθηκαν. Πιθανότατα χρησίμευσαν σαν «τροφή» ηλεκτρονικών παιχνιδιών που ήταν η μεγάλη αδυναμία των μικρών.

ΡΕΘΥΜΝΟ

Και αλλοδαποί ζωοκλέφτες στα χέρια της Ασφάλειας. Πρόκειται για τρεις Ινδούς τους Σινκ Αμαρτίτ, Σινκ Μαρτιντετ και Σατ Παλ Σουράϊ, 26 και 31 χρόνων αντίστοιχα που έκλεψαν χοίρο από χοιροστάσιο της περιοχής Πρινέ τον έσφαξαν και τον μετέφεραν στο σπίτι που διέμεναν. Κατά τη μεταφορά όμως έγιναν αντιληπτοί και πριν τον «εξαφανίσουν» συνελήφθησαν.

* * *

Νεαρός ιδιοκτήτης καφετέριας έπεσε στα χέρια της Αστυνομίας γιατί έκλεψε από το κατάστημα συμπολίτη του έναν ενισχυτή αξίας 45.000 δραχμών. Πρόκειται για τον Μ. Βασιλακάκη. Ο ενισχυτής βρέθηκε και κατασχέθηκε από την Αστυνομία.

ΧΑΝΙΑ

Οι ειδικές δυνάμεις της Αστυνομίας (ΕΚΑΜ) κατόρθωσαν να συλλάβουν, τον επί τρία χρόνια φυγόδικο, δράστη δολοφονίας Γιώργο Αρβελάκη 28 χρόνων στην περιοχή Αλιγάνι Χανίων. Το 1985 ο Γ. Αρβελάκης σκότωσε τον Στέλιο Μπουμπουραλάκη για να εκδικηθεί το φόνο του αδελφού του Γεράσιμου Αρβελάκη από τον αδελφό του Στέλιο. Δημήτρη Μπουμπουραλάκη. Ένα χρόνο πριν, το 1984, είχε αποπειραθεί να σκοτώσει τον Μανώλη Μπουμπουραλάκη και το 1987 τον Ιωσήφ Σαδικάκη. Όλο αυτό το διάστημα κρυβόταν και διέφευγε τη σύλληψη. Η Αστυνομία είχε πληροφορίες πως ο Αρβελάκης πήγαινε στην περιοχή Αλιγάνι που ήταν τα πρόβατά του και αφού περικύκλωσε με δυνάμεις της την τοποθεσία άρχισε την παρακολούθηση. Δεν άργησε να φανεί ο φυγόδικος. Ένα μεσημέρι πλησίασε κοντά στο ΙΧ αυτοκίνητο της αστυνομίας – με συμβατικούς αριθμούς – οπλισμένος με πολεμικό όπλο «Έλφιντ» γεμάτο και με ένα 45άρι περιστροφικό επίσης γεμάτο. Όταν τον κάλεσαν να παραδοθεί το 'βαλε στα πόδια και όταν τον πλησίασαν πολύ άρχισε να τους πυροβολεί.

Η ανταλλαγή πυρών είχε σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό του Αρβελάκη που συνελήφθη και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο, κλείνοντας έτσι τον κύκλο της αιματηρής αυτής «θεντέτας».

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Τάσος Ξεπαπαδέας

Ποιήματα τα συγκλονιστικότερα συναισθήματά μου

Μιλάει απλά, αυθόρμητα, με απο-
πλιστική ειλικρίνεια για τη ζωή, τη
δουλειά, την οικογένειά του. Με λί-
γες, σταράτες, κουβέντες, περι-
γράφει την ανάγκη της ψυχής που
τον οδήγησε στον κόσμο της ποίη-
σης. Ας αφήσουμε, όμως, τον ίδιο
τον αστυφύλακα Τάσο Ξεπαπαδέα
να μας πει για όλ' αυτά:

«Γεννήθηκα το 1957 στην Καρδα-
μύλη Μεσσηνίας. Τέλειωσα το τρι-
τάξιο Γυμνάσιο και το 1976 έγινα
αστυνομικός. Σήμερα υπηρετώ στη
Σχολή Αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ. Είμαι
παντρεμένος και πατέρας ενός μι-
κρού αγοριού.

Ήρχισα να γράφω ποιήματα, εντε-
λώς αναπάντεχα, το 1973. Αφορμή σ'
αυτό το ξεκίνημα στάθηκε ένα γε-
γονός, συγκλονιστικό για μένα, ο
θάνατος της αγαπημένης μου μά-
νας. Λίγο αργότερα συνέβησαν συγ-
κλονιστικά γεγονότα στην Ελλάδα
αλλά και σ'όλο τον κόσμο που σημά-
δεψαν ανεξίτηλα και τη δική μου
ψυχή, όπως το Πολυτεχνείο, η μετα-
πολίτευση, το πραξικόπημα στη
Χιλή. Έγραφα, έγραφα, ήταν ένα
ξέσπασμα.

Από τότε γράφω, όσες φορές η
ψυχή μου ξεχειλίζει από συναισθή-
ματα, γράφω για γεγονότα και κατα-
στάσεις που με συγκινούν.

Τα ποιήματα είναι πρώτ' απ'όλα
«προσωπική μου υπόθεση», «απαί-
τηση» της ψυχής μου. Ποτέ μου δεν
σκέφτηκα όταν έγραφα, αν αυτά θ'
αρέσουν, δεν με απασχόλησε η δόξα,
η καταξίωση, η αναγνώρισή μου γι'
αυτά. Κάθε άνθρωπος δεν συγκινεί-
ται με τα ίδια πράγματα, ούτε βλέπει
με το ίδιο μάτι γεγονότα και κατα-
στάσεις.

Αν αυτά που γράφω αρέσουν εξ-
αρτάται από το πώς τα νιώθει ο κό-
σμος. Αρκετοί συνάδελφοι και γνω-
στοί που τα διάβασαν μου είπαν πως
τους άρεσαν ή τους προβλημάτισαν.

Όσο για την οικογένειά μου, αυτή
δέχεται με ευχαρίστηση το «μεράκι»
μου. Μόνο που καμμιά φορά ο πιτσι-
ρικάς, άθελά του, με αποσιώ από τις
στιγμές της αυτοσυγκέντρωσης,
της τέλει απομόνωσης που μου
είναι απαραίτητη για να γράφω.
Ένας σύρτης στην πόρτα του γρα-
φείου μου... μ' έσωσε προσωρινά.

Τα περισσότερα ποιήματα που
έχω γράψει δεν έχουν εκδοθεί. Σε
μικρό αριθμό αντιτύπων έχουν κυ-
κλοφορήσει οι συλλογές μου:

– «Σε σένα» 1977.

– «Ποιήματα της αγάπης, του καη-
μού και της φωτιάς» 1987».

Από την τελευταία συλλογή του
προικισμένου αστυφύλακα – ποιητή
δημοσιεύουμε χαρακτηριστικά
αποσπάσματα.

Τα πάντα γύρω μας είναι ποίηση

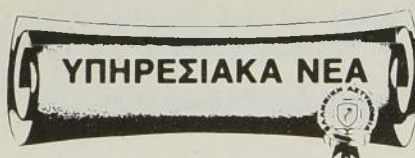
Και με ρωτούν πολλοί να μάθουν
εάν εξακολουθώ
ποίηση να γράφω και βέβαια τους
απαντώ.
Μα πώς μπορεί κανείς να σταματή-
σει;
τα πάντα γύρω μας είναι ποίηση...

* * * * *

Τί θέλουμε σήμερα γύρω μας άνθρω-
ποι;

Το γκρίζο τσιμέντο, το μπετόν
τα αγέλαστα πρόσωπα
στους αχανείς ευθείς δρόμους
το κατσουφιασμένο τριαντάφυλλο

το μοναχικό σπουργίτι
την κρύα αίσθηση του θανάτου
τα αθασίλευτα θράδια
στην καρδιά την παγωμένη.
Γίναμε όλοι δολοφόνοι
και δολοφονούμε την ίδια
τη ζωή μας
δίχως περιθώρια χάρης,
ΣΚΕΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ,
που λένε, γιατί
ΧΑΣΑΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑΤΑ!
Τί βλέπαμε χθες γύρω μας άνθρωποι;
Το πήξιμο του αλατιού
του ψωμιού το ζύμωμα
το φτιάξιμο του κόσμου
τη γαλάζια θάλασσα
το μπλε ξάστερο ουρανό
το ψιχάλισμα της θροχής
το χαλάζι, το χιόνι
το θάμπωμα της Αυγής
το φάρεμα του αθέρνα
το τρίξιμο του χλιάσου.
Ω! πολλές καρδιές μοναχικές
και προδομένες
τι βλέπεται αύριο μπροστά σας;
Το άστρο το φωτεινό
στ' ουρανού το θαμπό
γκρίζο ηλιοθασίλεμα,
της φώκις το στερνό
το κλάμα,
του πελεκάνου το στερνό
το πέταγμα,
της κουκουβάγιας το στερνό
το κλάμα,
του κυκλάμινου το στερνό
το άνθισμα
και το στερνό του ήλιου
ηλιοθασίλεμα!
Ω! άνθρωποι.



Το άρθρο 18 του Νόμου 1735/87 αναφέρεται στα πολιτικά δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων. Επειδή οι διατάξεις αυτές είναι θεμελιώδους σημασίας το Υπ. Προεδρίας της Κυβέρνησης παρέχει με εγκύκλιό του τις ακόλουθες διευκρινίσεις:

«... το κατά το Σύνταγμα (άρθρο 14 παρ. 1) δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης κατοχυρώνεται ρητά με το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και για τους δημόσιους υπαλλήλους, ενώ με το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου διασφαλίζεται το δικαίωμα αυτό πλήρως με τη ρητή πρόβλεψη, ότι καμιά διάκριση δεν επιτρέπεται να γίνεται στους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους λόγω των πεποιθήσεών τους.

Εξυπακούεται βέβαια ότι, η έκφραση των πολιτικών, φιλοσοφικών και θρησκευτικών πεποιθήσεων κατά το χρόνο εργασίας, που ο υπάλληλος έχει υποχρέωση από τον υπαλληλικό κώδικα (άρθρο 73 Π.Δ. 611/77) να εργάζεται ανελλιπώς, δεν μπορεί να γίνεται κατά τρόπο που παρακωλύει την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, η ατελής ή μη έγκαιρος εκπλήρωση των οποίων αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα (άρθρο 206 Π.Δ. 611/77).

Διευκρινίζεται όμως ότι, το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς, όπως έχει δεχθεί και το Συμβούλιο της Επικρατείας. Οι περιορισμοί αυτοί εξειδικεύονται στην παρ. 2 όπου ορίζεται ότι, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή χρησιμοποιώντας την ιδιότητά τους, οι δημόσιοι πολιτικοί υπάλληλοι δεν επιτρέπεται να διαδίδουν τις πολιτικές, φιλοσοφικές ή θρησκευτικές τους πεποιθήσεις.

Η έννοια της διάταξης αυτής είναι, ότι δεν πρέπει να γίνεται ηθελημένη χρήση της εξουσίας που παρέχει στον υπάλληλο η δημοσιοϋπαλληλική του θέση, με σκοπό να επιτύχει τη διάδοση των πολιτικών, φιλοσοφικών ή θρησκευτικών του πεποιθήσεων.

Όπως άλλωστε διευκρινίστηκε κατά τη συζήτηση των σχετικών διατάξεων στη Βουλή (Πρακτ. Συν. ΝΑ' 29/9/87 σελ. 1638 και Συν. ΝΓ' 1/10/87 σελ. 1729), δεν είναι έργο των δημοσίων υπηρεσιών και των εργαζομένων σ' αυτές ο κομματισμός και οι διαμάχες οι πολιτικές, οι κομματικές και οποιεσδήποτε άλλες που διαταράσσουν το εργασιακό κλίμα της δημόσιας διοίκησης σε βάρος της πρωταρχικής της αποστολής, που είναι η εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος και κατ' επέκταση του πολίτη.

Συνεπώς, εξάλλου, προς τις ρυθμίσεις των παρ. 1 και 2, με τις οποίες κατοχυρώνεται η ελευθερία της έκφρασης, είναι και η ρύθμιση της παρ. 3 με την οποία απαγορεύονται οι εκδηλώσεις και η δράση των δημοσίων υπαλλήλων υπέρ πολιτικών κομμάτων, μόνο κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και κατά συνέπεια με τη διάταξη αυτή εξασφαλίζεται αφενός η πολιτική ουδετερότητα της διοίκησης και αφετέρου η συμμετοχή των δημοσίων υπαλλήλων στην πολιτική ζωή, είτε με εκδηλώσεις υπέρ πολιτικών κομμάτων, είτε με τη συμμετοχή τους σε πολιτικά κόμματα, που αποτελούν οργανωμένη και συλλογική έκφραση πολιτικών πεποιθήσεων.

Με τη ρύθμιση της παρ. 4, σύμφωνα με την οποία η υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων δεν επηρεάζεται από τη συμμετοχή και τη δράση τους ή από τις θέσεις που υποστηρίζουν σε επιτροπές, συμβούλια ή άλλα συλλογικά όργανα, συνεστημένα στην κεντρική ή περιφερειακή διοίκηση ή στην τοπική αυτοδιοίκηση, στα οποία δεν συμμετέχουν με την υπηρεσιακή του ιδιότητα, είναι προφανές ότι εμπεδώνεται το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται η λειτουργία διοίκησης αξιοκρατικής, όπου η υπηρεσιακή εξέλιξη των υπαλλήλων κρίνεται και εξαρτάται από τις

επαγγελματικές του και μόνο ικανότητες, χωρίς να επηρεάζεται ευμενώς ή δυσμενώς από άλλα στοιχεία, ξένα από την επαγγελματική τους αξία και ικανότητα.

Τέλος με τις διατάξεις των παρ. 5, 6 και 7 του ιδίου άρθρου, ρυθμίζεται το δικαίωμα για επάνοδο στην υπηρεσία που κατοχυρώνει το Σύνταγμα (άρθρο 56) σε όσους δημόσιους υπαλλήλους παραιτούνται για να πάρουν μέρος σε εκλογές. Όπως είναι γνωστό, τόσο το Σύνταγμα (άρθρο 56 παρ. 1) όσο και ο εκλογικός νόμος (Π.Δ. 152/1982 άρθρ. 30 και Ν. 1130/81 άρθρ. 2), επιβάλλουν στους δημόσιους υπαλλήλους να παραιτηθούν πριν ανακηρυχθούν υποψήφιοι στις βουλευτικές και ευρωβουλευτικές εκλογές. Επίσης, ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων (Π.Δ. 76/1985 άρθρο 39 και ν. 1491/1984 άρθρο 12), επιβάλλουν στους υπαλλήλους του δημόσιου και των ΟΤΑ να παραιτηθούν πριν ανακηρυχθούν υποψήφιοι στις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές.

Στην πρώτη περίπτωση, το Σύνταγμα προβλέπει απλώς δυνατότητα επανόδου των υπαλλήλων που παραιτήθηκαν κατά τις σχετικές διατάξεις μετά πάροδο έτους από της παραίτησής τους. Στη δεύτερη περίπτωση δεν προβλέπεται τέτοια δυνατότητα.

Η καινοτομία λοιπόν των διατάξεων της παρ. 5 του άρθρου 18 είναι, ότι καθίσταται πλέον υποχρεωτική για τη Διοίκηση η επαναφορά στην υπηρεσία όλων όσων υπαλλήλων παραιτούνται για να ανακηρυχθούν υποψήφιοι, σε οποιεσδήποτε εκλογές, αφού ρητά ορίζεται ότι η επάνοδος αυτή συντελείται αυτοδίκαια με μόνη την υποβολή σχετικής αίτησης.

Έτσι θα εκλείψει το φαινόμενο της άνισης μεταχείρισης, με την έννοια άλλες υπηρεσίες να δέχονται την επάνοδο και άλλες όχι.

Η χρονική προϋπόθεση επανόδου, δηλαδή η πάροδος έτους από την παραίτηση, εφόσον δεν εκλεγούν, ή από τη λήξη της θητείας τους ισχύει, τόσο στις περιπτώσεις παραίτησης για συμμετοχή στις βουλευτικές, όσο και για συμμε-

τοχή στις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές, καθώς και στις ευρωεκλογές με την επιφύλαξη ότι, εάν η εκλογική νομοθεσία προβλέψει σε ορισμένες περιπτώσεις ευνοϊκότερη ρύθμιση δηλαδή συντομότερο χρόνο επανόδου, θα ισχύσει η ευνοϊκότερη ρύθμιση, με εξαίρεση την επάνοδο στην υπηρεσία μετά από παραίτηση για υποψηφιότητα σε βουλευτικές εκλογές, όπου ο χρόνος επανόδου ρυθμίζεται απευθείας από το Σύνταγμα.

Πρέπει να διευκρινισθεί επίσης ότι η επάνοδος αυτή δεν έχει την έννοια του αναδιορισμού κατά το άρθρο 60 του Υπαλληλικού Κώδικα (Π.Δ. 611/77) και κατά συνέπεια δεν απαιτείται η συνδρομή των προϋποθέσεων για αναδιορισμό, αφού ρητά ορίζεται ότι η επάνοδος συντελείται αυτοδικαίως με μόνη προϋπόθεση την υποβολή σχετικής αίτησης, η οποία σημειωτέον πρέπει να υποβληθεί μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός μηνός από την πάροδο του έτους. Αίτηση που υποβάλλεται μετά την πάροδο της αποκλειστικής αυτής προθεσμίας δεν επιφέρει κανένα έννομο αποτέλεσμα. Πλήρης ολοκλήρωση του δικαιώματος επανόδου παρέχεται, όπως είναι φανερό, με την περαιτέρω πρόβλεψη ότι, εάν η υπηρεσία από την οποία είχε παραιτηθεί ο υπάλληλος, δεν υφίσταται, η αίτηση υποβάλλεται στην υπηρεσία όπου έχουν μεταφερθεί οι υπάλληλοι της υπηρεσίας εκείνης και ότι, αν δεν υπάρχει κενή θέση, επανέρχεται ως υπεράριθμος και καταλαμβάνει αυτοδικαίως την πρώτη θέση που θα κενωθεί στον κλάδο του. Διευκρινίζεται τέλος, ότι ο χρόνος από την παραίτηση μέχρι την επάνοδο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας».

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Σχετικά με την περικοπή ή όχι της ημερήσιας αποζημίωσης, όταν ο υπάλληλος κατά το χρόνο που βρίσκεται σε υπηρεσία εκτός έδρας συμμετέχει σε απεργία, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους διευκρινί-

ζει τα ακόλουθα:

Ο όρος μισθός ή αποδοχές είναι σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου ό,τι λαμβάνει ο υπάλληλος μηνιαίως σταθερά και όχι πρόσκαιρα, ό,τι δηλαδή περιλαμβάνεται στη μισθοδοτική του κατάσταση (Άρειος Πάγος αρ. 32/1961, 639/67, 1139/74, 1034/79, 1129/84, 540/85, 978/85).

Αντίθετα, δεν αποτελούν μισθό (ή αποδοχές) οι παροχές εκείνες του εργοδότη που δεν χορηγούνται σε αντάλλαγμα της εργασίας του μισθωτού, αλλά για άλλους λό-

γους όπως π.χ. για την αποκατάσταση δαπανών που έκανε ο μισθωτός κατά την εκτέλεση της εργασίας του, όπως είναι δαπάνες μετακινήσεως των υπαλλήλων, τα οδοιπορικά έξοδα και η αποζημίωση για την εκτός έδρα διανυκτέρευσή του (Αρ. Πάγος 869/72).

Κατόπιν των παραπάνω, η εκτός έδρας αποζημίωση δεν εντάσσεται στην έννοια των αποδοχών του άρθρου 30 παρ. 7 του Ν. 1264/82 και ως εκ τούτου δεν περικλύπεται κατά τις ημέρες απεργίας. Ευνόητο τυγχάνει ότι, ο υπάλληλος ο οποίος απεργεί είναι υποχρεωμένος χωρίς καμία καθυστέρηση να ειδοποιήσει την υπηρεσία του, η οποία και οφείλει αμέσως να τον ανακαλέσει στην έδρα του, οπότε παύει να του καταβάλλει και την εκτός έδρας αποζημίωση.

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Πέθανε στις 22 - 1 - 1988 ο αντιστράτηγος σε αποστρατεία ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος του Χρήστου, ο οποίος διετέλεσε αρχηγός της τέως Χωροφυλακής (Ιανουάριος 1965 - Μάρτιος 1967).

Ο μεταστάς γεννήθηκε το 1910 στο Βαλτεσίνικο Αρκαδίας και κατετάγη στο Σώμα της Χωροφυλακής το 1930 για να αναδειχθεί τελικά και Αρχηγός του.

Κατά τη διάρκεια της γερμανοϊταλικής κατοχής υπήρξε ενεργό μέλος της Εθνικής Αντίστασης.

Απεβίωσε στις 12-2-1988 στην Αθήνα ο αρχιφύλακας ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ Κων/νος του Νικολάου γεν. το 1946 στην Τσοούκα Φθιώτιδας, ο οποίος υπηρετούσε στο Τμήμα Τροχαίας Νέας Ιωνίας.



Ο μεταστάς ήταν έγγαμος και πατέρας ενός αγοριού.

Η κηδεία του έγινε την επομένη

του θανάτου του μεταξύ συγγενών, φίλων και συναδέλφων.

Απεβίωσε στις 23-2-1988 στο Λονδίνο ο αστυφύλακας ΣΤΑΥΛΙΩΤΗΣ Κων/νος του Δημητρίου, γεν. το 1950 στο Χαβάρη Ηλείας, ο οποίος υπηρετούσε στη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής.



Ο άτυχος συνάδελφος ήταν έγγαμος και πατέρας δύο ανηλίκων παιδιών.

Η κηδεία του έγινε στη γενέτειρά του με την παρουσία συγγενών, φίλων και συναδέλφων.

☆☆☆

Απεβίωσε στις 15-9-1987 ο Αστυνόμος Α' σε πολεμική διαθεσιμότητα ΚΑΡΓΑΤΖΗΣ Αθανάσιος του Θεοδώρου.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Επίδομα εορτών και αδειάς.

1. Με το άρθρο 2 του Ν. 1643/1986, σε συνδυασμό με το άρθρο 13 του Νόμου 1505/84, χορηγούνται επιδόματα εορτών και αδειάς στο Αστυνομικό προσωπικό, οριζόμενα ως εξής:

α. Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων ορίζεται ίσο με το άθροισμα του βασικού μισθού, της Α.Τ.Α. και του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, που λαμβάνει ο Αστυνομικός κατά την ημερομηνία καταβολής του, δηλαδή την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.

Τούτο καταβάλλεται στο ακέραιο, εφόσον ο Αστυνομικός μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16η Απριλίου μέχρι 25 Δεκεμβρίου κάθε έτους, δηλαδή 240 ημέρες:

Σε περίπτωση μισθοδοσίας του Αστυνομικού για χρονικό διάστημα μικρότερο των 240 ημερών θα καταβάλλεται τμήμα του επιδόματος ανάλογο προς τον αριθμό των ημερών που μισθοδοτήθηκε, π.χ. Αστυνομικός μισθοδοτήθηκε από 16/4 μέχρι 31/8 μέσα σ' ένα χρόνο δηλαδή επί ημέρες 135 (15+30+30+30+30). Έστω δε ότι το πλήρες επίδομα που θα έπαιρνε, αν μισθοδοτείτο μέχρι την 15/12, ανέρχεται σε 40.000 δραχμές. Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων που θα του καταβληθεί για τις 135 ημέρες, που μισθοδοτήθηκε, ανέρχεται στο ποσό των δραχμών 22.500, ήτοι:

$$\frac{40.000 \times 135}{240} = 22.500$$

β. Το επίδομα εορτών Πάσχα ορίζεται ίσο με το μισό των μηνιαίων ποσών, του βασικού μισθού, της Α.Τ.Α. και του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, που λαμβάνει ο Αστυνομικός κατά την ημερομηνία καταβολής του. Τούτο δε καταβάλλεται 10 ημέρες πριν από το Πάσχα, στις οποίες δεν υπολογίζεται η ημέρα του Πάσχα.

Αν ο Αστυνομικός μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Δεκεμβρίου μέχρι 15 Απριλίου, δηλ. 120 ημέρες, το επίδομα αυτό καταβάλλεται στο ακέραιο. Αν όμως μισθοδοτήθηκε για χρονικό διάστημα μικρότερο των 120 ημερών, καταβάλλεται τμήμα επιδόματος ανάλογο με τον αριθμό των ημερών που μισθοδοτήθηκε, όπως και στο προαναφερόμενο παράδειγμα για το επίδομα εορτών Χριστουγέννων, με τη διαφορά ότι οι 240 ημέρες, που αναφέρονται εκεί, θα αντικατασταθούν με τις 120 ημέρες.

Σε περίπτωση που το επίδομα καταβληθεί πριν από την 15η Απριλίου η εκκαθάριση θα αναφέρεται μέχρι και την ημερομηνία αυτή (15/4) και συνεπώς αν ο Αστυνομικός, μετά την καταβολή του επιδόματος, δεν μισθοδοτηθεί για οποιοδήποτε λόγο μέχρι την 15η Απριλίου, θα γίνει ανάλογη περικοπή είτε από το μισθό του είτε από οποιαδήποτε άλλη απαίτησή του, σε περίπτωση αποχώρησής του από την Υπηρεσία.

Το επίδομα αδειάς ορίζεται ίσο προς το μισό των μηνιαίων ποσών του βασικού μισθού, της Α.Τ.Α. και του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, που λαμβάνει ο Αστυνομικός κατά την ημερομηνία καταβολής του.

Τούτο δε καταβάλλεται την 1η Ιουλίου κάθε έτους.

Αν ο Αστυνομικός μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από την 1η Ιουλίου του προηγούμενου χρόνου μέχρι και 30 Ιουνίου του τρέχοντος έτους, δηλαδή για 360 ημέρες, το επίδομα αυτό καταβάλλεται στο ακέραιο. Αν όμως μισθοδοτήθηκε για χρονικό διάστημα μικρότερο των 360

ημερών, ισχύει ότι αναφέρεται και για το επίδομα εορτών Χριστουγέννων με τη διαφορά ότι αντί των 240 ημερών θα ληφθούν 360 ημέρες.

δ. Για τον υπολογισμό των παραπάνω επιδομάτων λαμβάνονται υπόψη και τα ποσά της Α.Τ.Α. που δίνονται από 1-5-1984 και εφεξής.

ε. Η διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 550/1977, σχετικά με την καταβολή των παραπάνω επιδομάτων από περισσότερες της μιας πηγής, εξακολουθεί να ισχύει και υπό το καθεστώς του νέου νόμου.

στ. Διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση λύσης της υπαλληλικής σχέσης, πριν από τη χρονολογία καταβολής των επιδομάτων αυτών, όπως ορίζεται πιο πάνω κατά περίπτωση, ο υπολογισμός του αντίστοιχου επιδόματος γίνεται με βάση τις αποδοχές, που είχε ο Αστυνομικός κατά την ημέρα που λύθηκε η υπαλληλική του σχέση.

2. Τα ανωτέρω επιδόματα καταλογίζονται ως εξής:

α. Το ποσό που προέρχεται από το βασικό μισθό στον ίδιο Κ.Α.Ε. που καταλογίζεται και ο Β.Μ.

β. Το ποσό που προέρχεται από το επίδομα χρόνου υπηρεσίας στον ίδιο Κ.Α.Ε. που καταλογίζεται το χρονοεπίδομα.

γ. Το ποσό που προέρχεται από την Α.Τ.Α. στον ίδιο Κ.Α.Ε. που καταλογίζεται η Α.Τ.Α. (0425).

Επίδομα Ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας.

1. Με το άρθρο 2 παρ. 5 του Ν. 1643/86, σε συνδυασμό με το άρθρο 14 του Ν. 1505/84, τα επιδόματα Ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας, που προβλέπονται από τις διατάξεις του Π.Δ. 904/78 (Φ.Ε.Κ. 217), του άρθρου 2, του Ν. 1160/81 (Φ.Ε.Κ. 147) ή άλλες, που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του Νόμου περί νέου μισθολογίου Στρατιωτικών και Σωμάτων Ασφαλείας, εξακολουθούν να καταβάλλονται με τις ίδιες προϋποθέσεις και στο ποσό που είχαν διαμορφωθεί κατά την δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Το επίδομα Ανθυγιεινής εργασίας, σύμφωνα με τα ισχύοντα (άρθρο 3 παρ. 5 του Π.Δ. 904/78) ορίζεται σε ποσοστό επί του Β.Μ. του Λοχαγού, ως ακολούθως:

α. 25% για Υγειονομικούς Αξιωματικούς, Ακτινολόγους ως και οδοντίατρους, οι οποίοι τυγχάνουν συγχρόνως και χειριστές - εμφανιστές ακτινολογικών εργαστηρίων και έχει διαμορφωθεί σήμερα στο ποσό των 5.970 δραχμών.

β. 20% για Υγειονομικούς Αξιωματικούς - Διευθυντές, Επιμελητές κλινικών ιατρείων, οδοντιατρείων και εργαστηρίων των Στρατιωτικών Σανατορίων και φυματολογικών κλινικών, ως και ιατρούς φυματολόγους απασχολούμενους με ακτινολογικό έλεγχο των ασθενών και έχει διαμορφωθεί σήμερα στο ποσό των 4.776 δραχμών.

γ. 15% για Ανθυπαστυνόμους, Υπαξ/κούς και Αστυφύλακες, χειριστές - εμφανιστές ακτινολογικών εργαστηρίων, απασχολούμενους με ακτινολογικές εργασίες και έχει διαμορφωθεί σήμερα στο ποσό των 3.680 δραχμών.

δ. 15% για Ανθυπαστυνόμεους και Υπαξ/κούς, οι οποίοι τυγχάνουν βοηθοί κλινικών, ιατρείων, οδοντιατρείων και εργαστηρίων και έχει διαμορφωθεί σήμερα στο ποσό των 3.680 δραχμών.

3. Το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας καταβάλλεται στους ανωτέρω δικαιούχους μόνο, εφόσον και για όσο χρόνο απα-

σχολούνται στο αντικείμενο ή τον χώρο, που από τις οικείες διατάξεις δικαιολογούν την καταβολή του, με τις ακόλουθες εξαιρέσεις:

α. Ασθένειας, που καταβάλλεται για χρονικό διάστημα μέχρι τρεις (3) μήνες για κάθε χρόνο.

β. Άδεια κύησης και τοκετού, που καταβάλλεται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η άδεια αυτή κατά περίπτωση.

γ. Νόμιμης απαλλαγής του δικαιούχου από τα καθήκοντά του, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η απαλλαγή αυτή.

δ. Κανονικής άδειας με αποδοχές.

ε. Ειδικής άδειας της παραγράφου 3 του άρθρου 13 του Ν.Δ. 4111/60, για όσο χρονικό διάστημα παρέχεται η άδεια αυτή, πέρα από την κανονική.

4. Για την καλύτερη παρακολούθηση της χορήγησης του ανωτέρω επιδόματος στους δικαιούχους θα τηρείται η εξής διαδικασία:

α. Ο Διευθυντής της Υπηρεσίας, όπου υπηρετεί το Αστυνομικό προσωπικό που δικαιούται το ανωτέρω επίδομα, θα αποστέλλει κάθε μήνα την προβλεπόμενη από το άρθρο 3 του Π.Δ. 904/78 σχετική θεβαίωση, στην οποία θα θεβαιώνεται ότι αυτός που δικαιούται το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας, εργάστηκε κατά τον προηγούμενο μήνα, ήτοι από 1 έως 30 ή 31, σαν χειριστής – εμφανιστής στο ακτινολογικό εργαστήριο ή ασχολήθηκε με άλλες ακτινολογικές εργασίες.

β. Το 4ο Τμήμα Δ/νσης Οικονομικών/Κ.Δ.Υ. (Διαχείριση Χρηματικού) θα καταλογίζει το χορηγούμενο επίδομα στον δικαιούχο, χωρίς πράξη της Διοίκησης, στον Κ.Α.Ε. 0433 και Ειδικό Φορέα 43 – 200.

5. Το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας υπόκειται σε φορολογία εισοδήματος.

6. Επίδομα επικίνδυνης εργασίας δεν χορηγείται στο Αστυνομικό προσωπικό.

Επίδομα στολής.

1. Με το άρθρο 2 παρ. 6 του Ν. 1643/86, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του Π.Δ. 904/78, στο Αστυνομικό προσωπικό παρέχεται επίδομα στολής.

2. Δικαιούχοι του επιδόματος στολής είναι:

α. Οι εν ενεργεία Αξιωματικοί, Ανθυπαστυνόμοι, Υπαξιωματικοί και Αστυφύλακες, από της ονομασίας τους, ως μόνιμοι.

β. Οι έφεδροι Αξιωματικοί και Ανθυπαστυνόμοι από της ανάκλησής τους στην ενέργεια.

3. Το επίδομα στολής ορίζεται σε ποσοστό επί του εκάστοτε μηνιαίου βασικού μισθού του Υπαστυνόμενου Β' (Ανθυπολοχαγού) ως εξής:

α. 7% για τους Αξιωματικούς.

β. 5% για τους Ανθυπαστυνόμεους, Υπαξιωματικούς και Αστυφύλακες.

4. Δεν δικαιούνται επιδόματος στολής:

α. Οι Αξιωματικοί και Ανθυπαστυνόμοι Πολεμικής και μόνιμου διαθεσιμότητας.

β. Οι Δόκιμοι Αστυφύλακες.

5. Το επίδομα τούτο συνδέεται άρρηκτα και αναπόσπαστα με την ενεργό άσκηση των καθηκόντων. Παύει δε να καταβάλλεται σε περίπτωση κατά την οποία ο Αστυνομικός δεν πρόσφερε υπηρεσία για οποιοδήποτε λόγο, έστω και αν κατά τον χρόνο αυτό εξακολουθεί να καταβάλλεται ο μισθός ενέρειας.

Έτσι το επίδομα στολής διακόπτεται λόγω:

α. Άγνοιας.

β. Παράνομης απουσίας από την υπηρεσία.

γ. Προφυλακίσεως.

δ. Καταδίκης.

ε. Λήψη κανονικής άδειας πέραν της δικαιουμένης.

στ. Ποινής αργίας με πρόσκαιρη παύση.

ζ. Ποινής αργίας με απόλυση.

η. Διαθεσιμότητας.

6. Οι Ανθυπαστυνόμοι, Υπαξιωματικοί και Αστυφύλακες, οι οποίοι εξομοιούνται μισθολογικά προς Αξιωματικούς κατά τις διατάξεις του άρθρου 52 του Ν.Δ. 445/1974, των άρθρων 1, 2 και 3 του Ν. 1135/81 και του άρθρου 48 του Ν. 1481/84 δικαιούνται επιδόματος στολής Αξιωματικού (7%).

7. Εάν ο χρόνος διακοπής του επιδόματος αρχίζει μετά την 1η κάθε μήνα, στους δικαιούχους καταβάλλεται κλάσμα του επιδόματος, ανάλογο προς τις ημέρες παρουσίας τους κατά τον αντίστοιχο μήνα. Για τον υπολογισμό κλάσματος ο μήνας λογίζεται ότι έχει 30 ημέρες, άσχετα από την πραγματική διάρκειά του.

8. Το επίδομα στολής δεν υπόκειται σε φορολογία και δεν λογίζεται στα έξοδα κηδείας και στις τρίμηνες αποδοχές.

9. Το επίδομα στολής καταβάλλεται μαζί με τις άλλες αποδοχές στην αρχή κάθε μήνα και καταλογίζεται στον Κ.Α.Ε. 0431 και Ειδικό Φορέα 43 – 200.

Επίδομα ευδόκιμης παραμονής.

1. Με το άρθρο 2 παρ. 7 του Ν. 1643/86, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 του Ν. 1135/81, χορηγείται επίδομα ευδόκιμης παραμονής σε ποσοστό 10% επί του βασικού μισθού του Αστυνομικού Δ/ντού (Συντ/ρχου), ως ακολούθως:

α. Σε όλους τους Αστυνομικούς Διευθυντές συμπεριλαμβανομένων και των προαγομένων με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 του Ν. 988/79.

β. Στους Αστυνομικούς Δ/ντές πολεμικής και μόνιμης διαθεσιμότητας.

2. Το επίδομα ευδόκιμης παραμονής δεν δικαιούνται οι Αστυνομικοί Υποδιευθυντές, που εξομοιούνται μισθολογικά με τον Αστυνομικό Διευθυντή.

3. Η χορήγηση του επιδόματος ευδόκιμης παραμονής στους δικαιούχους θα γίνεται αυτεπάγγελα (χωρίς υποβολή αιτήσεως από τους ενδιαφερόμενους), με απόφαση της Δ/νσης Οικονομικών/Κ.Δ.Υ., κατόπιν αποστολής από την Δ/νση Προσωπικού/Κ.Δ.Υ. του Προεδρικού Διατάγματος προαγωγής τους μετά του Φ.Ε.Κ. δημοσίευσης αυτού και από της επόμενης της δημοσίευσης της προαγωγής τους στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται μαζί με τις άλλες αποδοχές στην αρχή κάθε μήνα και καταλογίζεται στον Κ.Α.Ε. 0424 και ειδικό φορέα 43 – 200, είναι συντάξιμο, υπολογίζεται στις τρίμηνες αποδοχές και διακόπτεται ή μειούται στις ίδιες περιπτώσεις που διακόπτεται και μειούται ο βασικός μισθός.

5. Το επίδομα αυτό υπόκειται σε φορολογία εισοδήματος και σε κρατήσεις υπέρ των Ασφαλιστικών Ταμείων κατά περίπτωση. (Μ.Τ.Π.Υ., Τ.Π.Δ.Υ. και Κλάδο Υγείας), ως και υπέρ νοσοκομειακής περίθαλψης.

Δεν υπόκειται σε κράτηση υπέρ του Μ.Τ.Σ., Τ.Α.Υ.Α.Π., Ε.Τ.Υ.Α.Π., Τ.Α.Α.Χ. και Ε.Τ.Ε.Χ. Τούτο υπολογίζεται στα επιδόματα εορτών και αδειας.

ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕΝΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

1. Με το άρθρο 2 παρ. 9 του Ν. 1643/86, διατηρούνται τα εξής επιδόματα:

- α) Το επίδομα ειδικών συνθηκών εργασίας.
- β) Το επίδομα Αναπηρίας (φυματίωσης, αεροθεραπείας, βαρείας αναπηρίας και τεχνικών μελών).
- γ) Το επίδομα Ειδικών Συνθηκών ΜΑΤ – Τ/Θ.
- δ) Το επίδομα Τροφοδοσίας των Δοκίμων Αστυφυλάκων.
- ε) Το επίδομα Τροφής σε χρήμα (150) δρχ. των δοκίμων Αστυφυλάκων.
- στ) Το επίδομα υπερωριακής αποζημίωσης.
- ζ) Η ειδική αποζημίωση των 1.000 δραχμών για εργασία πέραν του 5νθημέρου την εβδομάδα.
- η) Επίδομα Ειδικής Απασχόλησης (Τυπογράφων).
- θ) Επίδομα αναπηρίας πολεμικής διαθεσιμότητας.

2. Τ' ανωτέρω επιδόματα χορηγούνται με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Επίδομα ειδικών Συνθηκών.

1. Το Επίδομα τούτο χορηγείται στο προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας με το άρθρο 3 παρ. γ' του Ν. 754/78 και το άρθρο 3 παρ. 4 του Ν. 1041/80 και διατηρείται με το άρθρο 2 του Ν. 1643/86 στο ύψος που έχει διαμορφωθεί κατά την δημοσίευσή του.

Δικαιούχοι του επιδόματος τούτου είναι το Αστυνομικό προσωπικό, ως ακολούθως:

α. Οι ΑΕ/κοί σε ποσοστό 20% επί του βασικού μισθού του Υπαστυνόμου Β' (Ανθ/γού), που είχε διαμορφωθεί την 1-11-1981, ανεξάρτητα βαθμού, ήτοι $20.690 \times 20\% = 4.138$ δραχμές το μήνα.

β. Οι Ανθ/μοι και κατώτεροι Αστυνομικοί στο αυτό ποσοστό, εφόσον έχουν προαχθεί μισθολογικά σε ΑΕ/κούς, ήτοι $20.690 \times 20\% = 4.138$ δραχμές το μήνα.

γ. Οι Ανθ/μοι και οι κατώτεροι Αστυνομικοί σε ποσοστό 10% επί του βασικού μισθού του Αστυφύλακα κλιμακίου 0-8 ετών, που είχε διαμορφωθεί την 1-11-1981, ήτοι $13.880 \times 10\% = 1.388$ δραχμές το μήνα.

2. Το ανωτέρω επίδομα συνδέεται με την ενεργό άσκηση των καθηκόντων. Παύει δε να καταβάλλεται σε περίπτωση κατά την οποία ο Αστυνομικός δεν προσέφερε υπηρεσία για οποιοδήποτε λόγο έστω και αν κατά τον χρόνο αυτό εξακολουθεί να καταβάλλεται ο μισθός ενεργείας.

3. Το ανωτέρω επίδομα υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, καταβάλλεται με τις λοιπές μηνιαίες αποδοχές και καταλογίζεται στον ειδικό φορέα 43-200 και ΚΑΕ 0422.

β) Επίδομα αναπηρίας.

1. Το Επίδομα τούτο χορηγείται στο Αστυνομικό Προσωπικό με το άρθρο 3 παρ. 2 του Π.Δ. 904/78, που έχει εκδοθεί με βάση το Ν. 754/78 και διατηρείται με το άρθρο 2 του Ν. 1643/86 στο ύψος που έχει διαμορφωθεί κατά την δημοσίευσή του. Δικαιούχοι του Επιδόματος τούτου είναι οι ΑΕ/κοί, Ανθ/μοι και κατώτεροι Αστυνομικοί που εμπίπτουν στις περιπτώσεις του άρθρου 3 του Π.Δ. 904/78.

2. Το Επίδομα αναπηρίας, ανάλογα με το ποσοστό αναπηρίας, συνίσταται σε ποσοστά και σε διαφόρους βαθμούς κατά

περίπτωση, ως ακολούθως:

- α. Βαρείας αναπηρίας σε ποσοστό 200%.
- β. Βαρείας αναπηρίας σε ποσοστό 70 – 190%.
- γ. Απώλεια δεξιού κλάδου κάτω γνάθου, συνεπεία της οποίας καθίσταται αδύνατος η μάσηση, σε ποσοστό για τους Ανώτατους Αξιωματικούς 150%, για Ανώτερους ΑΕ/κούς 120%, για κατώτερους ΑΕ/κούς και Ανθ/μους 100%.
- δ. Τεχνητών μελών, σε ποσοστό 50 – 150%.
- ε. Τεχνητών μελών, σε ποσοστό 20 – 90%.
- στ. Φυματίωση, σε ποσοστό 4 – 12%.
- ζ. Εντελώς τυφλών και ακρωτηριασμένων κατά τα δύο άνω ή κάτω άκρα, σε ποσοστό 50%.
- η. Παραπληγικών, σε ποσοστό 20%.
- θ. Τραύμα κρανίου, σε ποσοστό 5%.
- ι. Αεροθεραπεία, σε ποσοστό 10% ετησίως.
- 3. Το Επίδομα τούτο δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, καταβάλλεται στους δικαιούχους με τις τακτικές μηνιαίες αποδοχές και καταλογίζεται στον Ειδ. Φορέα 43 – 200 και ΚΑΕ 0427.

γ) Επίδομα Ειδικών συνθηκών εργασίας ΜΑΤ/Τ/Θ

1. Το ανωτέρω Επίδομα χορηγήθηκε με την υπ' αριθ. 115230/3816 από 28-8-75 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών – Δημόσιας Τάξης (ΦΕΚ 933/6-9-75 τ.Β').

Διατηρήθηκε με το άρθρο 6 παρ. 4δ του Ν. 754/78.

Με την υπ' αριθ. 108918/3153 από 25-9-80 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών – Δημόσιας Τάξης αυξήθηκε από 1.000 δραχμές, που είχε χορηγηθεί με την πρώτη απόφαση, στο ποσό των 3.000 δραχμών μηνιαίως (ΦΕΚ 1018/7-10-80 τ.Β').

Με το άρθρο 2 παρ. 9 του Ν. 1643/1986 διατηρείται το ανωτέρω επίδομα στο ύψος, που έχει διαμορφωθεί κατά την δημοσίευσή του Νόμου τούτου, ήτοι 3.000 δραχμές μηνιαίως.

2. Δικαιούχοι του Επιδόματος είναι όλοι οι Αστυνομικοί του Σώματος, που υπηρετούν στα Τμήματα Επιχειρήσεων των Υποδ/νσεων Γενικής Αστυνόμευσης Αττικής και Θεσ/νίκης (πρώην ΜΑΤ και Τ/Θ).

3. Το ανωτέρω Επίδομα απαλλάσσεται του φόρου εισοδήματος, καταβάλλεται στους δικαιούχους με τις τακτικές μηνιαίες αποδοχές και καταλογίζεται στον Ειδ. Φορέα 43 – 200 και ΚΑΕ 0422.

δ. Επίδομα Τροφοδοσίας Δοκίμων Αστυφυλάκων.

1. Το Επίδομα τροφοδοσίας είχε χορηγηθεί σε όλο το Αστυνομικό Προσωπικό με κοινές Υπουργικές Αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών – Δημόσιας Τάξης.

2. Με το άρθρο 5 του Ν. 754/78 το ανωτέρω Επίδομα καταργήθηκε για το Αστυνομικό Προσωπικό και με το άρθρο 6 παρ. 4δ του ίδιου Νόμου διατηρήθηκε μόνο για τους Δόκιμους Αστυφύλακες.

3. Με την υπ' αριθ. 81491/3041 από 17-9-85 Κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών – Δημόσιας Τάξης το ημερήσιο εφόδιο τροφοδοσίας των Δοκίμων Αστυφυλάκων διαμορφώθηκε στο ποσό των εκατόν εβδομήντα (170) δραχμών ημερησίως (ΦΕΚ 619/11-10-85 τ.Β').

4. Με το άρθρο 2 παρ. 9 του Ν. 1643/86 το ανωτέρω επίδομα διατηρείται για τους Δοκίμους Αστυφύλακες στο ποσό που έχει διαμορφωθεί κατά την δημοσίευση του Νόμου τούτου.

5. Το προαναφερόμενο επίδομα δικαιούνται οι Δοκίμοι Αστυφύλακες κατά την διάρκεια της φοίτησής τους στη Σχολή Αστυφυλάκων.

6. Καταβάλλεται στους δικαιούχους με τις λοιπές τακτικές μηνιαίες αποδοχές και καταλογίζεται στον Ειδ. Φορέα 43 – 200 και ΚΑΕ 0436.

ε) Επίδομα τροφής σε χρήμα Δοκίμων Αστυφυλάκων.

1. Το Επίδομα τροφής σε χρήμα των Δοκίμων Αστυφυλάκων, ανερχόμενο στο ποσό των εκατό πενήντα (150) δραχμών το μήνα, χορηγήθηκε με την υπ' αριθ. 46253/1351 από 14-4-73 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών – Δημόσιας Τάξης (487/26-4-73 Φ.Ε.Κ. τ.Β').

2. Με το άρθρο 6 παρ. 4 του Ν. 754/78 το ανωτέρω επίδομα διατηρήθηκε.

3. Επίσης με το άρθρο 2 παρ. 9 του Ν. 1643/86 το επίδομα τούτο διατηρήθηκε στο ύψος, που έχει διαμορφωθεί κατά την δημοσίευσή του, ήτοι στο ύψος των 150 δραχμών μηνιαίως.

4. Δικαιούχοι του Επιδόματος είναι οι Δοκίμοι Αστυφύλακες, καταβάλλεται όσο διαρκεί η φοίτησή τους στη Σχολή Αστυφυλάκων και καταλογίζεται στον Ειδ. Φορέα 43 – 200 και ΚΑΕ 0436.

Επίδομα υπερωριακής αποζημίωσης.

1. Η χορήγηση της αποζημίωσης υπερωριακής εργασίας, καθώς και εργασίας κατά τις νυκτερινές ώρες τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες στο Αστυνομικό Προσωπικό προβλέπεται από το άρθρο 7 του Ν. 754/78, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του Ν. 1041/1980 και καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών – Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, η οποία ανανεώνεται κάθε χρόνο.

2. Με την υπ' αριθ. 3670/188 από 15-1-86 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών – Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας (ΦΕΚ 141/2-4-86 τ.Β'), η ανωτέρω αποζημίωση καθορίστηκε, κατ' αποκοπή, ως ακολούθως:

α. Για τους ανωτέρους και ανώτατους Αξιωματικούς σε 5.500 δραχμές το μήνα.

β. Για τους κατώτερους Αξιωματικούς και τους Ανθυπαυσυνόμους σε 6.000 δραχμές το μήνα.

γ. Για τους Αστυφύλακες και Αρχιφύλακες σε 7.000 δραχμές το μήνα.

3. Με το άρθρο 2 παρ. 9 του Ν. 1643/86 η αποζημίωση αυτή διατηρήθηκε στο ύψος που έχει διαμορφωθεί κατά την δημοσίευσή του, ήτοι στα ποσά που αναφέρονται παραπάνω.

4. Δικαιούχοι της αποζημίωσης αυτής είναι οι Αστυνομικοί που τελούν σε υπηρεσία, οι νοσηλευόμενοι μέχρι ένα μήνα και οι τελούντες σε θραξεία, κανονική και αναρρωτική άδεια μέχρι ένα μήνα, σχετική και η υπ' αριθ. 8004/10/7γ από 27-2-1986 εγκύκλιος διαταγή μας.

5. Η ανωτέρω αποζημίωση υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, καταβάλλεται με τις τακτικές μηνιαίες αποδοχές και καταλογίζεται στον Ειδ. Φορέα 43 – 200 και ΚΑΕ 0532.

Ειδική αποζημίωση των 1.000 δραχμών για εργασία πέραν του 5νθημέρου την εβδομάδα.

Η ανωτέρω αποζημίωση χορηγείται στο Αστυνομικό

Προσωπικό με τις υπ' αριθ. 14867 Φ 0125/57 και 14868 Φ 0125/58 από 27-11-81 κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών – Δημόσιας Τάξης, οι οποίες έχουν κυρωθεί με το άρθρο 55 του Ν. 1249/15-4-82 (ΦΕΚ 43 τ.Α').

2. Την ανωτέρω αποζημίωση (1.000 δραχμών) δικαιούται όλο το Αστυνομικό Προσωπικό για κάθε ημέρα που εργάζεται πέραν των πέντε (5) ημερών την εβδομάδα, λόγω της ιδιότητας και των συνθηκών λειτουργίας των Υπηρεσιών στις οποίες ανήκουν.

3. Η αποζημίωση αυτή υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, καταβάλλεται δεδουλευμένα στους δικαιούχους με τις τακτικές μηνιαίες αποδοχές και καταλογίζεται στον Ειδ. Φορέα 43 – 200 και ΚΑΕ 0533.

Επίδομα ειδικής απασχόλησης (Τυπογράφων).

1. Η χορήγηση του επιδόματος τούτου προβλέπεται από το άρθρο 3 παρ. 3 του Π.Δ. 904/1978, που έχει εκδοθεί σύμφωνα με το Ν. 754/78.

2. Με το άρθρο 2 παρ. 9 του Ν. 1643/86 το επίδομα τούτο διατηρείται στο ύψος, που έχει διαμορφωθεί κατά τη δημοσίευσή του.

3. Το ύψος του επιδόματος αυτού ορίζεται σε ποσοστό 10% επί του βασικού μηνιαίου μισθού του Λοχαγού (όπως είχε διαμορφωθεί στις 1-11-1981), ήτοι:
 $23.880 \times 10\% = 2.380$ δραχμές το μήνα.

4. Δικαιούχοι του επιδόματος είναι οι Ανθ/μοι, Αρχιφύλακες και Αστυφύλακες του Τυπογραφείου του Σώματος, οι οποίοι απασχολούνται κατά πλήρες ωράριο με Τυπογραφικές γενικά υπηρεσίες.

5. Το ανωτέρω επίδομα υπόκειται σε φόρο εισοδήματος καταβάλλεται στους δικαιούχους με τις μηνιαίες τακτικές αποδοχές και καταλογίζεται στον Ειδ. Φορέα 43 – 200 και ΚΑΕ 0432.

Επίδομα αναπηρίας πολεμικής διαθεσιμότητας.

1. Το Επίδομα αναπηρίας πολεμικής διαθεσιμότητας χορηγείται με το άρθρο 18 του Ν. 875/79 (ΦΕΚ 50 της 15-3-79 τ.Α') και με το άρθρο 2 παρ. 9 του Ν. 1643/86 (ΦΕΚ 126 της 21-8-86 τ.Α') διατηρείται στο ύψος που έχει διαμορφωθεί για τους δικαιούχους κατά την δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Το ανωτέρω επίδομα δικαιούνται οι ΑΕ/κοί και Ανθ/μοι Πολεμικής διαθεσιμότητας, ανάλογα με το ποσοστό αναπηρίας και υπολογίζεται στο σύνολο των αποδοχών τους.

3. Το επίδομα τούτο δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, καταβάλλεται στους δικαιούχους με τις μηνιαίες τακτικές αποδοχές και καταλογίζεται στον Ειδ. Φορέα 43-200 και ΚΑΕ 0427.

ΜΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΠΟΣΟ ΑΠΟΔΟΧΩΝ

1. Διατηρείται σε ισχύ η διάταξη του άρθρου 16 παρ. 2 του Ν. 754/1978 και συνεπώς από τις αποδοχές των αστυνομικών θα εξακολουθήσει να απαλλάσσεται από τη φορολογία εισοδήματος ποσό ίσο προς τις απαλλασσόμενες πάσης φύσεως αποδοχές κατά την 31-12-1977, εφόσον οι αποδοχές αυτές είχαν ενσωματωθεί στο βασικό μισθό ή είχαν διατηρηθεί σαν προσωρινό προσωπικό επίδομα.

2. Για τον υπολογισμό του αφορολόγητου ποσού, που αντιστοιχούσε κατά την 31-12-1977 σε κάθε αστυνομικό, θα λαμβάνονταν υπόψη τα μέχρι σήμερα συνυπολογιζόμενα επιδόματα. Εάν με το νέο μισθολόγιο ορισμένα από τα συνυπολογιζόμενα επιδόματα δεν διατηρήθηκαν, θα συνυπολογίζε-

ται ποσό ίσο προς το προβλεπόμενο από το επίδομα, που καταργήθηκε. Σε περίπτωση, που κάποιο από τα συνυπολογιζόμενα επιδόματα διαφοροποιήθηκε, θα λαμβάνεται υπόψη το ύψος του επιδόματος αυτού όπως έχει διαμορφωθεί με το νέο μισθολόγιο.

3. Ειδικά για τους Ανώτατους Αξιωματικούς τίθεται με την ανωτέρω διάταξη ο πρόσθετος περιορισμός ότι το αφορολόγητο ποσό αυτών δεν μπορεί να υπερβαίνει το αφορολόγητο ποσό του βαθμού του Ταξιάρχου.

4. Για τον υπολογισμό του αφορολόγητου ποσού, που αντιστοιχούσε σε κάθε αστυνομικό κατά την 31-12-1977, θα ληφθούν υπόψη τα εξής επιδόματα.

α. Προκειμένου περί Αξιωματικών:

(1) Το επίδομα ειδικών συνθηκών (άρθρο 1 Ν.Δ. 256/73) 1.000 δρχ.

(2) Το επίδομα τροφοδοσίας (Ν. 2136/1952) 720 δρχ.

(3) Το ειδικό επίδομα του άρθρου 13 του Ν. 283/1976.

β. Προκειμένου περί Ανθυπαστυνόμων.

(1) Το επίδομα ειδικών συνθηκών (άρθρο 1 Ν.Δ. 256/73) 700 δρχ.

(2) Το επίδομα τροφοδοσίας (Ν. 2136/1952) 720 δρχ.

(3) Το ειδικό επίδομα του άρθρου 13 του Ν. 283/1976.

γ. Προκειμένου περί κατωτέρων:

(1) Το επίδομα ειδικών συνθηκών (άρθρο 1 Ν.Δ. 256/73) 500 δρχ.

(2) Το επίδομα τροφοδοσίας (Ν. 2136/1952) 720 δρχ.

(3) Το επίδομα τροφής σε χρήμα 150 δρχ.

(4) Το ειδικό επίδομα του άρθρου 13 του Ν. 283/1976.

5. Ο καθορισμός του αφορολόγητου ποσού κάθε δικαιούχου έγινε αυτεπάγγελα με βάση τον βαθμό, τη μισθολογική ένταξη ή μισθολογική εξομοίωση αυτού κατά την 31-12-1977 και δεν απαιτείται επαναπροσδιορισμός του.

6. Μεταβολή του αρχικά καθορισθέντος αφορολόγητου ποσού γίνεται αυτεπάγγελα, άνευ διοικητικής πράξης, από τη Μηχανογραφική Υπηρεσία, συνεπεία προαγωγής, μισθολογικής εντάξεως, μισθολογικής εξομοιώσεως ή μεταβολής του χρόνου υπηρεσίας του δικαιούχου, ώστε αυτό ν' αντι-

στοιχεί στη νέα βαθμολογική ή μισθολογική του θέση.

7. Επειδή το αφορολόγητο ποσό του καθενός έχει προσωπικό χαρακτήρα, διατηρείται σε ξεχωριστό τμήμα του μηχανογραφικού αρχείου μέχρις ότου εξέλθει ο δικαιούχος από την Ελληνική Αστυνομία.

8. Δεν δικαιούνται την φορολογική έκπτωση της παραγράφου 1 οι μετά την 31-12-1977:

α. Καταταγέντες ή επανακαταταγέντες.

β. Ανακληθέντες στην ενέργεια έφεδροι Αξιωματικοί και Ανθυπαστυνόμοι.

γ. Εξελθόντες από τη Σχολή Δοκίμων Αστυφυλάκων.

9. Από τα διατηρούμενα επιδόματα δεν υπόκεινται σε φορολογία εισοδήματος τα εξής:

α. Το επίδομα στολής.

β. Το επίδομα αναπηρίας (φυματίωσης, αεροθεραπείας, βαρείας αναπηρίας και τεχνικών μελών).

γ. Το επίδομα ειδικών συνθηκών ΜΑΤ/Τ/Θ.

δ. Το επίδομα (εφόδιο) τροφοδοσίας των δοκίμων Αστυφυλάκων.

ε. Το επίδομα τροφής σε χρήμα των δοκίμων Αστυφυλάκων.

στ. Το επίδομα αναπηρίας πολεμικής διαθεσιμότητας.

10. Από τα χορηγούμενα ή διατηρούμενα επιδόματα υπόκεινται σε φορολογία εισοδήματος τα εξής:

α. Το επίδομα χρόνου υπηρεσίας.

β. Το επίδομα οικογενειακών βαρών.

γ. Το επίδομα ειδικών συνθηκών εργασίας.

δ. Το επίδομα εξομάλυνσης.

ε. Τα επιδόματα Εορτών (Πάσχα - Χριστουγέννων) και αδειας.

στ. Το επίδομα ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας.

ζ. Το επίδομα ευδόκιμης παραμονής.

η. Το επίδομα υπερωριακής αποζημίωσης.

θ. Η ειδική αποζημίωση για εργασία πέραν του 5νθημέρου.

ι. Το επίδομα ειδικής απασχόλησης (τυπογράφων).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Για τη δημοσίευση του «Μισθολογίου Αστυνομικών» που κάλυψε τη στήλη «Υπηρεσιακά Νέα» του περιοδικού μας τους μήνες Μάρτιο, Απρίλιο και Μάιο, συμβουλευθήκαμε το Τμήμα 4ο - Διαχείρισης Χρηματικού της Διεύθυνσης Οικονομικών/ΥΔΤ. Για πιθανά λάθη, απορίες ή διευκρινίσεις, μπορείτε να επικοινωνήσετε με την παραπάνω υπηρεσία, στο τηλέφωνο 86 75 330.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

Οριζόντια:

1. Ομιλούνται στη Σοβ. Ένωση, στην Τουρκία και το Ιράν.
2. Γυναίκες ευρωπαϊκής χώρας.
3. Επάγγελμα συνδεδεμένο με πολλές ευτράπελες ιστορίες (πληθ.).
4. Έχει και την έννοια του «έως ότου». – Χαρακτηρίζεται από ποιητική διάθεση (με άρθρο).
5. Πολύτιμο στον άνθρωπο. – Έχουν τα σπονδυλωτά.
7. Τραγικό φινάλε του Β' Παγκ. Πολέμου.
8. Ονομασία περιοχής του «Δημόκριτος». – Ασιατική φυλή.
9. Ωραία τα άνθη της (καθαρ.). – Σημαίνει και επανάληψη.
10. Τίποτα δεν πάει μπροστά.

Κάθετα:

1. Δεν είναι απεριόριστη (δημ. δικ.).
2. «... και ξανθή».
3. Έχει και την έννοια της σύγχισης. – Την ύμνησε και ο Μπετόβεν.
4. Δοτική αρχαίου κτητικού. – Ολόκληρος.
5. Παλιός έλληνας βαλκανιονίκης στα 5.000 και 10.000 μ. – Το πετούσε η νύφη σαν πρωτοπήγαινε σπίτι της.
6. Επαναλαμβανόμενο: γρήγορα (αντ.). – Γενάρχης της Π. Διαθήκης (με άρθρο.).
7. Κάλυμμα κεφαλής αρχαίων Περσών.
8. Απαιτείται για πολλές εργασίες.

– Γάλλος ηθοποιός και σκηνοθέτης (αντίστρ.).

9. Σπανιόλικο όνομα (αντίστρ.). – Ορεινή και πετρώδης στην Πελοπόννησο.

10. Αυτή η έπαρση επιβάλλει προσοχή (γεν.).

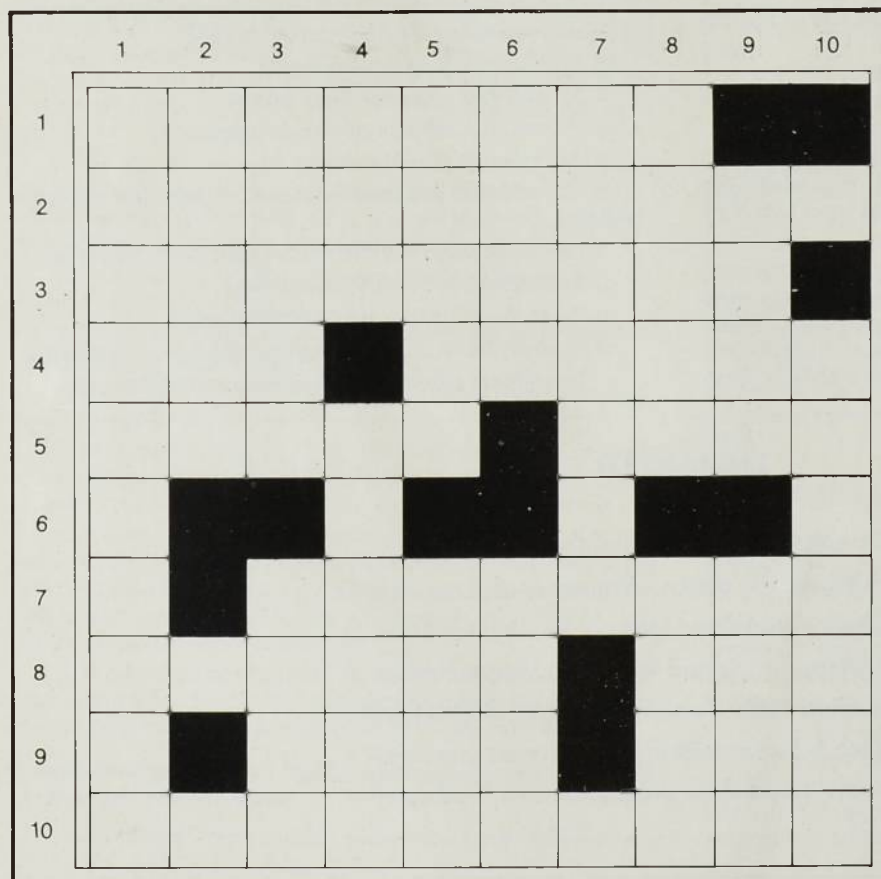
Λύση προηγούμενου:

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΒΡΑΔΥΓΛΩΣΣΟΣ
2. ΑΕΡΑΤΑ – ΚΟΙΝΑ
3. ΡΑΪΣ – ΤΣΕΛΟ
4. ΣΗΜΕΙΑ – ΡΙΑ
5. ΣΕΤ – ΑΣΑΝΤ – ΟΡ
6. ΗΠΑΤΑ – ΤΙΡΑΝΑ
7. ΜΟ – ΑΣΠΙΔΕΣ
8. ΑΣΑΡ – ΙΣΑΛΟΣ
9. ΠΑΣΑΤ – ΑΥΤΑ
10. ΤΕΟ – ΑΤΑΡ – ΡΕΝ
11. ΕΑΡΙΝΑ – ΑΡΕΝΑ
12. ΣΝΑΚ – ΣΙΝΑΣΟΣ

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΕΣ
2. ΡΕΑ – ΕΠΟΣ – ΕΑΝ
3. ΑΡΙΣΤΑ – ΑΠΟΡΑ
4. ΔΑΣΗ – ΤΑΡΑ – ΙΚ
5. ΥΤ – ΜΑΑΣ – ΣΑΝ
6. ΓΑΤΕΣ – ΠΙΑΤΑΣ
7. ΣΙΑΤΙΣΤΑ
8. ΩΚΕΑΝΙΔΑ – ΓΑΝ
9. ΣΟΛ – ΤΡΕΛΑ – ΡΑ
10. ΣΙΟΡ – ΑΣΟΥΡΕΣ
11. ΟΝ – ΙΟΝ – ΣΤΕΝΟ
12. ΣΑΜΑΡΑΣ – ΑΝΑΣ



- Η Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων εκφράζει τις θερμές τις ευχαριστίες προς τον Αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ Νίκωνα Αρκουδέα για την πολύτιμη συμβολή του Σώματος στην επιτυχία της διεξαγωγής εντός του Ελληνικού Εδάφους της Ολυμπιακής Λαμπαδηδρομίας και των κατά τόπους τελετών αυτής με την ευκαιρία της τέλεσης των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων του Κάλγκαρυ 1988.
- Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γαλατά Απόστολος Λέκκας με επιστολή του προς τον Δ/ντή Αστυνομίας Πειραιά Γεώργιο Παντελάκη εκφράζει τα θερμά συγχαρητήρια και τις ευχαριστίες του για τους υπηρετούντες στον Αστυνομικό Σταθμό Γαλατά αρχιφύλακα Γεώργιο Ξενιτόπουλο και αστυφύλακα Χρήστο Ξυνό για την πρόθυμη και αποδοτική συμμετοχή τους στους ετήσιους εράνους «Αντικαρκινικό» και «Ερυθρού Σταυρού».
- Η επιτροπή ενοίκων και η διαχείριση της πολυκατοικίας επί της οδού Αχιλλέως 7-9 - Παλ. Φάληρο, αποτελούμενη από τους Ι. Στυλιανίδου, Α. Ασλάνη, Σ. Δούκλια, Α. Παπαρίδη, Σ. Σαβαΐδου, Π. Πολυτοπούλου, Β. Κουκουλίδη και Αντιγόνη Μαρκοπούλου ευχαριστούν θερμά τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Αντώνη Δροσογιάννη για την επιχείρηση σωτηρίας που πραγματοποίησαν ο Διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος Π. Φαλήρου κ. Ανδρέας Βασιλακόπουλος βοηθούμενος από τον υποδιοικητή κ. Παντελή Μαυροειδή και τους άνδρες του έτσι ώστε να σωθεί η πολυκατοικία και οι ένοικοί της από τις ογδόντα (80) περίπου γάτες που διατηρούσε στο μικρό διαμέρισμά της η ψυχοπαθής Αλεξάνδρα Τσάμη.
- Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Σεραφείμ εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες του προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Αντώνη Δροσογιάννη και προς τις υπ' αυτόν Αστυνομικές Υπηρεσίες, για τις παρασχεθείσες εξυπηρετήσεις κατά την άφιξη, παραμονή και αναχώρηση της θαυματουργού εικόνας «Αξιον Εστί».
- Η Ελληνική Ομοσπονδία Φιλάθλων Πάλης ευχαριστεί θερμά την Ασφάλεια Θεσσαλονίκης (τμήμα Αλλοδαπών), για τη συμβολή της στη σωστή διοργάνωση των ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΠΑΛΗΣ ΝΕΩΝ που έγινε στη Θεσσαλονίκη 28 - 29 Νοέμβρη.
- Η ηθοποιός κ. Έλλη Ζούλοβιτς - Ταξιάρχη ευχαριστεί τον υπαστυνόμο Α' Άγγελο Γραμμένο για την βοήθειά του σε τροχαίο ατύχημα που της συνέβη στη Πλατεία Πλαστήρα στο Παγκράτι την 26/10/87.
- Το Δ.Σ. της ομάδας ΑΡΗ Σκοτούσας Σερρών συγχαίρει θερμά τον Υπαστυνόμο Α' Παναγιώτη Γκουθεντάρη του Α.Τ. Ηράκλειας για την αυτοθυσία που έδειξε κατά τον επεισοδιακό αγώνα μεταξύ των ομάδων Σκοτούσας - Καρπερής, σώζοντας από θάνατο τον ποδοσφαιριστή της ομάδας Άρη Σκοτούσας, Μανικάκη.
- Ο Νομάρχης Ζακύνθου συγχαίρει την Διεύθυνση Αστυνομίας Ζακύνθου για τη συμβολή της στο τμήμα της καταπολέμησης της χαρτοπαίξιας με χρήματα κατά τη περίοδο των εορτών Χριστουγέννων και Νέου Έτους.
- Η ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ εκφράζει τις ευχαριστίες της προς την Αστυνομική Διεύθυνση Ηρακλείου Κρήτης και τους άνδρες της για τα μέτρα που έλαβε κατά την άφιξη, παραμονή και αναχώρηση της αποστολής της ομάδας του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ την Κυριακή 17/1/88.
- Ο Διοικητής του ΙΚΑ κ. Φοίβος Ιωαννίδης ευχαριστεί θερμά τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Αντώνη Δροσογιάννη για την πλήρη συνεργασία και συμπαράσταση της Ελληνικής Αστυνομίας στην διακίνηση σε συνθήκες ασφαλείας ποσού 45 δις δραχμών για την πληρωμή των συντάξεων από τα υποκαταστήματά του κατά τις ημέρες της απεργίας των Ταχυδρομικών και των Δημ. Ταμείων.
- Ο κ. Αντώνης Σκιαδάς, αντιπρόσωπος της καπνοβιομηχανίας Παπαστράτος Α.Β.Ε.Σ. στη Σπάρτη με επιστολή του προς τον υπουργό Δημόσιας Τάξης και τον Αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. συγχαίρει με τον συνέταιρό του κ. Ιωάννη Κούτσαρη, την Πολιτική και Αστυνομική ηγεσία του Σώματος για την ταχύτητα επέμβασης, την αποφασιστικότητα, το θάρρος και την τόλμη των Αστυνομικών του Αστυνομικού Τμήματος Σπάρτης ανθυπαστυνόμου Αναστάσιου Κουρτάλη και αστυφύλακα Δημήτρη Τσιγκάρη οι οποίοι επενέβησαν και συνέλαβαν με κίνδυνο της ζωής τους τους Σταύρο Αθανασιάδη και Νικόλαο Νικολάρο οι οποίοι οπλισμένοι και εφοδιασμένοι με διαρρηκτικά εργαλεία προσπάθησαν να παραβιάσουν την εσωτερική πόρτα και να ληστέψουν τον επιστολογράφο την στιγμή που αυτός απασχολείτο με λογιστική εργασία στο κατάστημά του.
- Η Δήμαρχος Ζωγράφου ευχαριστεί τον Νίκο Φιλίππου, Διοικητή του ΛΑ΄ Παρ/ματος Ασφ. Αθηνών για τη συνεργασία που είχαν κατά την διάρκεια της υπηρεσίας του στο τμήμα Ζωγράφου.
- Ο κοινωνιολόγος κ. Τάσος Τράϊκος εκφράζει τον θαυμασμό του για την υπαστυνόμο Ιωάννα Μπεκιάρη που υπηρετεί στο Τμήμα ανηλίκων της Γ.Α.Δ.Α. και εύχεται εμπλουτισμό και ενίσχυση της ΕΛ.ΑΣ. με τέτοιους ανθρώπους.
- Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Διαιτητών ποδοσφαίρου Πατρών κ. Χαράλαμπος Ιωάννου εκφράζει τα θερμά συγχαρητήρια του ίδιου καθώς και των μελών του συνδέσμου, προς τον διοικητή Α.Τ. Γλαύκου Πατρών Παναγιώτη Γιώτη για τα μέτρα τάξης που παίρνει κατά τους τοπικούς αγώνες ποδοσφαίρου.

- Ο κ. Παναγής Βασιλόπουλος ευχαριστεί τον Διευθυντή και τους άνδρες της Αστυνομίας Αργολίδου και Σάμης οι οποίοι συνέλαβαν μέσα σε ένα εικοσιτετράωρο τους αθίγγανους που τον είχαν κλέψει.
- Ο δικηγόρος κ. Γεώργιος Πουρπούρης ευχαριστεί θερμά τους άνδρες του περιπολικού του Ι' Α.Τ. Ασφαλείας Θεσσαλονίκης αρχιφύλακα Κωνσταντίνο Πλουμή και αστυφύλακες Ηλία Παπάζογλου και Γιάννη Γαλάνη οι οποίοι εντόπισαν και συνέλαβαν τους δράστες βιαιοπραγίας εναντίον του και πρόξε-
νους υλικών ζημιών στο αυτοκίνητό του σε περιστα-
τικό που συνέβη στην οδό Λαγκαδά την 23/1/88.
- Ο Φιλοδασικός Σύλλογος Πατρών με επιστολή του προς τη Γ' Αστυνομική Επιθεώρηση εκφράζει τα θερμά του συγχαρητήρια για τη διενέργεια δενδρο-
φύτευσης αιά την Αστυνομία Πατρών.
- Η Πρόεδρος της ομάδας του Πανελευσινακού κ. Αναστασία Μαρούγκα και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου εκφράζουν τις θερμές τους ευχαρι-
στίες προς τον Αστυνομικό υποδιευθυντή κ. Γκιώνη, τον διοικητή και υποδιοικητή του τμήματος Αιγάλεω και τους λοιπούς αξιωματικούς και άνδρες του τμή-
ματος Αιγάλεω για τα μέτρα ασφάλειας που πήραν κατά τον αγώνα των ομάδων Αιγάλεω – Πανελευσι-
νιακού.
- Ο κ. Κωνσταντίνος Μπουρμπούλης ευχαριστεί θερμά τους αξιωματικούς και άνδρες της Ελληνικής Αστυνομίας που συνέλαβαν στη σύλληψη των δρα-
στών κλοπής του κοσμηματοπωλείου του στα Λε-
χαινά Ηλείας. Κωνσταντίνου Σαμαρά και Νικολάου Παλαιοκώστα κατοίκων περιοχής Τρικάλων. Ιδιαί-
τερα ευχαριστεί τον Επιθεωρητή Αστυνομίας Δυτ. Ελλάδας κ. Λαγιάκο, το Διευθυντή Αστυνομικής Διεύθυνσης Ν. Ηλείας κ. Τσώτα, τον υποδιευθυντή κ. Τσίτουρα, τον διοικητή του τμήματος Ασφαλείας Αμαλιάδας κ. Παναγιωτόπουλο, τους διοικητές του Α.Τ. Λεχαιών κ. Μπουλούκο, του Α.Τ. Καλαμπάκας Αθανάσιο Τσιαφέτο. Επίσης τους Αστυνόμο Α' κ. Κα-
λαντζή, υπαστυνόμο κ. Σπανό, υπαστυνόμο Β' κ. Κο-
ρώνη και τον ανθυπαστυνόμο κ. Πανταζή.
- Ο Δήμαρχος Στυλίδας εκφράζει τις ευχαριστίες του προς τον Διοικητή Α. Τ. Στυλίδας Σταμάτη Σταματίου και τον Αστυνομικό υποδιευθυντή Παντελή Μάρ-
γαρη της Α.Δ. Φθιώτιδας για τη σύλληψη του δράστη φονουτών δύο γυναικών στη πόλη της Στυλίδας.
- Η ΠΑΕ Αθλητικής Ένωσης Λάρισας εκφράζει τις θερμές της ευχαριστίες προς την Αστυνομική Διεύ-
θυνση Θεσσαλονίκης για τα μέτρα τάξης και ασφά-
λειας των μελών της αποστολής κατά τον αγώνα της ομάδας της με τον Αρη Θεσσαλονίκης την 7/2/88.
- Οι κ.κ. Χαράλαμπος Καραβιώτης και Ανδρονίκη Δα-
ρίσαπλη συγχαίρουν και ευχαριστούν τους άνδρες της ΕΛ.ΑΣ. οι οποίοι σε ελάχιστο χρόνο συνέλαβαν σπείρα τεσσάρων ατόμων που είχαν κλέψει χρυσά αντικείμενα μεγάλης αξίας από το κοσμηματοπω-
λείο που διατηρούν στο Σουφλί Έβρου.
- Ο κ. Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος ευχαριστεί θερμά και συγχαίρει τους άνδρες της ΕΛ.ΑΣ. και ιδιαίτερα τον διοικητή Ασφάλειας Αλεξανδρούπολης κ. Ζα-
φειρόπουλο καθώς και τους άνδρες της υπηρεσίας του για την ανεύρεση του Ι.Χ. αυτοκινήτου του με το οποίο εκινούντο οι δράστες κλοπής των κοσμημα-
τοπωλείων Σουφλίου.
- Η κα ΤΖΙΜΑ Δέσποινα, χήρα του αποβιώσαντα αιφνί-
δια αστυφύλακα ΤΖΙΜΑ Μιχαήλ, ευχαριστεί τον αρ-
χηγό της, ΕΛ.ΑΣ. κ. Νίκωνα Αρκουδέα και όλο το προσωπικό της ΕΛ.ΑΣ., για το συγκινητικό και αμέρι-
στο ενδιαφέρον που επέδειξαν απέναντί της με την ηθική και υλική συμπαράστασή τους στο οικογε-
νειακό της δράμα.
- Ο κ. Δημήτριος Γεωργακόπουλος του Αντωνίου και η κ. Παρασκευή Γεωργακοπούλου του Αγγελή ευχα-
ριστούν το Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας και ειδι-
κότερα την Αστυνομική Δ/ση Αργολίδας και το Αστυνομικό Τμήμα Τάξης Γαργαλιάνων, που με την άμεσο κινητοποίηση και δραστηριότητά τους κατά-
φεραν να συλλάβουν εντός ελαχίστου χρόνου τους δράστες κλοπών που έλαβαν χώρα το πρωί της 10-2-88 από τέσσερεις δράστες κατοίκους Αθήνας με αυτοκίνητο κλεμένο και αφαίρεσαν από τα κατα-
στήματά τους ένα Βίντεο, μία έγχρωμη τηλεόραση, 50 κουτιά τσιγάρα και χρηματικό ποσό 30.000 δρα-
χμών.
- Ο κ. Νίκος Κουτρομπής Γενικός Γραμματέας του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών θεωρεί υποχρέωσή του να ευχαριστήσει τον Αστυνόμο Νικόλαο Παππά και τον Υπαστυνόμο Θεόδωρο Λαλιώτη για το ζήλο που επέδειξαν και την αποτελεσματικότητα με την οποία χειρίστηκαν και ενήργησαν στο θέμα της ανεύρεσης των κλαπέντων κοσμημάτων από το δια-
μέρισμα του Λευκωσίας 5 την 12-2-88.
- Ο Δήμαρχος Μοσχάτου κ. Ταξιάρχης Παπαντώνης εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες για την απο-
φασιστική συμβολή της Αστυνομίας και ιδιαίτερα της Τροχαίας στην επιτυχία της αποκριάτικης εκδή-
λωσης του Δήμου την Κυριακή 14 Φεβρουαρίου.
- Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος Παπάφειο Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Αρρένων Θεσσαλονίκης «Ο ΜΕΛΙΤΕΥΣ» ευχαριστεί την ΕΛ.ΑΣ. για τη συν-
δρομή της στην αποκατάσταση της ομαλής λειτουρ-
γίας του Ιδρύματος.

Στην καταπολέμηση του θορύβου,



σας θέλουμε συμμάχους.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ – ΘΟΡΥΒΟΣ

Κίνδυνος είναι ο θόρυβος που παράγεται από την υπερβολική ένταση του ραδιοφώνου, του ηχητικού συγκροτήματος, του βίντεο, της τηλεόρασης. Ας προσέξουμε: αυτό που για μας θεωρείται «ευχαρίστηση», για το γείτονα μπορεί να είναι αφόρητη ενόχληση.



ΚΙΝΔΥΝΟΣ – ΘΟΡΥΒΟΣ

Κίνδυνος είναι ο θόρυβος που προκαλείται από τις φωνές, τις δυνατές συνομιλίες, τις νυχτερινές συγκεντρώσεις σε κλειστούς χώρους, τα ΒΑΡ, τις DISCO και τις υπαίθριες παραστάσεις (θέατρα, κινηματογράφοι κ.λπ.) Τρεις είναι οι παράγοντες που επιβαρύνουν την κατάσταση: Το ζεστό κλίμα της χώρας μας, η έλλειψη της ικανοποιητικής ηχομόνωσης στα σπίτια μας και ο μεσογειακός εκδηλωτικός χαρακτήρας μας. Υπάρχουν μερικά πράγματα που δεν διορθώνονται: άλλα όμως ναι! Ας ξεκινήσουμε λοιπόν, από αυτά! Ας προσπαθήσουμε να αλλάξουμε μερικές από τις συνήθειές μας: είναι, σίγουρα, για το καλό και το δικό μας. Πιο ήσυχες γειτονιές σημαίνει πιο πολιτισμένες γειτονιές!

ΚΙΝΔΥΝΟΣ – ΘΟΡΥΒΟΣ

Κίνδυνος είναι ο θόρυβος που εκτινάσσεται θρασύς, επίμονος και πεισματικός από τον αρρυθμισμό κινητήρα και κυρίως την ελεύθερη εξάτμιση των μοτοσυκλετών. «Τρελαίνει» αυτός ο θόρυβος, εξοργίζει και εξωθεί το θύμα του σε ακραίες σκέψεις, συχνά και ακραίες πράξεις... Εισβάλλει αυτός ο θόρυβος στον ανθρωπινό οργανισμό και τον συγκλονίζει, τσακίζοντας τα ευαίσθητα σημεία του, συμπαραλιάζοντας την ομαλή λειτουργία του. Είναι, άραγε, τόσο δύσκολο να διατηρείται ο σιγαστήρας της μοτοσυκλέτας μας ή του μοτοποδηλάτου μας σε καλή κατάσταση; Είναι, άραγε, τόσο δύσκολο να αποφεύγονται τα επιδεικτικά μαρσαρίσματα; Όχι βέβαια. Στοιχειώδης αυτοπροστασία απαιτείται και στοιχειώδης επίσης σεβασμός στη ζωή – ναι, στη ζωή – των άλλων.



ΚΙΝΔΥΝΟΣ – ΘΟΡΥΒΟΣ

Κίνδυνος είναι οι θόρυβοι που παράγονται από το αυτοκίνητό μας: η αλόγιστη χρήση του κλάξον, το «stereo», τα βροντοχτυπήματα των θυρών, ο αρρυθμισμός κινητήρα, η τρύπια εξάτμιση, τα φρένα που στριγγλίζουν, τα μαρσαρίσματα. Ένα μέσο εξυπηρέτησης και ψυχαγωγίας έχει μεταμορφωθεί, χάρη στην αμέλεια των ανθρώπων και στην κακή χρήση του, σε οπλοστάσιο θορύβων. Ο ήχος από την καλή λειτουργία του πρέπει να είναι ο μοναδικός που εκπέμπει. Όλοι οι άλλοι οφείλουν να περιοριστούν, να ελεγχθούν, να μηδενιστούν!

Η έκκληση για ησυχία, απελπισμένη πολλές φορές, ακούγεται τα τελευταία χρόνια με συχνότητα ανησυχητική αλλά και ενδεικτική, τόσο της αύξησης των πηγών θορύβου, όσο και της επιτακτικής ανάγκης – κυρίως αυτής – των ανθρώπων να προστατευθούν από τον θόρυβο. Για να αντιληφθούμε τη σοβαρότητα του κινδύνου αρκεί να ονομάσουμε ορισμένες μόνο από τις επιβλαβείς επιπτώσεις του θορύβου στον άνθρωπο: άγχος, κόπωση, σάπνιες, επιθετικότητα, υπερένταση, δυσθυμία, μελαγχολία, εκνευρισμός, νευρώσεις, αδυναμία πνευματικής συγκέντρωσης και απόδοσης.

Είναι ευνόητο ότι δεν μπορούμε να εξουδετερώσουμε απολύτως αυτόν τον ύπουλο εχθρό. Όμως, αφού ο άνθρωπος συνέλαθε – έστω και αργά – το πρόβλημα, μπορεί να τον περιορίσει στο ελάχιστο.

Η Πολιτεία, εκτός από τα συγκεκριμένα μέτρα που έχει πάρει και θα εξακολουθήσει να παίρνει κατά του θορύβου απευθύνεται και στον κάθε πολίτη ξεχωριστά, για να ενημερώσει, να πληροφορήσει, να διαπαιδαγωγήσει και κυρίως να ευαισθητοποιήσει την κοινή γνώμη: αυτοδεσμευόμενη ως προς το δικό της χρέος και επικαλούμενη την ενεργό συμμετοχή όλων μας, ζητά τη συμμαχία μας στην καταπολέμηση του θορύβου.

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ δεν είναι πια δείγμα αντικοινωνικής μόνο συμπεριφοράς και απόδειξη απλώς κακής αγωγής: είναι ένας ΚΙΝΔΥΝΟΣ!

ΚΙΝΔΥΝΟΣ – ΘΟΡΥΒΟΣ

Κίνδυνος είναι, όσο και αν φαίνεται παράδοξο, ο θόρυβος που προέρχεται από μερικές οικιακές συσκευές. Αν έχουμε τέτοιες θορυβώδεις συσκευές στο σπίτι μας, ας φροντίσουμε, μέχρι να τις αντικαταστήσουμε, να τις λειτουργούμε κατά τέτοιο τρόπο και τέτοιες ώρες ώστε να προκαλούν τη λιγότερη δυνατή ενόχληση σε μας και στους διπλανούς μας.



ΚΙΝΔΥΝΟΣ – ΘΟΡΥΒΟΣ

Καθώς οι πηγές του θορύβου είναι, μάλλον, αμέτρητες και η λήψη ριζικών άμεσων μέτρων συναντά πολυάριθμα και πολυσύνθετα εμπόδια, η ζητούμενη συνεργασία όλων μας στον βαθμό που ευθυνόμεθα και μπορούμε να αντιδράσουμε, είναι αναγκαία και επιτακτική! Δε συγχωρούνται η αδιαφορία, η επανάπαυση, η μετάθεση των ευθυνών, η μοιρολατρεία και πολύ περισσότερο, δε συγχωρείται η προκλητική δημιουργία θορύβων! Η άγνοια είναι ο καλύτερος συνεργάτης του θορύβου και η άρνηση ο ισχυρότερος σύμμαχός του.

